

சுடலன் துணை.

யோசேப்பு டி ரூமா.

இது

சைமார் க்கிபோ துனிப் பத்திராதிபாசர்களால்

முன்பிரசுரிக்கப்பட்ட பிரகிரிவின்று

பெருப்பிக்கப்பட்டது

அதிகரேஷ்டரனுமதிப்படி

யாழ்ப்பாணம் அக்கவேலி

நாஸ்பிரகாச யத்திரசாலையில்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

894.8112

சுடலன்

1923

994.8112
~~8.6~~ 30-3
CEY
SA

~~18132~~ ✓

SOUTH ASIA SECTION

JAFFNA COLLEGE
UNDERGRADUATE DEPARTMENT

2 - DEC 1964

Say. 2/12
~~Do not~~
Ar

R. 17899

முகவுரை.

இந்தச் சரித்திரத் தலைவனான யோசேப்பு, இரட்சகர் திருவவதாரமான சந்தித் தலைவருளோருவர். இவர் ஆபிரகாமின் புத்திரனான ஈசாக்கின் குமாரர் யாக்கோப் பெண்பவரின் புதல்வர். இவருடனும் இவர் தாதை மூதாதையருடனும் தேவன் கூடவிருந்து அவர்களை வழிநடத்தினாரென்பதைச் சரித்திரவாயிலா யறிக்கிறோம். இரட்சகர் ஓர் அரசகுடும்பஸ்தராயிருத்தல் தேவசித்தமாயிருந்தது. “அனுப்பப்படவிருக்கிறவர் வரும்பரியந்தம் யூதாவினின்று செங்கோலும் அவன் தொடையினின்று நியாயாதிபதியும் எடுபடுவதில்லை.” (ஆதி. 49. 10) என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது.

அன்றியும் யோசேப்பு நமது திவ்விய இரட்சகரின் முற்குறிப்பா யிருக்கிறார். எப்படியெனில், யோசேப்பு தம் சகோதரரால் வஞ்சிக்கவும் பகைக்கவும் பட்டார்; இரட்சகரும் தம் சொந்தச் சீஷனால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டித் தம்மினத்தவரால் பகைக்கப்பட்டார். யோசேப்புத் தம் சகோதரரைத்தேடும்படி பிதாவால் அனுப்பப்பட்டார்; இரட்சகர் இவ்வுலகிற் சிதறிப் போனவர்களைத் தேடும்படி பிதாவால் அனுப்பப்பட்டார். யோசேப்பு 20 வெள்ளிக் காசுக்கு விற்கப்பட்டார்; இரட்சகர் 30 வெள்ளிக் காசுக்கு விற்கப்பட்டார். யோசேப்புத் தம்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றத்தை மறதலிக்காமலும் வாய் திறவாமலும் அநீதியான தண்டனைக்குட்பட்டார்; இரட்சகர் தம்மேல் இல்லாத குற்றங்களைச் சாட்டினவர்கள் முன்னிலையில் மவுனமாயிருந்தார். யோசேப்பு சிறைச்சாலையில் இரு குற்றவாளிகளுடன் இருந்தார்; அவருள் ஒருவன் ஈடேற்றமடைய மற்றவன் கொலைத்தீர்ப்பிடப்பட்டான். இரட்சகர் இருகொலைகாரரிடையில்திலுவையில் அறையுண்டிருந்தார்; அவருளொருவன் ஈடேற்றமடைய மற்றவன் நரகத்தீர்வை யிடப்பட்டான். யோசேப்பு சிறையைவிட்டு நீங்கியபின் சர்வாதிகாரமும்பெற்று யாவரும் பயங்கரத்துடன் வணங்கும்படி பார்வோனால் நிரூபிக்கப்பட்டார்; இரட்சகர் உயிர்விட்ட முன்றும்நாள் மாணத்தைச் செ

SOUTH ASIA SECTION

யித்து உயிர்த்தெழுந்தருளிப் பிதாவினால் சர்வாதிகாரமும்பெ
 ற்று மூவுலகத்தாராலும் பணியப்பெற்றார். யோசேப்பு பஞ்சத்
 திலே பல சீவர்களைக் காத்தார்; இரட்சகர் ஞான போசனந்
 தால் பாவினை இரட்சித்தார். யோசேப்பு சகோதரருக்குப்
 பொறுத்தலையும் சமாதானத்தையும் அருளிஞர்; இரட்சகர் தம்
 மைய் பாடுபடுத்திய தம்மினத்தவர்க்குப் பொறுத்தல் அளித்த
 துமாத்திரமன்றிக் தம்மை விசுவசித்துப் பின்பற்றினவர்களை
 யும் தயாளத்தோடு ஆதரித்துக் காத்துவருகிறார். இப்படியே
 நம்மிரட்சகருக்கொப்பான யோசேப்பின் சரித்திரத்தை நாம்
 முன், கலாசாலைச் சிறுவர்களுக் குபயோகமாக மா ரா ஸ்ரீ
 ளற். மேதரவர்கள் கேள்விப்படி இயற்றி அச்சிட்டு விற்பனை
 செய்துவந்தோம். அப்பிரதிகள் செலவாணமையால் யாவர்க்
 கும் பயன்படுமாறு இதைப் பெருப்பித்து இரண்டாம்முறை
 யாய் அச்சிட்டு வெளியிட்டோம். தற்போது அப்பிரதிகளுள்
 செலவானமையால் பின்பு நம்மால் அரங்கேற்றப்பட்ட டிராமா
 வில் புதிதாய்ச்சேர்த்த பாடல்களுஞ்சேர்த்து அச்சிட்டு முன்
 ளும்முறையும் வெளியிடுகிறோம்.

அநாதிரம.

யோசேப்பு டிருமா.

ளப்பு.

வேண்பா.

சீர்சேரும் யாக்கோபின் சேயோசேப் பின்சரிதை
 நேர்சேரும் பாவாய் நிகழ்த்தவே—தார்சேரும்
 வாணம் புலியும் மனுவுஞ் சராசரமூர்
 தானருடே வேகிருபை தா.

தேவ ஸ்துதி.

(வாகதேவனே...என்றமெட்டு)

அகிலகாரண—அதி—யமலபூரண

நிகரிலாரண—சய—நிலையதாரண

தூயசோதியே—புகழ்—கொலிப்ரக்யாதியே

நேயமோதியே—நிலை—நிறுத்துமாதியே

ஏகதேவனே—நாம்—எண்ணில்முவுனே

ஆகசீவனே—எமை—ஆள்ப்ரதாபனே

பாவின்முன்வாராய்—நின்—பட்சமேதாராய்

நாகின்மேவிராய்—சாமி—நமதுநண்பராய்

வேறு தரு.

(அரவாபரணனே...என்றமெட்டு)

சுருவவயிருந்தாங்கித் தத்துவமிகவோங்கித் தானானவானவனே
 குருவாம்பவருசொருபா குறைவற்றிடுமருபா கூர்ந்தெமைக்கூத்தருளே

தேவமாதா ஸ்துதி.

மருவவாடிபேற்ற லையகத்துதிசாற்ற மைத்தலை யளித்தவனே
 சிருபர்குலத்துத்தாயே சிர்மலமரியே நிமலணியார்ச்சுருளே

சுசைமாருனிவர் ஸ்துதி.

யாக்கொபுத்திரன்ருசையின்சாதைசொல்லுசை நாய்குரைமுனியே
பாக்கெவக்குலத்துப் பாரில்வந்தவத்துப் படர்ந்தவிரத்தனீரே

கோக்கம்ஹைவேறிட துண்முறையாய்க்குறிட துண்மைதந்தாண்ட
வாக்குமன தக்கெட்டா வண்டார்மனதிவொட்டா வாளுணையிரத்தரு
ளே.

அவைபடக்கம்.

விருத்தம்.

சகவிரட்சககிறீஸ்தின் சந்ததித்தலைவனென்ன
இகமதில்வசிக்கிருந்த பாக்கோபின்புத்தானை
புகழுறுயோசைப்பென்னும் பூபத்சரிதைதன்னை
பகருவேனென்சொற்குற்றம் பாவனீர்பொறுத்திடரே:

பாபிரம்.

அகவல்.

ஆதியிற்றேவ னம்பரம்பூமிபுந்
சோதிநீநானுடு சொல்சராசரமும்
ஆக்கியபின்ன மாதாமேவானேப
பாக்கியநிலையிற் படைத்தாடவர்கள்

பரன்விதிமீறிப் பாவிளளாக
நரனுருவாயவர் நானிலமேல்வா
எண்ணினரதனு ளிவரிற்சந்ததி
நண்ணிடச்செய்தார் நானிலமீதில்

ஆகாம்புத்தான் அருஞ்செத்திடமாய்
ஒகேனோசும் உற்றானவனால்
வகைபெறுகேனான் வந்தானவனால்
மகலாமேய்க்கோன்று வருமவன்மகனாய்

யாரேத்துற்றான் இவனேனோக்கைப்
பார்மேற்றந்தான் பற்றவன்சேயாய்
மெத்தூசலாவும் விளங்குமவனால்
புத்தலாமேக்குப் புனியினுதித்தான்

அவனிடமாக அன்புறுவேவா
புவனியினிற்றேன்றிப் புத்திரன்சேமை
அளித்தன்னவனும் அர்ப்பக்சாத்தைக்
கனிப்பொடுதந்தான் கருதியேயவனும்

சாலாவையீயத் தரையினிலிவனும்
மேலாமேபேரை விரும்பியின்றான்
எபேர்பேலேக் கினைத்தரவவனால்
மாபேரீரேக மகனாய்வந்தான்

அவன்சேருக்கை அருள்வவனால்
யவனநாகோ ரியல்பாயுதித்தான்
அவன்தோராக்கை அளித்தானவனால்
புவனத்தாபிராம் பொற்பாயுதித்தான்

ஆபிரகாமா லரியலீசாக்கும்
பூபிரபலமாய்ப் புகழ்யாக்கோபைப்
பெற்றொன்பாக்கோப் பெண்ணால்வர்களால்
உற்றிடுருபன் உயர்வார்சிமியோன்

லேவியூதா இசகார்செபிலோன்
தாவுதாண்நத் தலிகாத்ஆசேர்
பிரியயோசேப் பென்சமீனும்பன்
னிருபுத்திரரை யின்றானவனருள்

யோசேப்பேக னுயரருள்பெற்ற
தாசனய்த்தக்க தரிசனங்கண்டான்
தரிசனந்தன்னைச் சாற்றச்சோதரர்
எரியுமனத்தா யிவனைக்கொல்ல

எண்ணியுமவர்க ளெண்ணம்பலியா
தண்ணலருளா லதிபதியானான்
கண்மம்புரிந்தோர் நன்மையடைந்தார்
பின்வருசரிதை பெருகக்காட்டும்

குறைகளைப்பொறும் குற்றங்கழையும்
சிறுவர்சொல்லெனச் சிந்தைகொள்ளும்
பத்தியினிலே பகருஞ்சரிதையில்
வித்தகாரிழையை விரும்பிடாரே.

யோசேப்பு 4 ருமா

வந்தனக்காரர்.

(துலங்குசெம்பொன்... என்றமெட்டு)

இலங்குசெஞ்சுடரிடையணியீஸ்பரி ஈன்றவெம்பெருமானை
 ஏத்திரமஸ்கரிப்போமே-- இலகிருசரணிகை தனை--ஏத்திரம.
 அலங்கிர்தஞ்சேர் காவினி லைவசெய் அநீதப்பவமொழிக்க
 அமலன்மனுவாகவந்தார்-- இவ்வணியில் வமுடன்-- அமல.
 கலங்கிடச்செய் அழல்நரகதினுடை கபாடந்திறந்தருளக்
 கள்ளிகையின்பால் மணிரா-- மிகுண்ணியமுறுமொரு--கண்ணி
 பலங்கொளச்செய் பாரினில்மானிடர் பாவந்தொலைத்திடவே
 பரமன்மனுவருவானார்--பரிவுறுகிருபையாய்--பரமன்மனு.

வேறு தரு.

(சோபனஞ்சொன்னோமே... என்றமெட்டு)

வந்தனஞ்சொன்னோமே--கல்ல
 வந்தனஞ்சொன்னோமே
 சந்தரவிச்சபை வந்தபெரியோர்க்கு
 வந்தனஞ்சொன்னோமே

இத்தலத்தீதார் துதிக்கும்--சந்தப்பாப்
 பென்னுந்தயாநிதிக்கும்
 தத்வநெறிவிதிக்கும்--இந்திய
 சரம்பாஜ்யபதிக்கும்

... வந்

நக்ககுருமாருக்கும்--நீதி
 தன்னைப்புரியோர்க்கும்
 மிக்கபெரியோர்க்கும்--கலா
 வித்தைபுரியோர்க்கும்

... வந்

வேறு தரு.

(எக்கையோரே என்ற இங்கிலீஷ்மெட்டு)

இந்தச்சபையுறு பெரியோரே
 இசைக்கிதெரிதம் குரியோரே
 சந்தவழுவைத் தெரியோரே
 தவறுசொலாதருள் புரியோரே

யோசேப்பு டிருமா

பாச்சிசோச்சி யெனத்தீட்டும்
பாலியர்மீதிற் பிழைகாட்டும்
மாச்சபையுண்டோ வெம்மாட்டும்
மதிவல்லி ரிசக்கங்காட்டும்

யாக்கோப்பீன்றார் பன்னிருவர்
இவருள்யோசேப் பெனுமொருவர்
யோக்கியம்பெற்றில சிடுநிருபர்
உயர்கதைகூறப் பானருள்வர்

தேவன்செயலை மதிப்பிரே
திருவுளந்தன்னைத் துதித்திரே
பாவளிருளம் பதிப்பிரே
பரிந்தெமையாசீர் வதிப்பிரே.

பார்வோகரசன் கொலு.

(தெரிஅம்சனா...அன்றமெட்டு)

மதிமந்திரர் துதித்திடு
வார்மணி முடியணி பார்வோன்றான்
வைய முய்ய நம்மை செய்யும்
மகத்துவ மிகுத்திடு செகப்பதிநான்

சுதித்திடுஞ் சுரமண்டலந்
தொனித்திடச் செகத்தையாள் மகத்துவன்நான்
சூழ்ந்து செசரத தரகபதாதிகள்
துதிசெய்ய வுலகையா லீலிபன்நான்

செகத்தரசர் திறையளக்கத்
திரமுட னாகசெய் புரவலன்நான்
தீர மேவு ராசராணோர்
தெரிசனை செய்துபணி யரசனுடநான்

மகத்துவஞ்சே ரெடுத்தநகர்
மருவியே பாசசெய் நிருபனுடநான்
வஞ்ச நெஞ்ச சஞ்சி பெஞ்சு
மருவலர் கிரமரி புசவலன்நான்

யோசேப்பு டிரூமா

வேறு,

(யசாஒமைக்கவுகா...என்றமெட்டு)

ஆதியேமெய்ச் சோதியேயனந் தாதிபாநமோ
அப்பிரமாண பிரமாணனே அருபனேநமோ

சோதிசத்தி யாங்கமுலா சுயம்பராபரா
சுயமுலா சருவகப சுந்தாரநமோ

அசமசமா னனாவபரி அந்தபரியந்தா
அசிந்தமகி மோத்தமனா மாதியேநமோ

நிசமுறுசர் வார்கிரேஸ்வரா நிறைதிர்வசீக
நீதிஸ்பரா ஞானருபா நிர்மலாநமோ

ஓயாகக திப்பிரவாகா ஒழியாமோட்சத்தி
யாகாதிரி காலமுமுண ரீஸ்பராநமோ

மாயாகக லோகத்துன்னை வணக்கியிணங்க
வரமளித்துக் கிருபைசெய்யும் பரமனேநமோ.

வசனம்— அப்பிரமாண பிரமாண வருப சுயம்பரா, அசமசமான
அபரியந்த பரியந்த நீதிஸ்பரானே, உமது பா தாரவிந்தத்தை நமஸ்க
ரிக்கிறேன் சுவாமி.

சோபனக்காரர்

(யிசாாமோரிப்பியாரி...என்றமெட்டு)

பல்லவி

தேசபதிபரர்வோன் சாசனைப் போற்றிசெய்வோம்

சரணங்கள்

நேசர்விகவாசன் நீசர்கனிஞ்சன்
சனசதுதாசன் எக்ப்துமகராசன் ... தேச

அரகபுரிவைய்ய மழகுபெறவுய்ய
முருவுகுறைகொய்ய வளசரசுசெய்ய ... தேச

மரற்றலர்துளங்க வாய்மைகள்வழங்க
ஓற்றயார்கழங்க மில்லாதுவழங்க ... தேச

மகாந்தம்நீலும் மலர்முகூடும்
மகரும்பண்பாடும் புலருங்கொண்டாடும் ... தேச

வேறு தரு.

(பொன்னேயின்னேசேடியரே என்ற இங்கிலீஷ்மெட்டு)

படியாள்பார்வோ நெனுமரசே
பல்தேசரசர்க டஞ்சிரசே
பாடியேமலர் சூடியேயொன்று
கூடியேயடிப் போம்முரசே

துரையேபொருதிற லுடைவீரா
துணையேண்டினவர்க ளுபகாரா
தோத்திரம்புரிந் தேத்தியேயுமைத்
துதித்திடவந்தோம் செயதீரா

வித்தகர்துத்திய மதுரீட
விற்றுதுபொருநர்கள் புடைசூழ
விளங்குசாமரை வழங்கியிங்கித
விணையமீட்டிவந் தோம்பாட

நிருபாகிருபா காதுரையே
நின்தயவுக்குண் டோகரையே
நீடுவோமுமை நாடுவோம்புகழ்
பாடுவோமொன் ருய்நிரையே

இராசன் வசனம்—பிரதானி இவர்களின் வந்தனவாழ்த்த ஆடல்
பாடல்களைக்கேட்டு மிகுதியுஞ் சந்தோஷமானேன். இவர்களுக்குத்
தக்க சன்மானஞ்செய்தனுப்புவாய் பிரதான்.

மந்திரி வசனம்—அப்படியே செய்தனுப்புகிறேன் மகராஜ்.

இராசன் விருத்தம்.

பாட்டினில்மகிழ்ந்தேனென்றன் பத்திராசனத்தின்முன்பு
திட்டிடற்கரியநீதி செப்புமந்திரியே கௌராய்
பீட்டினிற்குன்றிடாத பிரபலமுறுமெசித்து
நாட்டினில்வழமையெல்லாம் நட்புடனுரைசெய்வாயே.

வசனம்—புத்திலிஸ்தாரமும் கலைஞானமும் யுக சாமர்த்தியமு
முடைய மந்திரி, மஹ அரசுக்குட்படாநின்ற எசித்தாரட்டுச் சோசி
றப்பாதியவைகளை அறியவிரும்பினேன். அந்தத் தொலிப்பாய் பி
•••••

மந்திரிவசனம்—ஆணையாசத்திரமும் உத்தண்டகெம்பீரமும் முக
வசிகாரமும் டொருந்தய மகிபதயே உமது நாடுகரங்களில் நானெ
டுத்துரைக்கக்கூடிய குறைகளைதுமிட்டலை. விபரமாய்க்கேட்டால் ம
தி லுரைக்கக் காத்திருக்கிறேன் மகராஜ்.

தேவிசாஸனை.

(ஜெசுமதிரகுறைவின் தி என்றமெட்டு)

இராச உன்னிதமொடுசென்னல் உயர்ச்சியுடையனகன்னல்
 ஒங்கியேவளருகுதா
 உலகில்மும்மாசிப்பெய்து இலகிப்பயிர்களுய்து
 ஊர்செழிப்புறுகின்றதா

வசனம்—சமதாசாட்சிக்குட்படாநின்ற சமதிராச்சியத்தின் தானி
 யாதிகள் சேட்டமாய் வளர்ந்து நரபலினக் கொடுக்கி னறதா? அத
 னுல் ஊர் செழிப்புறுகின்றதா? விபசிப்பாய் பிரதான்.

மந்தி. இன்னகர்தன்னில்மதி தன்னில்மும்மாரியதி
 உன்னிதமாய்ப்பொழிவதால்
 ஏறிப்பயிர் தழைத்து மீறியிங்லூர்செழித்து
 இலகிவருகுதேய்யா

வசனம்—சமத தேசத்திடமாய் மாசுந்தோமும் மூன்றுமழைக்கு
 க் குறையாமல் வருஷிப்பதா பயிர்கள் மிகச் செழிப்பாய்வளர்ந்து
 கற்பல்கையளித்துவருகின்றன மகராஜ்.

இராச. பெருவளிமைகணிறை புரவலர்தருகிறை
 பிசகாதளிக்கின்றரா
 பிருதுவிதனிலெவர் கிரமந்தப்பிடுபவர்
 பிரியமொடுரையாயே

வசனம்—சமதானையாசக்கரத்தக்குட்பட்ட வளிமை பொருந்திய
 சிற்றரசர்கள் தங்கள் தரவேண்டிய கப்பல்களைத் தப்பாது செலுத்
 திருக்கிறார்களா? அவருள் ஒழுங்கினமாய்கடப் வருண்ட பிரதான்

மந்தி. ஒருவருந்தடையில்லாத் தருகிறையானதெல்லா
 முண்மையாய்த்கருகின்றார்
 உன்னதாவெம்மருமை யோங்கலேயுன்பெருமை
 உலகெங்கும்நிலவுகுதே

வசனம் அட்டறிக்கும் கீர்த்திப்பிரதாபம் பொருந்திய அரசே
 எச் சிற்றரசரும் தாம் தரும் திறைய முறையோடு செலுத்திவரு
 கிறார்கள் மகராஜ்.

இராச. அதிபலசசரத தூகபதாதிகத
 மதினொடுவலுகின்றரா
 அந்நியர்படைகொண்டு அநீதியதாய்மிண்டு
 மல்வேளைக்காயித்தமா

வசனம் -- அதி நிபுணத்துவம்பொருந்திய மந்திரி, செசரத்தாக ப
தாதியென்கிற நால்வகைச்சேனைகள் சக்க ஆயித்தத்துடனிருக்கின்
றார்களா? சத்துருக்கள் சமீபியிற் படையெடுத்துவரின் செய்க்கக் கூ
டிய பலத்துடனிருக்கின்றார்களா? தெரிவிப்பாய் பிரதான்.

மந்திரி பதியாசானரசே பன்னெண்டேசாகிரசே
பதாதிகன்பலமிகவே
பன்னிடுகில்வந்தெம்மை முன்னிடுபவர்தம்மைப்
பஸ்மீகரிப்போமே

வசனம் -- வீரப்பிரதாப சிங்கேற்றையொத்த புயவலிமையுள்ளவரு
ம் பதினெண்டேச ராசருக்கும் சிரோரத்தினமாய் வினங்குபவரு
ண பார்த்திபனே, நமது சேனைகளைல்லாம் மிகு புயபெல பராக்கி
ரம்த்துடன் சர்வாயித்தமாயிருக்கிறார்கள். சத்துருக்கள் தலைகாட்டி
னால் நிர்த்துவரியாக்கிவிடுவார்கள் மகராஜ்.

இராசன் கிரந்தம்.

குருமணிக்கிரீடஞ்சூழக் குவலப்பமாசாளென்முன்
அருமனத்துடனையுத்தி யறைத்திடுமமைச்சேகுகளாய்
செருநரோடமர்தொடுத்துத் திறலொடுசெய்க்கவல்ல
பொருளனும்பொர்த்திப்பாரைப் புகழுவாச்செய்வாயே.

வசனம் -- ஒளிபொருந்திய மணிமகுடந்தாங்கி யாகபுரி நிருபனாகி
ய என்க்கு கண்மதியோது முன்னதமான என்மந்திரியே பகைவரை
யடக்கவல்ல சேனாபதியாகிய போர்த்திப்பாரை என்சமுசத்துக்கு வ
ரும்படி அழைப்பிப்பாய் பிரதான்.

மந்திரிவசனம் -- தப்படியே செங்கிறேன் மகராஜ்.

போர்த்திப்பார் வால்.

(இக்கிலிஷ்டேசுட்)

சந்தத்தார்முடி அந்தத்தேதாடணி
கிந்தைப்பாரிலோ னரபால்ன்
தகவுற்றிலென நகரைசகாவல்செய்
மிருசத்துவவதி பதிநாளே

கந்தத்தாரணி எந்தத்துவபதி
கிந்தைக்கேற்காச் சிநுடர்களை
கதறிப்பகரிட வுதிசுந்தி, தறிட
விதறிக்கொல்லதி பதிநாளே

மெட்டுற்றெம்மொடு முட்டிச்சருவிடு
 னுட்டக்கயவர்கள் தட்டழிய
 வீரத்துடனய ரரடிச்சிரசரி
 கோரச்சேனா பதிநானே

எட்டுத்திசையுனர் முட்டிடீதொழு
 திட்டப்பரவல னிட்டிட்ட
 சட்டப்படிநிலை யிட்டிப்பொருதிடு
 மிட்டச்சேனா பதிநானே

போர்த்திப்பார் தரு.

(மருமலர்ப்பு என்றமெட்டு)

மன்னர்மன்னன் எணையழைத்த மர்மமென்னவோ
 வண்டர்கோட்டந் தணையடக்கும் வாறுபன்னவோ

ஆணவஞ்சேர் மேதியர்க வதியாயங்கண்டோ
 ஆசியர் ஐரோப்பியர் அடாத்துகளுண்டோ

பார்சியர் பிலிஸ்தியர்கள் படைநெயிடுத்தாரோ
 பரவுமெத்தி யோப்பியர்கள் பலயித்தாரோ

பார்த்திபன்பார் வோனிடத்தில் பூர்த்தியாய்ச்செல்வேன்
 பகருரைபோற் பற்றலரைத் தகமையாய்க்கொல்வேன்

வேறு தரு.

[வகுதாசாநீ மைஆசிகரபலா என்றமெட்டு]

ராசனேசலாம் - உயர்—போசனேசலாம்
 எகிப்பைதமகதவ மிருத்தாசசெய் நேசனேசலாம்
 உல்—லாசனேசலாம்

பகைவரைவெல்லும்—என்—பணிவிடைசொல்லும்
 பார்த்திபாவதைப் பூர்த்தியாய்ச்செய்யக் காத்திருக்கிறேன்
 உமைத்—தோத்திரிக்கிறேன்

போத்திப்பார் விருத்தம்.

குன்றணையயுதீரா குலையத்தோருபகாரா குணசிக்காரா
 நின்றுணைவரும்போற்றும் நிருபர்நிருபரவயவர் சிலைகெட்டோட

வென்றனைவரையுந்தடிந்து மேதினியாப்பரிபாலா மினிர்செக்
கோலா
இன்றெனைநின்சமுசத்துத் கழைந்ததென்ன உளத்தினெண்ண
மியம்புவீசே.

வசனம்—மலையைநிகர்த்தபயமும் வரைவின்றிக் கொடுக்குங் கா
மும் மாற்றலரை வெல்லுந் திறனும்பொருந்திய மகிபனே அடியே
னை நின்சமுசத்துத் கழைந்த காரியமேதென்று நிகழ்த்தவேண்டும்
மகராஜ.

பார்வோனும் போர்த்திப்பாருந் தரு.

(பூமிமெச்சிடுமண்ணுமலை என்றமெட்டு)

பார். திரஞ்செநிராண விசுரூசேன பதியே
குணநிதியே என்கொல்லமதியே—இங்கு
சேரும்வயவாரும் ஊருட்புகுந்துசெய்யும்
சதியே காத்து வதியே

போர். தோற்றுமாற்றலரா வேற்றுமாகிவருந் தொல்லையே
உந்தனெல்லையே தனிலில்லையே—என்றும்
போற்றுகின்றூர்துகி சாற்றுக்கின்றூர்உத்தன்
சொல்லையே மீறல் வல்லையே

பார். காவடத்தேதாடொண்ணுர் பெருமிடர்செய்திட வருவார்
தொல்லையுடையார் வந்துபொருவார்—இங்கே
பொருதிடர்செய்திட இருமப்பீராதில்விடம்
மருவார் எம்மைச் சருவார்

போர். எம்படைவிரரை நம்பிரீருமவர் தீரம்
ஆரவாரம் நல்லுநாரம்—கொண்டு
அப்புனியிற்சமர் கெப்பிரமாய்ச்செய்யும்
கோரம் பாருந் தீரம்

இராசன் விருத்தம்.

கூறுநால்வகைச்சேனைக்குங் கொற்றவனெனவிருந்து
ஏறுவேலீட்டிகட்க மேந்தியொன்னலையாசின
கேறுபொற்பிறவல்ல இரணவீரேர்த்தாரீசொல்
வாறுபொல்நாட்டைக்காத்து வலியுடனமருவாரே.

வசனம்—நமது வீரப்பிரதாபம்பொருந்திய சேனைகளுக்கெல்லாம்
கீர்த்திப்பிரதாபம்பொருந்திய தலைவனுயிருந்து பற்றலரைத் தடிந்து
குற்றமுற்றலரைக் கடிந்து நமது தேசத்தை எச்சரிக்கையாய்க் காவ
ல்செய்துவருவாய் சேனாபதி.

யாக்கோபும் புத்திரரும் வருதல்.

யாக்கோபு தேவாரம்

என்னுளமநியாவல்லாய் எம்மிதாவிறைஞ்சிப்போற்றும்
 உள்ளிகவருபாவெல்லாம் உடையவாகடையேனுக்கு
 நன்மைகள் பலவுஞ்செய்தாய் நலமுறுமைந்தராகப்
 பன்னிருபெரைத்தந்தாய் பத்தனை ஆட்கொள்வாயே.

யாக்கோபு தரு.

(பாலாபிஷேகம் என்றமெட்டு)

நாகா உளறுடை பாதாரவிந்தமே
 ஆதாரமுன்னரு ளென்சொந்தமே
 தாதா அபிராமைக் தாசனாய்க்கொண்டாயே
 தக்கொபுருத்தனை விண்டாயே

(தொகைறு)

தந்தையிசாக்கினைத் தற்காதத்தவின்பரா
 வந்திதனக்குன்றன் வரமருள்பாஸ்கரா

தரு

சத்திகாவந்த சர்வேசரன்மீயே
 சாலமுக்காலமுந் தானுணர்வாயே

... நாதா

புத்திரர் தந்தையை நடவஸ்கரித்தல்.

[சனத்தந்தியமோகனதாஸ் என்றமெட்டு]

ருபன் உண்மையுடையதந்தாய் ருபனைன்பீர்தந்தாய்
 ஓர் குறையின் நிக்காதந்தாய் உத்தமனே
 விண்ணவனின்றன்பாதம் விருப்புடன்தொழப்பீராதம்
 விரித்துரைத்துப்புரப்பாய் மிளிர்ந்தகையே

(துண்ணாதே என்றமெட்டு)

கியியோன் போற்றுவேன் உமக்குறந்துதினைச் சாற்றுவேன்
 ஆற்றலாகவெழு அபணம்பன்புரிந்தாய்
 அரிவையாகவென தன்னைபைத்திரிந்தாய்
 யாற்றம்வந்ததினால் மனமது நெரிந்தாய்
 வளர்சியியோனென வளர்த்துளப்பிரிந்தாய்...போற்

(ஆசைக்கிசைய .. என் மமெட்டு)

லேவி. என்னைசமகலாததந்தாய்—என
திதயத்தென்றுமெனையுதந்தாய்
உன்பூசுமானதைமகித்தேன்—உன
துயாகமுலிணைகளைத்துதித்தேன்

(காசிவிஸ்வ என் மமெட்டு)

யூதா யூதா உனைநான்போற்றிநேன்—பிதாவேயென்றும்
யூதா உனைநான்போற்றிநேன்
மாதாவினுளத்தினால் துதாயின்பழத்தினால்
வந்திடுமகிமையை வர்ணிக்கலாகுமோ ... யூதா

உந்தனதுசிர்தனையை மைந்தர்சுளின்வாழ்வில்வைத்த
சந்தரணைசந்தமும் சிந்தைமிகவுங்கனித்து ... யூதா

(காராயணஉன்னை என் மமெட்டு)

இசகார் எனதுதந்தையேஆசி தாராமே—முழு
இருதயத்தாலன்பு கூருமே
அனவயதமுமின தன்னைக்குகந்தநலம்
ஆதிபரமனது அரியசெயலின்பலம்

(சிக்காரகந்தாவன என் மமெட்டு)

செபிலேவன் அன்பாயதிவணக்கங் காட்டுவேன்—உன
தரியதிருமொழியை நாட்டுவேன்
முன்பாயநிலாயரை தீட்டுவேன்—உங்கள்
முற்றுதையரைகினைப் பூட்டுவேன்

(தாதபாய்வேரோசி என் மமெட்டு)

தாண் தாதாவே யெமையானும்
தந்தோம்வந்தனம் பிந்தாதித்தினம்
வேதாவுதன்பெற்றாய் மிசுநேசமெம்மிலுற்றாய்
விந்தைசெறிந்திடு சந்தரபாதம்
வந்தனைசெய்து வணங்குதலீதம்--தாதாவே.

(பாதம்வேண்டிப்பணித்தேன்பழனிமலை என் மமெட்டு)

கத்தலி பாதம்போற்றிப் பணித்தேனடியென்னுதிகாற்றி
பரிவுறுகோலா வர மருளுறுசீலா
பணித்தேனடியென்னுதிகாற்றி

[தொகையரு]

பரிவானதேவனது கிருபாகடாட்சமது
 பரவுமிசுரூயேல்தந்தையே
 னிரிவானவம்சத்தி லரிதானபெருமையாய்
 மினிருமெழிலாரெந்தையே

தரு.

பரிவுறுகோலா வர மருளுறசிலா
 பணிந்தேனடியேன் துதிசாற்றி—பாதம்.

(எந்தையேஉன் என்றமெட்டு)

காத் தந்தையேஉன் பாதந்தன்னைப் போற்றிசெய்தேன்
 சந்ததமும் உந்தனது சிந்தைமகிழ் வாகக்காதாய்—தந்!
 ராகேல்மலையென எண்ணமுற்றேறியன்மன
 தின்படியென்னன்னையைக்கை யேற்றினையே—தர்கை.

(மாவுக்கொய்யாவும் என்றமெட்டு)

ஆரேர் லேயாளெண்ணப்படி. எந்தாயாம்பைந்தொடி
 என்னுங்கிர்பாயெடுத்திர்—என்னைச்
 சேயாகப்பெற்றெடுத்திர்
 தாய்தாய்வளர்த்தெனக் காதாரமாய்கின்ற
 தேன்றலைப்போற்றிடுவேன்—உமக்கேயிஸ்
 துத்தியஞ்சாற்றிடுவேன்

(சங்கரிமைந்தனை என்றமெட்டு)

யோசேப். எங்கன்பிதாக்களின் பங்கந்தளிர் த்தாயே
 இங்கடியேனை இரட்சிக்கவே
 இரத்திடுவேன் தந்தையே
 மண்ணின் றுவான்மட்டாய் வாகாயேணிகிட்ட
 வானோர்வரவுஞ் செலவுக்கண்டாய்
 மைந்தனுனைப்போற்றினேன்

(கனந்தங்கியமோகனதாஸ் என்றமெட்டு)

யென்சமீன் ஆன்னைமிலதிகநேசம் ஆடர்த்திடும்விசுவாசம்
 ஆயிருந்தெமையின்ற அரியதந்தாய்
 சின்னக்கனிஷ்டன் நன்னைத்
 திகழ்பென்சமீனாமென்னைச்
 சித்தத்திருத்தியருள்செய்வீரே

யாக்கோபு தரு.

(பாலாயவேகம் என்றமெட்டு)

தந்தையுரைதன்னைத் தட்டவேண்டாம்பொல்லாச்
சண்டிகளாரீங்கள் கிட்டவேண்டாம்
சின்னையில்வாமித்துத் திகைக்கவேண்டாம்இர்தச்
செகத்துளாரீங்கள் பகைக்கவேண்டாம்—மக்களே

பூதலத்தின்வாழ்வை நம்பவேண்டாம்பிறர்
புன்மைசெய்திட்டாலுங் கெம்பவேண்டாம்
மாதிரின்மேலாசை வைக்கவேண்டாம்மிக்க
மண்பொன்னிலும்செய்தும் துயக்கவேண்டாம்—மக்களே

துணைவாரீசுந்தன்னைத் துறக்கவேண்டாம்வானே
சொந்தநாடென்பதை மறக்கவேண்டாம்
இணையில்லாணைத்தொழா திருக்கவேண்டாம்நீங்கள்
எவர்களுயும்மனங் கருக்கவேண்டாம்—மக்களே

தருமமிகமிகச் செய்யவேண்டும்என்றும்
தற்பரணைப்பணிந் துய்யவேண்டும்
புரவலவரைநிதம் போற்றவேண்டும்மிகப்
போந்தவரைத்துதி சாற்றவேண்டும்—மக்களே

பொய்ம்மைமொழிதன்னை நீக்கவேண்டும்பொல்லாப்
புன்பவங்களெல்லாம் போக்கவேண்டும்
மெய்ம்மையென்றும்சொல்லி வசிக்கவேண்டும்நித்தம்
மிதவுணவுகளைப் புசிக்கவேண்டும்—மக்களே

தக்கநேரந்துயில் கொள்ளவேண்டும்மிக்க
சளப்புவார்த்தைகளைத் தள்ளவேண்டும்
மிக்ககஷ்டத்தொழில் விலக்கவேண்டும்பரன்
விதிமுறைபென்றும் துலக்கவேண்டும்—மக்களே

வசனம்—எனது பட்சமுள்ள புத்திரரே, கானிப்பேரதுசொன்ன
புத்திப்பிரகாரம் கடந்துவருவீரானால் தேவாசிர்பாதம் மேன்மேலும்
பெருகும் கண்மணிகளே.

பின்னை கண்வசனம்—இந்தப்பிரகாரமே கடந்துவருவோம்பிதாவே.

யாக்கோபு விருத்தம்.

சித்திரமணியில்வைகச் சிறுவனையோசோப்பிரீனூரி
புத்திரன்பென்சநீணப் புகழுடனிற்குநீட்டு
பத்துப்பேரும்நீர்சென்று பரிவொடும்கையெல்லாம்
மெத்தப்பத்திரமாய்ப்பார்த்து மீண்டுகருமேவுவீரே.

வசனம்—என்னன்புள்ள புத்திரரோ, என்னுடன் சல்லாபித்துக் கொண்டிருக்க யோசேப்பையும் டென்சமீனையும் வீட்டில் விட்டிட்டு மற்றைய பத்துப்பேரும் சந்தோஷத்துடன் சென்று மற்றைகளைப் பரிபாலித்து மீண்டு என் சமூகத்துக்குவருவீர் மக்காள்.

பிள்ளைகள் தந்.

(ஆசுவமே என்றமெட்டு)

பல்லவி

மேய்ப்போமே—ஆடுகளைச்—சாய்ப்போமே

அனுபல்லவி,

வாய்ப்பேச்சைவிட்டு மகாமுயற்சிடொட்டு

வாடாமலே கோடாமலே காடோரமாய் ஓடாமலே ... மேய்

சரணங்கள்.

காய்யுணவு கடுகவுண்ணவாரும்
கானகமேயெந் கதியாய்ப்பத்துப்பேரும்
வேலைகள்செய்ய இரண்டுதுரைமாரும்
வீட்டிலிருக்க விதித்தவிதம்பாரும்
வினையஞ்செய மனமொகுது
நினைநெஞ்சாக மும்நோகுது

... மேய்

தலையாரியங்கே தடச்சாமலோடுது
சள்ளைச்சிபள்ளைச்சி சாரலைநாடுது
நிலையாய்தில்லாது நெடுந்துரம்பீடுது
நீண்டபசும்புல் நிலையத்தைத்தேடுது
நிலையோவொகு துலையாகுது
மலைமேல்ரவி தலையாகுது

... மேய்

மூலிக்கறுப்பிரும் மாளத்தினைத்தேறும்
முரணுறுதுட்ட மிருகங்களுஞ்சேரும்
ஆளுக்கொருகரம் ஆடுகளைப்பாரும்
அக்கச்சுனைக்கேகி ஆயாசத்தைத்தீரும்
அழல்நீறிய பொழுதேறுது
அதிநீவிச கனல்நீறுது

... மேய்

குள்ளகரியுந் குறுக்காகஓடுது
கொடியஒளையுந் கடுவாயும்நாடுது
கள்ளப்புலியுந் சிவில்கியுஞ்சாடுது
கனைத்தேஅரியும் புனத்தினில்நீடுது
கடிதாய்நட கணையேவிட
கொடிதாய்மிர்க மடிவாகிட

... மேய்

சுற்றிமிர்கங்களைச் சூழ்ந்தொன்றாகுக்கட்டிச்
 சுணையருகிற்போய் மனமாககீர்காட்டி
 உற்றவுரும வுணவுண்டுநீன்காட்டி
 லோங்குமசங்களைப் பாங்குடனேயேயாட்டி
 உறுசெச்சரைகள் தலைவற்றிட
 நிறைவுற்றவை கிளைபெற்றிட ... மேய்

வெள்ளைச்சுட்டிச்சி மிரண்டக்கையார்க்குது
 மேன்மலைதன்னை வெருட்சியாய்ப்பார்க்குது
 கள்ளக்கறுப்பி கடந்தோடிச்சேரார்க்குது
 கண்டபடிவினை வுண்டாவல்தீர்க்குது
 காடோரமாய் நாடோடியே
 நாடோர்பகை யாநாடியே ... மேய்

பள்ளைக்கடாக்கள் பருஞ்சண்டைபோடுது
 பசுனைமெல்லாம் பவிர்களைநாடுது
 புள்ளிநாய்பனும் புறத்தாலேஓடுது
 பொதியேற்றுமொட்டை புனந்தனைச்சாடுது
 பொழுதுங்கடி தேமறையது
 முழுதும்இரு ளையுறையது ... மேய்

சகோதரர் விருத்தம்,

மாலையாய்விட்டதப்பா மனைசென்றுமீளவேண்டும்
 மூலைகள்முடக்கெல்லாம்போய் முழுமைந்தகளையுஞ்சேர்த்துக்
 காலையிலடைத்துவிட்டுக் கருதியமனைபோய்நானே
 வேலையைத்தொடங்குகிங்கிச விசைள்ளிளில்மேயுவோமே,

ருப. வசனம்—இருட்டாய்விட்டது, மது பிதர் கைமத்தைய
 நியவிரும்புவார். ஆதலால் இன்று மக்கைகளெல்லாவற்றையுந் தி
 சுட்டிக் காலையிலடைத்துவிட்டு வீட்டுக்குப்போய்வருகோம் சகோத
 ரரே!

மற்றோர்—அது நான்ல்லது அப்படியேசெய்கிறோம் அண்ணா.

யாக்கோபும் மற்றைய புத்திரரதுஞ் சமுகத்திள்
[யோசேப்பு கனுவைத் தேர்வித்தல்]

யோசேப்புவும் சகோதரருந் தரு.

[வாசுதேவனே என்றமெட்டு]

யோசே. சொற்பனங்கண்டேன்—அதைச்
சொல்லுவல்கொண்டேன்
அற்பமதியன்றான்—கண்ட
தறையாதென்செய்வேன்

சகோ. சொற்பனமொன்று—கண்டாற்
சொல்வதுநன்று
அப்பர்முன்னின்று—அதை
அறைவாய்மீயின்று

சோசே. காரின்நீர்புரண்டு—வினை
கழனிநெற்றிரண்டு
பார்மேற்பன்னிரண்டு—கட்டாகப்
பார்த்தேனெனெருண்டு

வசனம்—வயவில் அரிவியை அமுத்தப் பன்னிரண்டு கட்டுக்களா
கக் கட்டக்கண்டேன் அண்ணமாரே.

சகோ. பன்னிருகட்டுகளுள்—கண்ணாற்
பார்த்திட்டதற்குப்பின்
உன்னிடத்தென்—அதை
உரையாடுவங்கன்முன்

யோசே. வரிந்துமேலிட்டு—ஒங்கி
வளர்த்ததென்கட்டு
சரிந்துமுட்டிட்டு—மற்றவை
தாழ்த்துதெதையிட்டு

வசனம்—அந்தப் பன்னிரண்டு அரிக்கட்டுகளில் என்கட்டு ஒங்கி
வளர்த்துநிற்பவும் மற்றவை அதைத் தாழ்த்து வணங்கவுவகண்டேன்
அண்ணமாரே.

சகோ. எமையாளப்பார்த்தாய்—எமக்
கிறையாகத்தீர்த்தாய்
அமையாக்கதைகோர்த்தாய்—அகம்
காரமேயார்த்தாய்

யோசே. சினத்துச்சொல்லவோ—நான்
சிறுவனல்லவோ
மனத்திலெல்லவோ—ரொன்றென்
வைதல்லல்லதோ

வசனம்—கோபிக்கவேண்டாம். நான் விபரமறியாத சிறுவன். நான்
கண்ட தெரிசனத்தையே சொன்னேன் அண்ணமாரே.

சகோதரர் வசனம்—“அதத்தினழகு முகத்திற்தெரியும்” என்றும்
போல உன்னுன்னத்தி வில்லாததா வெளிக்குவந்தது, அதைப் பின்
னாற்பார்ப்போம் போ.

பொதுவிருத்தம்.

முன்கவைதனாற்சேட்டர் முரணுடனிருக்கும்போது
இன்னொருகனவைக்கண்டு இச்செய்திசகோதரர்க்கும்
தன்பிதாவுக்குஞ்சொல்லத் தகப்பனும்அதைச்சொல்லென்ன
இன்பமதாய்யோசேப்பு மிரண்டாஞ்சொப்பனஞ்சொன்னானே.

யோசேபும் யாக்கோபுந் தரு.

(வாருமெந்தன்பிராணநாதா என்றமெட்டு)

யோசே. இன்னுமோர்கனவுகண்டேன்
என்னுள்ளப்பிரமைகொண்டேன்
முன்னொருகனவைஒதி
முரணற்றார்சொல்லாமைதீதி

யாக். கண்டகனுடையன்னவின்னாய்
கழறுவதற்க்ச்சங்கொள்ளாய்
வின்டிடிற்பொய்வார்த்தைகரீக்கி
விரித்துரைத்திடுசீர் தூக்கி

யோசே. மின்னுசின்றவின்மணியும்
மிளிர்மகியாந்தண்ணளிபும்
பன்னிரண்டும்கைகளுமென்னைப்
பணிந்திடக்கண்டேசீகென்னை

வசனம்—சூரிய சக்திரும் பன்னிரண்டு நட்சத்திரங்களும் என்னை வணக்கக்கண்டேன் பிதாவே,

யாக். வண்மைசெறிபாலானின்று
வரையுமுணையறிஞனென்று
எண்ணினைனியிதனைபோதி
எடுத்திதன்னபிரக்கியாதி

யோசே. சிவமோசமுறினுமுண்ணை
செய்ப்பெளச்சொல்லென்னைவண்மை
மேலிகடந்திடுநான்பொய்யா
கிளம்புவேன்யோசியுமையா

யாக். இதனைமெய்பென்றெண்ணிடாதே
எரிச்சல்வரப்பண்ணிடாதே
அதிககர்வத்தைப்போக்கு
அமலன்செயலைநோக்கு

யாக். வசனம்—இக்கனவில் கம்பிக்கைவையாதே. மற்றவருக்கு மனவருத்தத்தை உண்டிபண்ணாதே. தேவசித்தப்படி நடக்கட்டும் மகனே.

யாக்கோபு விருத்தம்.

பகுத்தறிவில்லாவிந்தப் பாலகன்வார்த்தைதன்னில்
மிருத்தஆத்திரங்கொள்ளாமல் மீண்டும்மந்தைகளைமேய்க்க
சுகத்துடன்செல்லுமெங்கள் சுவாமியின்சித்தமின்றி
இகத்தினில்கடப்படுதென்ன எண்ணமற்றேருவிரே.

வசனம்—இவன் மாசறியாதபாலன். இவன் கண்டது கனவோ
கினைவோ தெரியவில்லை. "அமலனையறியாமல் அணுவும்சையாது"
தீங்கள் அவன்வார்த்தையை மனதில்வையாமல் மந்தைகளை மேய்க்
கப்போங்கள் மக்களே.

யூதா தரு.

(கண்மணிமைந்தரேகானகஞ்செல்லுவோம் என்றமெட்டு)

மகனேமகனெயென்று வாழைப்பழந்தீற்றி
வைத்திருந்தாலெங்கள் தந்தை—அவன்
மெத்தச்சொல்லானேநிந்தை

வகைவகையாய்ப்பஞ்ச வர்னச்சட்டைகளும்
வாங்கிக்கொடுத்ததேமோசம்—அவனிடத்தில்
வைத்தாரெந்தந்தநேசம்

நாட்டை விட்டுநாங்கள் நாட்டிற்புகுந்தந்த
ஆட்டின்பின்சென்றலைய—எங்கள்
விட்டிலிராதென்றுமுலைய

தேட்டமெல்லாமவர்க் கூட்டிபிரகுபட்சம்
காட்டிவருவதீதி—அவனைத்
தாட்டிகமாய்க்கொல்லலீதி

கையிற்றடியேறி வெய்யில்மழைதன்னை
ஐயோவகித்திடலோ—அவன்
களித்துச்சுகித்திடலோ

ஓய்யாரமாயவன் ஐயருடன்வகித்
துண்டிருக்கையோகம்பெற்றான்—எங்கள்
ஓங்கலாகமணமுற்றான்

சும்மாவிருந்திட்டாற் சோறாகுமொகித்தா
சறுக்கில்வாடாகாலாட்ட—என்று
சொன்னவன்பொற்கனாத்திட்ட

இம்மாதிலத்தினி லம்மாநீனைந்தா
லிவனைவிடலாமோஉய்ய—வாரும்
ஏகோபித்துக்கொலைசெய்ய

வசனம்—இந்தக் கர்வமுள்ள சத்தூராதியை உயிருடன்விடப்படா
து. கொன்றுபோடுவோம், உங்கள் சும்மதியென்ன சகோதரரே.

ரூபன் தரு.

[சகியேகானென்னசெய்வேன் என்றமெட்டு]

அறியாதபாலன்ப்பா அவன்மீதுநீங்களிப்போ
குறியைத்திடல்தகாது குறுகிடும்மிகுறீது

ஆண்டவாரீதிசெய்வார் அநியாயஞ்செய்தாரும்யார்
கூண்டபழிபோகாது குறுகிடும்மிகுதிது

குட்டிநாய்குரைத்தாலென்ன குறையுண்டாம் அவன்சின்ன
முட்டாட்டனமோ அன்றோ மொழிந்ததுமுன்மையென்றோ
வாலனவன்றன்வெறும் வார்த்தைப்பிழையைப்பொறும்
மேலும்பொறுத்துப்பார்ப்போம் மிஞ்சினால்வர்மீர்ப்போம்.

வசனம் — “ஆய்ந்தோய்த்தபாராதான்காரியம் தான்சாந்துயரந்த
ரும்” சற்றே யோசித்த மனஆறுதலாய் கடவும் சகோதரரே.

லேவி தரு.

(கொஞ்சவயதாச்சே என்றமெட்டு)

பல்லளி

இந்தப்பயலுக்குக்கர்வம் வந்தவாறுபார்

அனுபல்லளி

எம்மைப்பிறந்தகந்தைக் கேற்றவிவன்றிந்தை
யாம்பொறுக்கலாமோ இவன் எமைக்குறைக்கலாமோ
இவனிற்பழி வாங்கவேணும் கவனித்திருப்பீர் ... இந்த

சரணம்

பாராய்கனுவென்னவொன்றைப் பாவித்துச்சொன்னான்
பசவிளங்கன்று பயமுறாதென்று
பகருமொழிபொய்யோ அவன் பசப்பினதுமெய்யோ
பார்ப்போங்கர்வம் தீர்ப்பீபாம்அவனைச் சேர்ப்போர் தென்புலம்

இந்த
வசனம்—கல்லதும் வரட்டும், அவன் கர்வத்தைப் பார்த்துக்கொ
ள்ளுவோம். இப்போது ஆடுகளை மெய்த்துக்கொண்டிட்டுக்கொண்டே
யிருப்போம் சகோதரரே.

யோசேப்பு காட்டிற்குச்செல்லல்.

யாக்கோபு விருத்தம்.

ஆடுகள்மேய்க்கச்சென்ற அண்ணரைஇன்னுங்கானேன்
கேடுகள்ஏதுமுண்டோ கெதியுடன்நீயெழுந்து
காடுகள்கடந்துசென்று சுருத்துடனவரைக்கண்டு
நீடியசுகத்தைக்கேட்டு நிலலாமல்மீண்டுவாராய்.

வசனம்—உனது அண்ணன்மாரை இன்னுங்கானேனே. அவர்க
ளைப்போய்த் தேடிப்பார்த்துச் சுகம் விசாரித்துக்கொண்டு வருவாய்
யோசேப்பே.

யோசேப்பு தரு.

(மன்னனைக்கானுமல் என்றமெட்டு)

அண்ணமார்கனின்கொடுமை அடவியில்மிசுகடுமை
எண்ணமெல்லாந்தீனிலே இருக்குதர்தக்கானிலே
கடாவெருத்துச்சண்டைவிட்டுக் களிப்பார்நானதையிட்டு
தடைகூறிலடிப்பாரே தலையிலுமிடிப்பாரே

கள்ளமாகஆட்டைவிறற்கு காசுவாங்கஆசையுற்று
மெள்ளமெள்ளக்கிட்டுவாரே வேண்டாமென்றற்குட்டுவாரே
நல்லுருசியுணிற்சிந்தை நாடினெதிர்கூறினிந்தை
சொல்லியெனைவைவாரே சோலியெல்லாஞ்செய்வாரே

வசனம்—கான் காட்டிலிருக்கும்போது சிலசகோதரர்செய்த கொடுமை தாங்கமுடியாது. அங்குசெல்ல அஞ்சுகிறேன் பிதாவே.

யாக்கோபு தரு.

(வெள்ளிமலையெரத்தபலமேடை என்றமெட்டு)

அருமைப்பெருமையான பாலா - நானும்
அறையும்மொழிதனைக்கேள் சிலா - உன
தண்ணன்மார்களயாவரும்வன் கண்ணரல்லருபன்முன்சென்றறிவாய் செயல்பிறிவாய்

ஒருவருமிங்குவா வில்லை—அவர்க்
குற்றதுண்டோஏதுந் தொல்லை—ஏக
உத்தமனை நெஞ்சிருத்திப் பத்தியதாய்ச் சென்றறிந்து
ஒடி வானீ தேடி

வசனம்—உனது மூத்தண்ணன் அங்கிருக்கும்போது பயமென்ன? நீ சந்தோஷமாய்ச்சென்று அண்ணனிடத்தில் சுககேடமங்களை விசாரித்துக்கொண்டு மற்றோருடன் வார்த்தையாடாமல் வருவாய் மகனே.

யோசேப்பு வசனம்—அப்படியே செய்கிறேன் பிதாவே!

யோசேப்பும் பென்சமீனுந் தரு.

[கண்மணியே என்றமெட்டு]

யோ. தம்பியரே என்றன்றேசுத் தம்பியரேகேள்
தமையன்மாரைப் பார்த்துநானுந் தாவிலருகிறேன்

பென். நம்மியுன்னை யிநுந்திட நமைவிட்டேகவோ
நானுமுன்னுட னுவலாய் நண்ணியிருவேன்

- யோ. என்னபுத்தி தந்தையுடன் இங்கிருப்பாய்
என்னைபெயங்கேகண்டா லேகிமீளுவேன்
- பென். அன்னையில்லை உனதுடைய ஆதரவிலே
அமர்ந்திருந்தே நென்னைவிட்டு அகலநீதியோ
- யோ. அண்ணர்களைக் கண்டபின்ன ரணுகியுன்னையே
அன்புடனே வந்துகாண அமலனருளுவார்
- பென். எண்ணமுடன் பரமனை யிதயத்தெண்ணியே
ஏகமீண்டு வந்தேனை யினிதனைப்பீரே

பென்சமீன் வசனம்—இனி என்னசெய்யலாம், தேவகிருபையை முன்னிட்டுச் சேமமேபோய்த் திரும்பிவந்து என்னை அரவணைப்பீர் அண்ணா.

யோசேப்பு வசனம்—எல்லாம் இறைவன்செயல் கேடமமாயிருந்தம்பீ!

யோசேப்பு தரு.

(நந்தாவணச்சிங்காரம் என்றமெட்டு)

இந்தவழியேயாவழி கென்னசொல்வேன்சிங்காரம்
இருகண்களைபுங்கவார் தெழுந்தகெம்பிரம்
சந்தனம்அகில்புன்னை சண்டகங்கேகாங்குதென்னை
மந்தாரமொடுபன்னை மகிழினழகதென்னை

வசனம்—என்ன அலங்காரம்! இவ்வழியருகிலேவிற்கும் சந்தனம் சம்பீரம் வில்வம் அகத்தி செம்பரத்தை முதலிய மாங்கள் புஷ்பித்திருக்கும் காட்சிகள் என் இரு தேத்திரங்களுக்கும் அடங்கவில்லை யே. ஆ! ஹா!

கானிலேயன்னதாழை காய்க்குதழகார்வாழை
மேனிமிர்பூகம்பாழை விரிக்குத்தேஜந்தவேளை

வசனம்—இந்தச் சிங்காரவணத்தில் அன்னதாழைகளும் வாழைகளும் அழகிய கனியைத் தருகின்றனவே. கமுகாதியன ஓங்கிவளர்த்து பாழையையிரித்து விளகருகின்றனவே இதென்ன அதிசயம்!

மருங்கில்மணக்கும்முல்லை மலர்ந்துசரித்தஅல்லீ
நெருங்குதேயர்தில்லை நீளமுக்குக்கேதெல்லை

வசனம்—வாசம்பொருந்திய வெட்சி அல்லீ முல்லைகளின் அழகு களை வரையறக்க்கூடவில்லையே! ஓ! இது என்ன மனோகரகாட்சி.

கானகத்திடைலையில் காட்டுதேமடமயில்
ஞானசங்கீதம்பயில் நிலையீமாஇந்தகருவியில்

வசனம்—சிறந்த அன்னப்பட்சியினதும் ஓய்யாரருடைய கொக்கு கேசயப்பட்டகன் முதலியவகனிதம் அழகை உன்னிக்கமுடியுமா? ஆகா!

ஒடுதேகேசரி உறுமிப்பாடுதேஅரி
நீடுதேவேசரி நெடுக்குதேநாகரி

வசனம்—அதே ஒரு குதிரையின் ஒட்டத்தையும் நிக்கத்தின் சிறந்ததையும் பார்த்தேன். வேசரிகள் நிராரிரையே செல்வதையும் யானை நெருங்கிவருவதையும் கண்டேன். இவைகளைல்லாவற்றையும் எஸ்வரனை நெருட்டித்தார். அவரது ஞானத்தையறியவல்லவரார்! கடவுளை நம்புகாரம்!

வேறு தரு.

(சேலெய்கிறேன் என்றமெட்டு)

பல்லளி.

அண்ணரைக்கண்டேன் — அதேதேவனை
தண்ணரைக்கண்டேன்

அனுபல்லளி,

உண்மைசொன்னதா லுளச்சினங்கொண்ட
உத்தண்டமாகிய உரைபல்லிண்ட

... அண்

சாணங்கள்.

ருபண்ணை நிருக்கும்வரைக்கும்
ஒருகுறைவாரா தவரவ்விரைக்கும்
பூசிரபலத்தை அறுப்பாருரைக்கும்
புன்மொழியவர்க ஞானத்தினைக்கரைக்கும் ... அண்

அங்கேயண்ணர்கள் கோல்களை ஆட்டி
அவைகளிலேசரைக் குடுகுகள்மாட்டி
இங்கேவருகிறார் மந்தைகளோட்டி
என்னைக்காட்டுகிறார் தங்கமரீட்டி ... அண்

வசனம்—ஆ! என்னசந்தேஷம். இக்காடெல்லாந்தான்டிச் சேமமே சகோதாரை வந்து தரிசித்துவிட்டேன். இதுவும் உமது கிருபாகடாட்சந்தான் எஸ்பரா!

பூதா கலித்துறை.

அப்பாக்கு மெங்கட்கு மேலா யிருக்க அவாவுடைய
சொப்பன காரன் வருவது பார்வெகு தூரத்திலே
இப்பொழு தேயவன் கர்வர் தொலைத்திட யாவர்களும்
ஒப்பித மாகக் கொழைபரி வோம்நல் லுபாயமிடுதே.

வசனம்—பாம்பை மடிக்குள்ளே கட்டிக்கொண்டிருக்குமாப்பேரிலேயும் வண்ணாண்டுறையில் முயல்போலவும் எப்பொழுதும் இவனுக்குப் பயந்தகொண்டிருக்கவேண்டுமா? அதோவருகிருன் சொப்பனகாரன், அவனைப் பிடித்துக் கொண்டுபோடுவோரு சகோதாரே.

ரூபன்வசனம்—ஆ! ஆ! இச்சண்டாளயோசனை செய்யலாமா?

பூகாவசனம்—ஓ கோ! இவன் எங்களைக்கெடுக்கச் சதியாலோசனைசெய்யலாமா? இவன்சிரசைத் தடையின்றிக் கொய்வதே புத்தி.

ரூபன்வசனம்—இவன் சமது பிதாவுக்குப் பின்னிட்டவயசிற் பிறந்த பின்னையாதலால் இவன்மேல் அவர் மிகுபட்சம் வைத்திருக்கிறார். இவனை ஒன்றுஞ்செய்யாமல் விட்டுவிடுங்கள் தம்பிரமாரே.

இசுகார் தரு.

(இன்னமும்வர்மமா என்றமெட்டு)

பல்லவி

இன்னமும் தப்புவோ—இவன்

எள்ளளவுஞ்சியோசியாமல் எல்லவர்க்கும் மாசனென்றான்

சாணங்கள்

கண்டகனுவென்று நம்மை வென்று என்றும் அராசாள்வதன்றியன்னை தந்தையரும் தெண்டனிடுவார்களாமே ... இன்

இத்தனை மகத்துவமிருந்த சொற்பனத்தைச் சொல்லி எத்தியவர்க்குத்தியிலும் கார்த்தவியம்பெசினவன் ... இன்

நெஞ்சதுணைந்தவனும் பிஞ்சினிற்பழுத்துச்சற்றும் அஞ்சிடாதுவார்த்தைசொன்ன வஞ்சநெஞ்சந்துஞ்சிடாமல் இருட்டையுடையனிர்துநாம் கெட்டதண்ணீர் விட்டுக்கட்டி

தட்டளிந்திடவேவாரசை சட்டையுந்தரித்திட்டானே ... இன்

எப்பொழுதினுமெங்களை அப்பரும்புறக்கணித்து முப்பழமும்பாலுடனே செப்பசனம்வதென்ன ... இன்

பிள்ளைகளிற்பத்துப்பேரும் பள்ளைமேய்த்தலைவுறவே கிள்ளையைப்போலிவார்களை மெள்ளவளர்த்திடுவதென் ... இன்

மேட்டிமையதானகனாத் தீட்டுமவன் தாட்டிகத்தை கேட்டபின்னருந்தயையைக் காட்டுகிறாரே அப்பர் ... இன்

வசனம்—இன்னமும் இவனைத் தப்பலிடலாமா? இப்படிச்சமயம் எப்போதுகிடைக்கும். இன்றே இவனைக் கொன்றுவிடுவது நல்லது அண்ணா.

ரூபன் தரு.

(கானகத்தில் கானலைத்த என்றமெட்டு)

இந்த யோசனைகிசியலாமோ இவன்சிரசைக்கொப்பலாமோ சொந்தத்தம்பியைக்கொல்லவோ துரோகம்வருந்தானல்லவோ

வசனம்—ஐயையோ இச்சதியாலோசனை செய்யலாமா? பழி பழி சகோதரரே!

சகோதரர் வசனம்—இவன் எல்லோரையும் ஆள எண்ணுவது துரோகமல்லவா? இவனைக் கொல்லுவதே சரி.

ரூபன்

குறையுளான் தம்பியல்லவோ கொல்லிவன் துரீர் கொல்லவோ கறையெமைப்பார்த்தோலழிதும் கருதுயோசனைபைவிடும்

வசனம்—இவன் எமது தம்பியல்லவா? உதிரமுருகுமல்லவா? இவன் இரத்தப்பழி நம்மைசோக்கி ஒலமிடாதாரே? ஒருவன் கொண்ட கர்வத்திற்காகக் கொலையா தீர்ப்பு? இந்த யோசனையை விட்டுவிடே சகோதரரே.

சகோதரர் வசனம்—ஆகா! அப்பர்முதலாய் இவனை விழுந்து வணங்கவேண்டுமா? இவன் தொலைந்துபோனதற்குள் நாம் அச்சமின்றி வாழலாம். லிபீர்தபுத்தி நாசகாலமாய்த்தானேமுடியும். இவனை விடப்படாது, மிஞ்சினால் உன்றலையும் பத்திரம் பார்த்துக்கொள் அண்ணா.

ரூபன்

ஆபெல்தனைக்காயின்கொன்றான் ஆதலாற்சாபத்துள்ளின்றான் ஓபாதகமும்மைச்சுகும் ஒருகுழியிற்றள்ளிவிடும்

வசனம்—ஆ! இப்பொதகமொழிசொல்வது கடவுளுக்கேற்றமா? இவனைக் கொன்றால் பிதாவும் இறப்பார். எனதயிருக்கும் அனர்த்தத்தான் சோரிமும் ஆபெலக்கொன்ற காயின் சாபமடைந்ததறியீர்களா? கொலைபாதகத்தை என் விலக்கு வாங்கிக்கொள்ளுகிறீர்? அதோதெரிகிற பரண்கிணற்றில் தள்ளிவிடும். அப்பால் நடந்தது நடக்கட்டும். இந்தப் பாதகத்தையும் பார்க்கமாட்டேன். நான் இவ்விடத்தில் நில்லாமல் ஒடிப்போகிறேன் சகோதரரே.

சியியோன் வசனம்—அது எல்லவுத்திதான், தம்பி அங்கேகிடந்து பாடும்படிக்கட்டும். இதற்கு யாவருஞ் சம்மதமா ஸகயுயர்த்துங்கள்.

மற்றச்சகோதரர் வசனம்—ஆமாம்! சம்மதம்! சம்மதம்! மூக்காலும் சம்மதம்!

சகோதரர் விருத்தம்.

கொப்பன்காராவாடா துயையெனகீயிருந்து
செப்பமாயரசுசெய்யச் சிந்தையிலெண்ணினையோ

எப்படியுத்தனாட்சி யென் துநாம்பார்க்கவேண்டும்
தப்பறப்பாண் கினற்றில் சமீதியிற்றன்றோவோமே.

வசனம்— உனது சொப்பன மகத்துவத்தைப்பார்க்கவேண்டும். இ
க்கேவாடா! அந்தப்பாண்கினற்றில்ருந்து அரசாட்சியெய்து பார்க்க
க்கமாட்டாயா?

யோசேப்பு தரு

(அப்பாமகனேபாம்பி என்றமெட்டு)

உன்சகோதரானல்லோ உங்கள்மனதுகல்லீலா
உருக்கமுமக்கில்லையோ அண்ணாரே அண்ணாரே அண்ணாரே
புழுப்போலத்துடிக்கிறேன் பொற்பாதம்பிடிக்கிறேன்
பொறுதித்தாள்விரே அண்ணாரே அண்ணாரே அண்ணாரே
அழுக்கமாய்க்கில்லாமல் அநீதியாய்க்கொல்லாமல்
ஆதரித்தாள்விரே அண்ணாரே அண்ணாரே அண்ணாரே
ஈயையோநான்காளை அறியாததைத்தாலேயை
அறைந்ததைப்பொறுத்திவிர் அண்ணாரே அண்ணாரே அண்
மெய்பெல்லாமொடுக்குதே விறைத்துலநடுக்குதே
வின்பழிசெய்யவேண்டாம் அண்ணாரே அண்ணாரே அண்ண
அமல்தேவன்பார்ப்பார் ஆசிரிக்கைகாப்பார்
அடியேனைவிட்டுவிடும் அண்ணாரே அண்ணாரே அண்ணாரே
விமலற்கெற்காதபாவம் வினையென்மேற்கோபம்
வேண்டாம்பொறுத்தருளுவிர் அண்ணாரே அண்ண
வசனம் நான்செய்த குற்றத்தைக் கடவுளுக்காய்ப் பொறுத்துக்
கொள்ளுங்கள் அண்ணாரே!

நான் விருத்தம்.

நெட்டையாநீயெமக்கு நிருபனாய்ப்பஞ்சவர்ணச்
சட்டையாபோட்டுக்கொண்டாய் சமீதியிற்கழற்றுபார்ப்போம்
கொட்டையாசொன்னுய்யம்மைச் சொகுசாகக்கிணற்றிருந்து
நிட்டையாபத்தியானம்செய்து நிலமரசாளுவாயே.

வசனம்—பஞ்சவர்ணச்சட்டையா? இதை நாம் இட்டுப்பார்க்கக்
கூடாதா? கழற்று கழற்று.

யோசேப்பு வசனம்—இதைத் தேவையானால் எடுத்துக்கொள்ளு
ங்கள். என்னை விட்டுவிடுங்கள் அண்ணார்களே!

கத்தலி வசனம்—ஆகா! வடிவான சட்டையாய்த்நானிருக்கு. காந்,
இதை அங்கேபோடு. ஆகார் இவனை மற்றக்கையிப்பிடித்து என்னு
டன்கூட— இழுத்துவா.

யோசேப்பு தரு.

(அம்மா அம்மா என்றமெட்டு)

அண்ணா அண்ணா ரூபண்ணா அடியேனைப்பாராய்
 அநியாயமாய்க் கொல்லப்போறார் அணுகிரீவாராய்
 எண்ணமனம் புண்ணுகுதே எப்படியுய்வேன்
 எந்தன் தம்பி கதறுவானே என்னநான் செய்வேன்
 தாயேலிய நீயேயென்றும் தயவுபண்ணினாய்
 சதியாய்க்கொல்ல விட்டுஎங்கே சார்ந்துநண்ணினாய்
 நேயமதைக் காட்டாதென்ன நினைந்துநீங்கினாய்
 நீசர்மோசம் செய்யவிட்டு நீபின்வாங்கினாய்
 சின்னவய சிலுமடியேன் திருத்த ஆசித்தாய்
 திமைமற்றோர் செய்யினும் நீ சேர்ந்துநேசித்தாய்
 உன்முதத்தைக் காணுதற்கு ஓடிவாராயோ
 உயிர்விடமுன் தயவாயென்னை உற்றுப்பாராயோ
 சொன்னபிணைக் காயடித்து என்னைச்சிட்சியும்
 துயர்வருத்திக் கொல்லவேண்டாம் தொடர்ந்துரட்சியும்
 அன்னையும் நீர் தந்தையும் நீர் என்னைவிட்டுவிடும்
 அப்பர்கேட்டா லென்னசொல்வீர் அவருயிருங்கெடும்

வசனம்--இன்னமும் உங்கள்மனதிலே இரக்கம்வரவில்லையா? என் உங்கள் தாசனாயிருக்கிறேன். என்னை விட்டுவிடுங்கள் அண்ணா!

ஆசேர் வசனம்--தாசனா! இராசனா! இதற்குள் தாக்கிப்போடுகிறோம் குசாலாயிருந்து ஆளுகாசெய்.

யோசேப்பு வசனம்--ஐயோ பரமபிதாவே! இதோ பாண்கிணற்றில் வீழுகிறேன் என்னை இரட்சியுஞ் சுவாமி!

வேறு தரு.

(அதிபதி அரிச்சந்தான் என்றமெட்டு)

இந்தக்கிணற்றைப்பார்க்கச் சிந்தைகலங்கின்றேனே
 எந்தவிதமிருப்பே எனன்றேமலங்கின்றேனே
 வந்துபாம்புதேளாதி வளைந்துகொண்டிருக்குதே
 மயக்கமுடனேயென்றன் மனநகனைக்கருகருகே
 மூன்றாங்கல்லுஞ்செடியும் மூடியேயிருக்குதே
 எள்ளாளியாங்காரோ ஏக்கம்பெருக்குதே

உள்ளிரங்குத்துணைவர் ஒருவருமில்லையோ
 உள்ளிலிதென்கால மேனிடெமல்லையோ

எங்கும்நிறைந்தவா எல்லாமறிந்தவா
 இங்குவந்தெனையானும் இவ்விடரால்நீளும்
 பொங்குநானவருளே புனிதபரப்பொருளே
 பங்கமனத்திருளே பாறிடநீயருளே

வசனம்—ஜெகதீசா! பாலிமேல் உன் திருக்கடைக்கண் கோக்கி
 யருளுஞ் சவாமி!

இஷ்மவேலர் வருகை.

(குடிகள்காங்களே என்றமெட்டு)

பல்லவி

வியாபாரிகள்நாமே—இஷ்மவேல்
 வியாபாரிகள்நாமே

சரணங்கள்

வியாபாரிகள்ல்லும் மிளிரொளிதருமெல்லும்
 சோபாதிக்களெவல்லும் சுறுசுறுப்புடச்செல்லும் ... வியா

கிலையாத்தின் பொருள்வாங்கிக் கிளர்ந்திந்தியாவைகீக்கி
 தலையாயெகித்துமோங்கித் தழைக்கவிற்போந்தாங்கி ... வியா

நெடியவொட்டைகளோட்டி நீள்தழைபுணலூட்டி
 அடிமைகள்வாங்கிக்கூட்டி அங்குஹிற்போம்பாராட்டி ... வியா

அந்தலூரர்கண்டு ஆசைமிகவேகொண்டு
 விரந்தையுறும்பண்டு விளைபிசின்மிகவுண்டு ... வியா

சந்தவென்றைப்போளம் சரிபானபிசின்பாளம்
 விரந்தையுடையவிழும் விற்போமக்கரைநீளம் ... வியா

வியாபாரிகள் வசனம்—ஈமது ஒட்டைகளைப் பத்திரமாய் ஒட்டிக்
 கொண்டு எசித்துக்குப் போவேம் ரேசரே.

பூதா விருத்தம்.

நஞ்சுகோதரனைக்கொன்று நண்ணிடும்பழியிற்சிக்கு
 அஞ்சுவதானிலாபம் ஆகுமோஇஷ்மவேலர்
 மிஞ்சும்வாணிகஞ்செய்தற்கு மேவுறாவர்க்குஹிற்று
 நெஞ்சினில்வன்மம்மாறி நேர்மையாபவாழுவோமே,

வசனம்—இவனை வருத்திக் கொன்றதினால் நமக்குவரும் லாபமென்ன? அதோவருகிற இஷமவேல் வியாபாரிகளுக்கு விற்றுவிட்டால் “காராம்பசவுக்குப் புல்லும் நந்தாவனத்துக்குக் கீளையும்” ஆனும் போல எங்களுக்குப் பணமும் அவனுக்குத் தண்டனையுமாகுது. அப்படியே செய்வோம் சகோதரரே,

சுமியோனவசனம்—அது எல்லையோசனை நான் தம்பி!

யூதாவசனம்—எல்லது இவனைக் குழியிலிருந்து தூக்குங்கள்.

சகோதரர்வசனம்—சாகப்போனவுக்கு யோகம்வந்திருக்குது, இத்தடியிலே கெட்டியாய்ப்பிடியடா தூக்கிவிடுகிறோம்:

யூதாவசனம்—கட்டிவாருங்கள் வியாபாரிகளுக்குவிற்றுவிடுவோம். யோசேப்புவசனம்—அண்ணா!

சகோதரர்வசனம்—வாய்பொத்து, பேசினும் கொல்லப்படுவாய்.

சுமியோன் விருத்தம்.

பணத்திற்குமிசுந்தமுட்டுப் பாடப்பாபச்சைப்பாலன் குணத்தினிலழகான்மிக்கோன் கொள்ளநீர்விருப்பமானால் சணத்தினிலநிகுவெள்ளி தந்துநீரேற்றுக்கொள்ளும் அணைத்துநீர்கொண்டுசென்று லதிலாபமடைகுவிரே.

வசனம்—இந்த அழகிய நற்குணப் பாலியனை எங்கள் வறுமையின் பொருட்டு விற்கப்போகிறோம். அதிக பணத்தந்து வாங்குவீர்களா வியாபாரிகளே.

வியாபாரிகள் விருத்தம்.

ஒருசிறுபாலனுக்கு ஒக்கவேயுக்கக்காசு தருவமென்றெண்ணவேண்டாம் சல்லியுக்குறையுதிப்போ இருபதுவெள்ளிக்காசு ஈசுவோந்தருவிரானால் விரைவின்றிரும்நாங்கள் வீண்ணேரம்போக்கிடோமே.

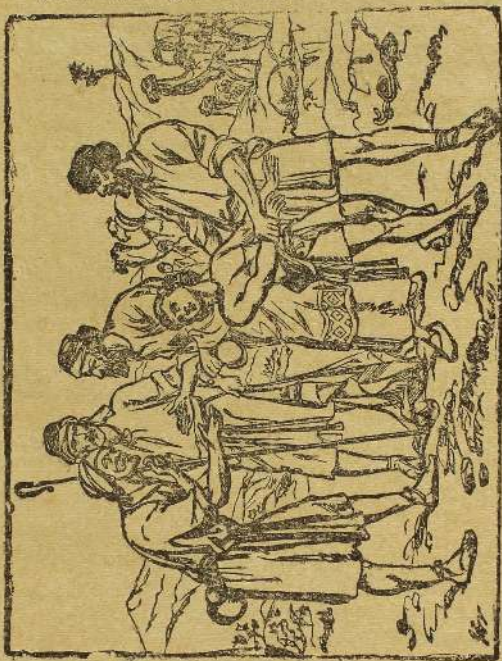
வசனம்—அதிக பணத்தா எங்களுக்குக் காசுமில்லை அவசரமையில்லை. இருபதுவெள்ளி வைத்திருக்கிறோம் தரப்பிரியமா?

யூதாவசனம்—இந்த உத்தம பையனை அவ்விலைக்குத் தரலாமா?

வியாபாரிகள்வசனம்—தராவிடில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், முதுகிலே போட்டதா? எங்களேரம் விலையேறப்பெற்றது ஒரு கணப்பொழுதும் வீணய்க்கழியோம். தருகிறீர்களா? இல்லையா?

யூதாவசனம்—என்னசெய்கிறது பணத்தைத் தாருங்கள், தந்து ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

(யோசேப்புவை இஷ்மவேலருக்கு அடிமையாய் விற்றல்)

யோசேப்பு தரு.

(போதேனிதோ என்றமெட்டு)

பல்லவி

என்னசெய்வே நேதுசெய்வேன்
இனியெவ்விதம் யானுமுய்வேன்

அனுபவள்ளி
இந்நாள்மட்டு மென்னைக்கரத்த
சஸ்வராநா னேதுசெய்வேன்

... என்

சரணங்கள்

அப்பரென்னை எண்ணியெண்ணி அங்கலாய்த்துக் கொதிவாரே
இப்படியென்றேயறிந்தால் இதயம்புண்ணுப்பாடுவாரே ...என்
பன்னிரியாடுவிட்டுப் பரதேசத்திற்போகலாமோ
பன்னிருவர்கூடிவாழ்ந்த பண்பையெண்ணி நோகலாமோ...என்
சகோதரனென்றெண்ணிடாமல் தப்பிதமாயென்னைவைதார்
அகமுருகிடாதெனக்கே யநீதியானசெய்கைசெய்தார் ...என்
வசனம்—என்சகோதரர் எனக்குச் சீமைசெய்தார், நான் இனி
என்னசெய்வேன் சஸ்பரர்:

வியாபாரிகள் விருத்தம்.

முருக்கதுபருத்தாற்போல மோதிமுலக்கைக்காரமோ
சமக்கரைதின்றுவாழ்ந்த சக்கையனிவனுக்காக
பெருக்கமாய்ப்பணங்கொடுத்தோம் பெச்சென்னைசட்டிபாளை
வருக்கமாமடப்பர்தூக்க வாடாகொண்டேருவாயே.

1- வசனம்—ஆ! உனக்கு வைத்திருந்த பணமெல்லாம் கொட்டிக்கொ
டுத்துவிட்டோமே! சொகுசாய்வளர்த்த உன்னை யார் வாங்கப்போ
கிறார்கள். இனிக் கஷ்டப்படத்தான்வேண்டும், கமது சட்டி பாளை
முதலிய அடப்பங்களைத் தூக்கிக்கொண்டுஉடா பாயலே,

யோசேப்பு தரு.

(மாலையணிந்தேஉள்ளம் என்றமெட்டு)

சுமைசுமந்தறியேனே தூளங்கிறென்றிறியேனே
நமையிரட்சித்தானுவாய் நாயகனேசாமி

எமைச்சொகுசாய்வளர்த்த திதற்கொடுவென்னகிளத்த
இருக்கிறோதத்தைக்கு சஸ்பரனேசாமி

ஆபிராம்துலத்தன்னில் அடியேனிரிவர்தன்னில்
மேனியடிமையானேன் மேலவனேசாமி

மாபிரதாபகோதரம் வந்திசுவையற்பாக்கம்
வருத்திச்சுமக்கலாமோ நானவனேசாமி

ஓராயிரவடிமை உன்னதுலம்நிடினம்
சீசருந்தொண்டுசெய்யவே திலவியனேசாமி

தாராயுனதுநேசந் தற்பராவிசுவாசம்
 தளராமலிருக்கிறேன் தானாலேசாமி
 கால்கள்தள்ளாமுதே களேமிகரிமதே
 கருணையாய்ப்பேலன் தாராய் கர்த்தாவேசாமி
 பால்பழமருந்தினேன் பலத்தொடுதிருந்தினேன்
 பசிக்குணவளிப்பாரோ பராபரனேசாமி

வசனம்—கோத்திர மகிமையுள்ள குலத்திற்பிறந்து கொடுமையி
 னிமித்தம் அடிமையாகி ஆத்திரத்தாடனே அடப்பஞ்சுமந்து அன்னி
 யதேசஞ் செல்லலாமோ ஆண்டவனே,

ரூபன் புலம்பல்.

(வாயைத்திறந்துகொஞ்சம் என்றமெட்டு)

பல்லளி

தம்பியைத் தப்பவைப்பேனிதோ—அன்றேல்
 சதிக்கரளாலேனிதோ—நான் தம்பி.

அனுபல்லளி

கும்பிரகுறவே கொல்லகினைந்தார் நல்லதுசெய்தேன் ... தம்பி

சரணங்கள்

கனவொன்றுகண்டானும் கர்வத்தைதற்கொண்டானும்
 கண்டிமைபண்ணினர் கொன்றிடவெண்ணினர்
 குன்றினிலேதள்ள நன்றுசெய்தேன்மெள்ள ... தம்பி

சமீதிபோய்க்நொக்குவேன் தம்பியைத்துக்குவேன்
 தப்பிப்பிழைபென வொப்பித்தேதமனச்
 சாட்சியைநாட்டியே காட்டிடைஒட்டியே ... தம்பி

வசனம்—ஆ! என்மனச்சாட்சி என்னை வரதிக்கின்றதே! எண்கு
 என்ன வில்லங்கம்வரினும் யோசேசப்பை மீட்கத் துணிந்துவிட்டே
 ன். அவனையா ஆகாரமின்றி அடலமாய் இறக்கவிலைது? தேவனே
 இன்னும் என் சகோதரர்கள் மனமிரங்கவில்லையா?

வேறு தரு.

(கல்லாளடா என்றமெட்டு)

பல்லளி

கொல்லப்பார்க்கிறார்—ஐயோ
 கொல்லப்பார்க்கிறார்

சரணங்கள்

எல்லவரும் ஒன்றுகூடி எரிச்சலால்தீயோ சேப்பை நாடி வல்லபழி தண்ணைச்சூடி வதைக்கப்பார்க்கிறார் தம்பியை—உ.

குற்றமவன் செய்யவில்லைக் குணமெனிலு மவன்சொல்லை மற்றவர்கள் மிகுதொல்லை வசனமென்கிறார் ஐயோ—வசன.

அவனையிரட் சிக்கவெண்ணி அமர்குழியிற் றள்ளப்பண்ணி கவனம்செய்தேன் இனிநண்ணிக் கடத்திவிடுவேன் தம்பியைக்-க.

சுதவனை யிட்டகுழி எட்டிப்பார்ப்போ மேதுபழி பாதுகமோ வென்றன்விழி பாறிப்போனதோ ஐயோ—பாறி.

வசனம்—ஆ! என் கண் மழுக்கிப்போயிற்றோ? யோசேப்! யோசேப்! ஐயோ காணேனே! என் பிரயாசமெல்லாம் வீணயிற்றோ? அன்றி இரட்சிக்கப்பட்டானோ? ஒன்றும் தெரியவில்லைபேசுவனே!

ரூபன் (ஒடிச்சென்று) மறுவசனம்—யோசேப்பைக் கிணற்றில் ணவில்லையே! அவனெங்கே சொல்லுங்கள் தம்பிமாரே!

சகோதரர் விருத்தம்.

சிந்தைநொந்திரங்கவேண்டாம் சிறுவனைக்கொல்லவில்லை வந்தனர் இவ்வமேவலால் வணிகர்கள் சிலபேர்கூடி பந்தமாயவனிரத்தப் பழியெம்மேற்குழுமென்று சந்தோஷமாகவிற்றோம் தந்திட்டபணத்தைப்பாராய்.

வசனம்—பயப்படாதே அண்ணா! அவனைக் கொல்லவில்லை. இத்தமேவலருக்கு விற்றுவிட்டோம், இரோடணத்தைப்பார் அண்ணா.

ரூபன்—அதுவும் பாவந்தான், இனி என்னசெய்கிறது, பணமென்ன குணஞ்செய்யும்.

சகோதரர்—பணமுண்டானால் பிணமும் வாய்திறக்குமே! “சட்டி எட்டினமட்டுக்குத்தம், பணம் பதின்காதமுக்குத்தம்” என்பது தெரியாதா அண்ணா.

ரூபன்—ஓ! “சினத்தாற்போலறுக்கழுக்குச் சிரித்தாற்போலொட்டுமோ”? ஒருகோடிதிரவியம் ஒருநொடியிலழிவதை அறியீரா? அது நிற்க, நமது பிதாவுக்கு என்னசொல்லுகிறது?

லேவி—அவன் உடுப்பு இதோ இருக்கிறது. அதில் ஆட்டிரத்தைத் தோய்த்து இச்சட்டை காட்டிற்சிடத்தென்று காட்டிவிடுவோம்.

ரூபன்—எப்படியாயினும் தலைபழிந்துபோங்கள், என்மனம் திருத்தியும் ஆறுதலும் அடையாது, நான் ஒன்றும்பேசேன்! இதைப் பிதாவுக்கு அறிவிக்க ஆர் போகிறது?

தான்—கழுவுக்கேற்ற கோழுட்டியோல் நான்தானே யிருக்கிறேன். நான்போய்த் தெரிவிக்கிறேன்.

ருபன்—அப்படியே சென்ற அவர்மனதை ஆறுதற்படுத்திவருவாய் தம்பீ!

வியாபாரிகள் ஆனந்தக்களிப்பு.

செட்டென்பதே ஒரு பொட்டு—அது
 சீரில்லா விட்டாற் சிதைந்திடுங்கெட்டு
 கட்டமற்றமுத விட்டு—அதை
 கடத்தினு லெய்து மிலாபமெம்மிட்டு
 கடன்கொடுத் தால்மிகு தொல்லை பொருள்
 கையேலை நாசக்கு விற்பதுவல்லீ
 கிடம்பெற மனகிறே வொல்லை—வைத்துச்
 செட்டு செய்திட்டாலோர் சேதமுமில்லை
 கனதுள்ளி பெருவெள்ள மாகும்—லாபம்
 கனக்கலைவத் திட்டால் பலவற்றுப்போகும்
 புனலில்லா மற்றயிர் சாகும்—நிதி
 பூரண மாய்விட்டால் லாபமுண்டாகும்
 துற்றுக்கு மேலானு னூற்று—அதை
 தண்ணிமை யோடழி யாமற்காப்பாற்று
 தேற்றடித் திட்டநற் காற்று—இன்று
 சில்லாதே யுள்ள நிலைமையைப்போற்று

யோசேப்பு தரு.

(அடிக்கடிவருவானே என்றமெட்டு)

அடிமையா பெசிப்துக்குப் போறேனே—சாமி
 அண்ணரால் வந்ததென்று கூறேனே
 கொடிய வெமதுபவக் கூறீதோ—சாமி
 குற்றர் தழுந்திடுங்கை மாறீதோ
 அவலமாய்ச் சாவதிலும் அடிமைநன்றே—சாமி
 அங்குக் கிருபைசெய்வா யென்முன்றின்றே
 கவலையப் பருக்குண்டா மென்செய்யலாம்—சாமி
 கருணையுண் டேலங்குக் கதித்துய்யலாம்

வியாபாரிகள் வசனம்.

ஒருவன்—இதோ எடுத்ததேசத்தக்கு வந்துவிட்டோம். முதல் இந்த அடிமையை விற்றுவிட்டு அப்பால் வேறு வியாபாரம் பார்ப்போம் என்பேரே.

மற்றவன்—அதுதான் நல்லது, ஆனால் கட்டிக்கொண்டல்லவா திரிபிவன்மம்.

வியாபாரிகள் தரு.

(மாலையணிந்தே என்றமெட்டு)

இத்தமாநகர்தன்னி விருக்கும்மாநிடர்களே
எழில்சேரிப்பையனைக் கொள்வீர்களா

எந்தத்துரைமாருக்கும் ஏற்றிடும்பணிசெய்வான்
இனியபையனிவனைக் கொள்வீர்களா

புத்தியிருதியுள்ளான் பொறுமையுடனிருப்பான்
பூரணசுகமுள்ளான் கொள்வீர்களா

சுத்தமுடனிருப்பான் சுகமிலனுலுண்டு
துரிதவினையாளனைக் கொள்வீர்களா

தேடக்கிடையானிவன் சிறியபொய்யுஞ்சொல்லான்
சிறுவன் தனைநீங்கள் கொள்வீர்களா

மாடர்துலக்கிடுவான் எடிவுஞ்செய்துவைப்பான்
வாய்ந்தஇவனையாரும் கொள்வீர்களா

வசனம்—அதி அலங்கார ரூபலாவர்ணியமுள்ள இந்த வாலிபனை
ஆரோனும் வாங்குவீர்களா? மிகச் சமர்த்தன். எந்தப் பன்வீடையு
ஞ் செய்வான். யூச சாமர்த்தியமுள்ளவன் இவனை வாங்குபவர்களுக்
கு அதிஷ்டம் வலியவரும். போனூர்விடையாத, வாங்கில் வாங்கு
வகன்.

போத்திப்பார் விருத்தம்.

அழகுள்ளசிறுவன் தன்னை அடிமையாய்விற்படுதன்றால்
வளமுள்ளவென்சேவைக்காய் வாங்குவேனிவனைநா னும்
தெளிவுள்ளவிலையைச்சொல்லுந் திருப்பியான்கேட்பதில்லைக்
கனிமொள்ளப்பண ததைத்தந்து காணையைக்கைக்கொள்வேனே.

வசனம்—இச்சிறுவனையா லிந்திந்த?

வியாபாரிகள் வசனம்—ஆம் துரையே.

போத்திப்பாரும் வியாபாரிகளுந் தரு.

(ஆண்டிப்பண்டாரம் என்றமெட்டு)

போத். வரருஞ்செட்டிகளே—விற்றால்
சேரும்வட்டிகளே

வாரும்வியாபாரிகளே வாடிபணிவனின்நிலை
பாருயிவன் தனைக்கொள்வேன் பகர்ந்திடுவீர்உள்ளவிலை

- ஷியா. விலையைத்திருமே—இவன்
நிலையைப்பாருமே
- உள்ளபணங்களைல்லாம் ஒன்றுமனிடாமற்கொட்டி
தள்ளிவிட்டுவாங்கிவந்தோம் சடுத்தியாயவ்வூசையெட்டி
- போ. முகத்தழகுபோலவிவ எனத்தழகுமிருந்திடுமோ
வகுத்துவிலைசொல்லவேண்டும் தொகுத்துரைத்தல்பொ
ருந்திடுமோ
- ஷியா. ஒருபொருளைப்பார்த்தவுடன் உயர்வுதாழ்வுதேரித்திடுமே
உண்மையாகநூறுவெள்ளிஎண்ணிவிட்டோம்பரித்திடுமே
- போ. எண்ணிக்கொடுத்ததொகை இயம்புமென்றுசேட்டேனா
உண்மைத்தொகையுரைத்தர லுவப்புடன் தரமாட்டேனா
- ஷியா. எங்கள்ஷியாபாரமெல்லாம் இவனோடேகெட்டதையா
இருநூறுவெள்ளிசெல விவனாலாய்விட்டதையா
- போ. சரிக்குச்சரிலாபம்வைத்துப் பெருக்கக்கொள்ளுபுரிவீரா
விருப்பமானானிருநூறு வெள்ளிதரத்தருவீரா
- ஷியா. லாபமில்லாவிடினுமும்க் கிச்சிறுவனைத்தருவோம்
மாபிரதாபனிவனை வாங்கிடும்தாம்போய்வருவோம்

வசனம்—உகாபிரபு! இராச சமுத்தக்கு எனமிச்சம்பழம்போண்
ற இவன் உமக்கே உரியவன்! இவன் காத்திரமான கோத்திரத்தா
ன்! இவன் பெருமையைப் பிறாறியமாட்டார்கள், எமக்கு கட்டம்
வரினும் உமக்கே இவனைத் தருவது விருப்பம். ஏற்றுக்கொள்ளும்
ஐயா!

போத்திப்பார்வசனம்—இதோ பணமிருக்கிறது எடுத்துக்கொண்
டு சந்தோஷமாய்ப் போய்வாருங்கள் வியாபாரிகளே!

வியாபாரிகள்வசனம்—கோடி கமஸ்காரம், நாம் போய்வருகிறோம்
துரையே.

போத்திப்பார் வசனம்—இங்கேவா உன் பெயரென்ன?

யோசேப் வசனம்—என்பெயர் யோசேப் எசுமாளே.

போத்திப்பார் வசனம்—நீ எனது உண்மையான பணிவிடைகார
னாய் கட்டுகொள்ளுவாய் யோசேப்,

யோசேப்புவும் போத்திப்பாருத்தரு.

(அவதாரபுருடன் என்றமெட்டு)

பல்லவி

யோசே. நின் பாதஞ்சரணம்—பரி

பாலா ஜெபசீலா அலுகூலா—நின் பாதம்சரணம்

சரணம்

காதுகுணமுலவு நீதிசெறிபரவு சோதிவதனமுறு தாரா—அதி
தகமைமிகமருவு பகைமையினையொருவு சகபரிபாலகெம் பிரா-
புகழ்-தழுவுநேசருபகாரா அதிகாரா மிகுதீரா ஓய்பாரா ...கின்

பல்லவி

போத். அதி மதிசேர்சந்தரா—நீயோர்
வாலே யூஞ்சோலை உளவேலை பார்—மதி.

சரணம்

பதியினதிபனெனு மெனதுதுதியையதி கெதியிலடையிம்மிசு
பாங்காய்—மிசு—மதியினெயிவித பயிரையயர்வறவே மகிழ்
வினுடனிடுநற் போங்காய் -- அதி—வருத்தமுறுவேனையென் நே
ங்காய் பின்வாங்காய் எனைகீங்காய் மிகலங்காய் ... அதி மதி

பல்லவி

யோசே. நான் பணிபுரிகிறேன் -பா
தேசி எனைநேசி மெய்பேசி நான்—பணிபுரி.

சரணம்

அணியுந்துணியுல்ல வசனத்தையுமணித்து ஆதரித்தால்நானு
முய்வேன்—மிகப் பணிபுமணதுடனே துணிவுற்றுமங்கடுத்த
பணியிடைசகலதுஞ் செய்வேன்—இந்—பயிர்கடனக்குந்நன்றீர்
பெய்வேன் உளநொய்வேன் ஆரையைவேன் மிகவைவேன்
நான் ... பணி

பல்லவி

போத். நீ விதனங்கொள்கிறாய் - உனை
விற்பார் உன்பெற்றார் ஒன்றுமற்றார் போலே—வித.

சரணம்

பதனமுடனேநடந் ததனவுரைகடனைப் பகராதமரவகைபாராய்
-நல்ல—பணிகள்கணிசமொடு துணிவாயனுதினமும் பட்சமுட
னேசெய்துலாராய்—உயர்—பண்டிருநறிமிகுநேராய் நல்லதீராய்
உள்ம்கூராய் இதைலாராய் நீ ... விதனம்

போத்திப்பார் விருத்தம்.

நாட்டங்கொண்டெனதுசொந்த நந்தனவனமாய்ப்பூந்
தோட்டங்கண்டிடுவாயங்கே துல்லிபமாகச்சென்று
செட்டங்கொண்டிலெசெய்து செடிசொடிதருக்கள்நாட்டி
வாட்டங்கொண்டிடாமற்காத்து யகியையாய்வாழுவாயே.

வசனம்—கீ துக்கிபாதே, எனது பூத்தோட்டத்தை உனக்கு ஒப்புவித்தேன் எல்ல வேலைசெய்வாய் யோசேப்.

யோசேப் வசனம்—அப்படியே நடந்துகொள்ளுகிறேன் வசமானே,

**யோசேப்பு இறந்தானென்று
பிதாவுக்குத் தெரியாததல்.**

தான் விருத்தம்.

தந்தையே காட்டிலிந்தச் சட்டையைக்கண்டு நடுத்தாம் உந்தன்மைந்தன் யோசேப்பு உடுத்தினசட்டையினை சந்தேகமுற்றோம்பாருந் தனயனையனுப்பினீரோ எந்தவாறங்கேவந்த தேதொன்றுமறிகிலீராமே.

வசனம்—காட்டில் இரத்தத் தோய்த்தபடிபட்ட இச்சச்சட்டையைக் கண்டெடுத்தோம். யோசேப்பின் சட்டைபோலிருந்ததால் உடல்பதறிக்கொண்டோடிவந்தோம். யோசேப்பு எங்கே? அவனை அங்கே அனுப்பினீரானால் மிருகம் பட்சித்திருக்கவண்டும் பிதாவே!

யாக்கோபு வசனம்—ஐயோ! அப்பா! அப்பா! யோசேப்பே! என்னை விட்டுப் போய்விட்டாயோ! அடா பாலா! என்னுந்ரம் எரியுதே சீலா!

யாக்கோபு விருத்தம்.

புத்திரானனைவிட்டுப் போனாயோபுனிதீசாதி வத்திரா உன்னநானே வனத்தினுக்கனுப்பிமாய்த்தேன் பத்திராசனத்திடுத்து பாராள்வாயென்றிருந்தேன் சித்திரா உனதிரத்தம் செகத்திற்காணப்பெற்றேனே

வசனம்—எனதன்பான மகனே! உன் ஒளிபொருத்திய முகத்தைக் காண ஆவலாயிருக்கையில் உன் உதிரத்தோய்த்த சட்டையை யான் காணப்பெற்றேன்! உன்னை வனத்துக்கனுப்பிக் கொலைசெய்தவன் நானே! இனி என்னசெய்யப்போகிறேன் பாலா!

யாக்கோபு தரு.

(தாயைவிட்டுவந்துகாட்டில் என்றமெட்டு)

பள்ளி

என்னைவிட்டு சீயிரிந்து

இறந்துபோனாயோ என்னை மறந்துபோனாயோ

சரணங்கள்

உண்ணரினைக்க நினைக்கவுள்ளம் உருகுதேமகனை உன்சட்டையினில் உதிரவந்தீதன் ஒழிந்தாடோபாலா இனிம்கண் நொளியேதுசீலா ... என்

எப்போதினுமுன் முகத்தைப்பார்த்து இன்புற்றிருந்தேனே—ஆ!
 இப்போதினமீர் கங்கன்கொன்றதோ
 என்ரெய்வென்சுதனே ஒளி இலரும்பூம்பதனை ... என்
 சகோதரர்களைப் பார்க்கவென்று சதிக்கனுப்பினேன்—உனைச்
 சண்டாளனை மீர்கங்கன்கொன்று
 தின்றதுமெப்போ இவர் செப்புதல்பொய்ப்போ ... என்
 பாலவயது பதினேழிலுன்றன் காலங்குறுகிற்றே—நீயும்
 பதறிச்சிகேமிற் கதறியிறக்கப்
 பாவிபெற்றேனே அங்கே போகச்சொற்கேனே ... என்
 வசனம்—அப்பா யோசேப்பு ஓடிவரமாட்டாயோ! என்னசெய்ய
 ப்போகிறேன் அடா பாவா!

வேறு தரு.

[வா வா வா என்றமெட்டு]

பல்லவி

வா வா வா எனக் கூனியழைக்கிறேன்நீ
 வாராயோமகனே முத்தர் தாராயோமகனே

அனுபல்லவி

ஐயோ வா அப்பா வா ஓ — வா வா.

சரணம்

தேவாவிதுவுன்றன் திருவுளமோமகன்
 சாவாதிருக்கவருள் தரவில்லையோ அகம்
 காங்குவினே துயர் நீங்குவினே இனி
 ஓங்குவினே மகனே வா அப்பா வா — வா வா.

பென்சமீன் சோக விருத்தம்.

இறந்தாயோஎன்றனண்ணு என்னைநீ தனியேவிட்டு
 மறந்தாயோஎன்னைநீயும் மனதொருமித்துஎங்கே
 பறந்தாயோமாயமான பாருலகத்தைவிட்டுத்
 துறந்தாயோஎனதுநெஞ்சம் துடிதுடித்தழுகின்றேனே.

பென்சமீன் தரு.

(வாடினேன்வாடி என்றமெட்டு)

ஐயையோ அண்ணரை அகந்துவிட்டேனே
 ஆறுத்துயராலே அல்லல்தொட்டேனே

வையகத்துநம்பி வாழ்ந்திருந்தேனே
 வன்மொழிகேட்டேன்ம னந்திருந்தேனே
 சின்னத்தப்பியென்று என்னைநேசித்தாய்
 தினாதினநாணுந் திருந்தஆசித்தாய்
 உன்னைஅகன்றே உதனியற்றேனே
 ஓபாததுக்கம் உளத்திலுற்றேனே
 அண்ணமார்என்னை அநீதிசேய்வாரோ
 அற்பபிழைகண் டடிகம்வைவாரோ
 புண்ணும்பவது புழுக்கிகேறனக்கே
 புனத்தில்மாண்டாஓயா புலம்புறேன்இங்கே
 ஆருடனென்குறை யைக்கூறுவேனே
 அன்பாயார்தேற்ற அகமாறுவேனே
 நேருடனென்னை நிமலாகண்ணைக்காய்
 நோந்ததுயரை நிலமீதுநீக்காய்

வசனம்—ஆ! ஆயிரகாம் ஈசாக்கின் தேவனே! எனக்கு இனித் தனையார், என்னசெய்யப்போகிறேன் டெஜகதீசா!

யோசேப்பு தோட்டவேலை செய்தல்.

யோசேப்பு விருத்தம்.

கூட்டத்தைப்பிரிந்துவிட்டேன் கொள்வியாகுலத்தினுலே
 வாட்டத்தையடைந்தேனெந்தன் மகிமைமையரிமுந்தேன்பாவி
 நாட்டத்தையுன்மேல்வைத்து நான்முன்னர்செய்திடாத
 தோட்டத்தின்வேலைசெய்யச் சுவாமிநான்செல்கிறேனே.

தரு.

(கச்சேரிவேலைபோனால் என்றமெட்டு)

மண்ணிலுதித்தபின்னர் வபல்புலமறியேன்
 வாய்த்தபயிர்செய்திடும் வகையைக்குறியேன்
 தின்னியாகுலத்தில்வந்த சீர்த்தியெதுவோ
 சிறியனியான்பணிபுரிய திருபமிதுவோ
 கொத்திலெட்டிவரம்புகளைச் சுற்றிக்கட்டியே
 கொழுமையுற்றபுருவைகளை அடைப்பேன்பட்டியே
 உத்தியானத்தன்னிலநா னும் உள்ளங்கனிச்ச
 உண்மையாய்ப்பண்ணெய்வேன்பயிர் ஒக்கிச்செழிக்க

கடிய வேலையாலேபுடல் கடுத்தினைக்குதேதையோ
கனத்தவெயிற்றாக்கத்தாலே மிகக்களைக்குதேதையோ
துடின வண்ணர்செயலால் துயரைகிறோக்குதே
துக்கமென்னிருதயத்தைச் சூழ்ந்துகளைக்குதே

வேறு தரு.

(உக்காலின்ன என்றமெட்டு)

போத்திப்பாருரைபோலநாடிப் பூங்காவனத்திற்புகுந்துடாடி.
காத்திரமானதருக்கள்தேயுக் கலந்துநாட்டுவேன்கடிதிலோடி.
நெடியமலரின் விதைகள்விதைத்தேன் நிழல்தருமாவகைகள்கி
ரைத்தேன் [ரைத்தேன்
செடிகளின்கணு முளைகள் திரைத்தேன் சிறுகன்றுகளைச்சூழுவ
கால்கள்கரங்கள்கடுக்குறுயுது கனத்தவேர்வைசடத்தாற்பாயுது
சால்புறவைத்ததருக்கள்சாயுது சார்ந்தவெயிலாற்றநிருங்காயுது
மேலேபந்தரிட்டுமறைப்பேன் வெயிலினால்வரும் வீறுகுறைப்
பேன் (ப்பேன்
சாலமுயன்றுதண்ணீரிறைப்பேன் தருக்கொடிசெடியதனைநிறை
என்தன்மெய்பினினைப்பைமாற்றி எம்பரனுக்குத்துதிகள்சாற்றி
மன்றில்லேரந்ததுயரைமாற்றி வாளுனைத்துதித்திடுவேன்போ
ற்றி

போத்திப்பார் விருத்தம்.

எந்தனதடிமையாக ஏற்றுத்தோட்டத்திலவைத்த
சிந்தனையுடையவந்தச் சிறுவனுமென்னசெய்து
வந்தனென்னப்பார்க்க மனதினினினைத்தேனந்த
நந்தனவனத்தைநாடி நானிதோசெல்லுவேனே.

வசனம்—அடிமையான யோசேப்பை எந்தனவனத்தைப் பாரா
ரிக்கும்படி வைத்தேன். அவன் அதிபூக்கமாயிருந்தான். ஆதலால்
இன்று அந்த நந்தாவனத்தைப் போய்ப்பார்ப்போம்.

போத்திப்பார் தரு.

(ஆகாஎன்னென்றுசொல்லுவேன் உன்றமெட்டு)

பல்லவி

ஆகா என்னென்று சொல்லுவேன்—இந்த
அருமைசொற்பொழிவதி லெளலிதையின்னதென்று—ஆகா.

சரணங்கள்

வாழையுடனேயன்ன தாழைகள்கிரையும்
வருக்கையுடனேயூகம் மருந்தாடுசரையும்
பாழைவிரிக்கும்வேளம் படர்கருவேம்பு
பாதிரிமகிழ்முல்லை மல்லிகைசோம்பு ... ஆகா

சோளங்கம்புதினை சரைகெக்கரியும்
தோடைமாதானைமந் தாரவிவள்ளரியும்
கானையிவன்றிரைத்தான் கண்களைப்பறிக்குது
கருமத்திற்பெரியவ னிவனெனக்குறிக்குது ... ஆகா

இந்தத்தடாகத்தா வீந்தஞ்செங்குவளை
இருக்குகாம்பலல்லிக் கிடையிலேதவளை
அந்தக்கரையில்கெல்லி யாச்சாபேரிஞ்சு
அத்திஇத்தியசோகி னழகுபாரோர்ந்து ... ஆகா

சந்தனமகில்வில்வம் சண்பகப்பூக்கள்
தன்னிற்கீதம்பாடித் தங்குகேனீக்கள்
சந்தரமுறுசெவ் வந்திரிநுவாட்சி
சுகந்தந்தொளிநுது இதுவேகண்காட்சி ... ஆகா

போத்திப்பார் விருத்தம்.

தினமுநீநல்லவேலை செய்திருக்கின்றதிந்த
வனமதினூலறிந்தேன் மனமொடுபணிபுரிந்த
உனதுசேவைக்குத்தக்க உன்னதமருளவேண்டும்
எனதுடைமனையநாடி என்னுடன்வருகுവാபே.

போத்திப்பாரும் யோசேப்புத் தரு.

(சோபனித்தா என்றமெட்டு)

போத். மாதூர்யமுள்ளாய் மதிப்புக்கொள்ளாய்
மனமுற்றேன்பிள்ளாய்

மனமுற்றேனே மனமுற்றேனே மனமுற்றேன்றானே
மகிமைபெற்றாய் தகமைபுற்றாய் மனைகைப்பற்றாயே. மா

யோ. ஏதுமிதித்தம் காதல்யிருத்த இறைவவுன்சித்தம்
இறைவன்சித்தம் இறைவன்சித்தம் இறைவவுன்சித்தம்
ஏழைச்சிறியேன் ஏதுங்குயிரியேன் ஏற்றமறியேனே—ஏ

போத். இவ்வுடைசீக்கி ஏருடைபாக்கி என்முன்வாரீநாக்கி
என்முன்வாரீ என்முன்வாரீ என்முன்னைவாரீ
என்மனைமாடம் தன்னின்கபாடத்தின் திறப்பீவேனே, இ

வசனம்—எனது அன்பான வாலிபனே! உனது நேர்மையான கடை உன்னை உயர்த்திற்று. நீ யூசாசாமர்த்தியமுள்ளவன் இன்று முதல் உன்னை எனது அரண்மனைக் காரியஸ்தனாக்கினேன் எனது மாளிகைத் திறவுகோல் உன்வசத்திலே ஒப்புவித்தற்கு நீ இந்த உடையைரீக்கி இதோ இருக்கிற புதிய உடைகளை அணிந்துகொள்வாய் யோசேப்,

யோ. அவ்வியமற்றேன் செவ்வையதுற்றேன் அன்புபெற்றேனே அன்புபெற்றேன் அன்புபெற்றேன் அன்புபெற்றேனே அஞ்சலிசெய்தேன் அடியேனுய்தேன் அழுக்காறெய்தேனே

வசனம்—மகாபாக்கியம், உமது சித்தம்போல் ஈடத்துகொள்வேன் ஆண்டவனே,

போத்திப்பார்வசனம்—இதோ எனது அரண்மனையின் திறவுகோல்களை உன்வசத் தந்தேன் ஏற்றுக்கொள்வாய் யோசேப்.

போத்திப்பாரின் காதலியும் தோழிகளும் பூங்காவில் உலாவுதல்.

காதலி விருத்தம்.

ஒக்கியேயுயர்பூஞ்சைலை உச்சியின்வானரர்கள்
தூக்கியேகனிபறித்துத் தூள்விக்கித் தாடிநிற்க
மாங்குயிலிராகம்பாட மஞ்ஞைகள்நடனமாடப்
பாங்கிகாள்மலர்கள்கொய்து பண்பொடுகுறிவோமே.

காதலியுந் தோழிகளுந் தரு.

(ஆறமுக்காவலவர்போலே என்றமெட்டு)

காதலி. சுந்தரநந்தாவனக்காட்சி—இதைச் சொல்லமுடியாவெகுமாட்சி
எந்தவிதமிதற்கத்தாட்சி - சொல்லீவாம்.
இதைனமைப்போம்குசூட்சி

தோழி. சிங்காரமானமலர்க்கொல்லை—இந்தச் செகதலத்தெக்கேனுமில்லை
சங்கைநந்தியாவர்த்தமுல்லை—வாசந் தந்திடுதிதற்கேதெல்லை

காதலி. சுந்தனமகில்பாரிசாதம்—உயர் சண்பகவாசம்விசும்காதம்
கந்தநுகர்சுரும்புகிதம்—பாடிக்காட்டுதேதனதுடைநாதம்

தோழி. மல்லிகைகரோசாவுடனந்தி—தனில்
மலர்ந்திடுமந்தாசப்பந்தி
நல்லழகானசெவ்வந்தி—மிரு
நறைகமழுதிதனைச்சிந்தி

காதலி. கோலக்கலாபமயிலாட—உயர்
சூயிலினமினிமையாப்பாட
சிலப்புருக்கள்நடமாடப்—பல
சிறந்தகுக்குடலூலிட

தோழி. வண்டினமிருமிசைபாடி—உயர்
மலர்ம்துவையருந்துங்குடி
கண்டுமந்திகள்நடமாடி—மிகக்
களித்திடுகேவீனையாடி

காதலி வசனம்—இந்த நந்தாவனத்தின் காட்சியை யாரால் வர்
னிக்கக்கூடும் பரங்கிகான்!

போத்திப்பார் விருத்தம்.

ஏவலனேவீவாரா யினியபூங்காவினுக்கு
ஆவலதாகச்சென்று அருமலர்கொய்துகிற்கும்
பாவலர்புகழுகின்ற பாவையென்றேவிதனைக்
காவலனழைத்தாரென்று கடிதனில்வரச்செய்வாயே.

வசனம்—அடே சொக்கரு, நீ பூங்காவினிடமாய்ச்சென்று அங்
கேதிர்தும் எனது தேவியை நான் வரும்படி அழைத்தேனென்று
தெரிவிப்பாய்.

ஏவலன் வசனம்—அப்படியே தெரிவிக்கிறேன் எசமானே.

ஏவலன் மறுவசனம்—உம்மை எசமான் அழைக்கிறார் ராணியே.

காதலி தரு.

(தலங்குசெம்பொன் என்றமெட்டு)

மிண்டானவயவர்களுநதடி கண்டாலும்பயமுடனவருளம்
திண்டாடியகவறிவதுகெடுமே—பெணையிங்குறவே
மிண்டாயதையேதெனஒதிடுமே

மாதாதண்டாமரைமலர்நிகர் பாதாவதிவிரைவினிலெனையுன்முன்
ஏதாய்வர அருளினையுரைநிரையே—எனதுடைய
ஆதாமதாகியேவளர்தாரையே

வசனம்—பொற்பிரகாசம்பொருத்தி யழகெறிக்கும் பிராணநாயகர்
என்னை நின்சமுகத்துக்கழைத்த கருமத்தை விளக்கவேண்டும் அன்
பரே.

போத்திப்பார் விருத்தம்.

இவ்வற்றபஞ்சின்பாத மிலகுமென்றேளியேநான்
பல்முற்றசாதியார்கள் பகையுற்றுவினைத்திரிற்கும்
கலகத்தையடக்குதற்குக் கடிதில்நான்போகவேண்டும்-
நல்முற்றமண்பையாடி நட்புடனிருத்திடாயே.

வசனம்—எனது நேசம்பொருந்திய காதலீ! நான் ஓர் கலகத்தை
யடக்குவதற்காகப் போகவேண்டியிருப்பதால் நீ மமது சுந்தரமாளி
கையில் வீற்றிருப்பாய் பிராணநாயகி.

போத்திப்பாரும் காதலியுந் தரு.

(சிக்கத்தினுள்ளான்வருத்தி என்றமெட்டு)

காதலி அன்புறுபிராணநாதா அடுத்ததென்னதீதா
என்றனைப்பிரியிலெப்படி யிருப்பேன்சொல்லாகாதா

போத். மின்பொளிமுகத்துமாதே விதனரீகொள்ளாதே
பொன்பொலியகத்திலிரு புகல்வார்த்தைதள்ளாதே

காதலி. போசனநா னுண்ணு வேலோபொருதுயில்பண்ணுவேனே
ஆசனத்திலநண்ணுவேனே அலங்காரமெண்ணுவேனே

போத். மிக்கமனப்பரிவேன் வேண்டியதுபுரிவேன்
தக்கசன்மானந்தருவேன் சமீதியொடிவருவேன்

காதலி ஈருடலோருயிரெனநா முலகிடுதல்பொய்யா
சாருதாமதங்கள்செய்யாச் சமீதிவருதல்மெய்யா

போத். புதியவிடந்தனைமருவேன் போந்தமனம்வெருவேன்
அதிகெதியதாய்வருவேன் அன்பாய்முத்தந்தருவேன்

போத்திப்பார்வசனம்—அவசியம் போகத்தான்வேண்டும். நீ மறு
த்துப்பேசாதே, இந்த யோசேப்பை உனது பிள்ளையோள் நடத்த
வாய் பிராணநாயகி.

காதலிவசனம்—அப்படியே செய்திறேன் பிராணநாதா.

காதலி தரு.

(என்னருபலாவண்யமோ என்றமெட்டு)

பல்லவி

என்னசிக்காரமோ—இந்தவாலிபன்ருபம்
என்னசிக்காரமோ

சரணங்கள்

புன்னசைசெய்வதைக்கண்டு புலன்கலைந்திடுதே
உண்ணுண்ண என்றனது உணர்வதுசொருதே ... என்

மன்னவனிவனுடைய வதனஞ்சந்திரனே
மயங்குதேஎனதுளம் வாய்த்தவித்திரனே ... என்

வட்டத்திகிரியை ஒட்டும்புயமுள
இடன்தனதுடை மட்டந்திடுமொயில் ... என்

மதியும்நடையும் மலர்நேர்விழியும்
வதியும்சதியும் 'வதனத்தொளியும்' ... என்

வேறு தரு,

(ஆறுமுகநாவல்போலே என்றமெட்டு)

என்னநினைக்கிறுயென் மனமே—பகல்
இரவாய்க்கலங்குகிறாய் மனமே
அன்னியனல்லவோவென் மனமே—பதி
அறிந்தால்மோசம்வருமே மனமே

பணிவிடைகாரனல்லோ மனமே—அவனைப்
பார்த்தால்மயங்குகிறாய் மனமே
துணிவாகக்கேட்கலாமோ மனமே—உடல்
துணுக்கமுறுகுதேயென் மனமே

கண்கள்கவருகுதே மனமே—முகக்
காத்தியங்கிடுதே மனமே
பெண்கத்திறுமுறையோ மனமே—ஒரு
பெரியோன்மனைநானல்லோ மனமே

என்னைமறந்திட்டேனே மனமே—இனி
எதுவரிணுவாட்டும் மனமே
பின்னாறியப்போறார் மனமே—என்
பிரியந்தனைமுடிப்பேன் மனமே

யோசேப்பு விருத்தம்.

தாயிறத்திட்டாளென்றன் தந்தையுமிங்கேயில்லைப்
போயினர்மிறவூர்நாடிப் பொலிவுறவளர்த்ததந்தை
தாயினைப்போலையெண்ணிச் சார்த்தனன்றயேயுன்றன்
சேயினைப்போலையெண்ணிச் சேர்த்தினிதாளுவாயே.

வசனம்—எனது அன்னை யுமிறந்துவிட்டாள். அப்பருந் தூரதேச
 த்திலிருக்கிறார். என்னைத் தம்போது ஆதரித்துவருந் தந்தையும் பய
 ணம்போய்விட்டார். இனி நீயே என்னைப்போலிருந்து என்றே
 ற்றயைசேர்த் தாதரித்தானுவாய் அம்மணி.

காதலி விருத்தம்:

சேர்த்திடகினைத்ததுண்மை சேயினைப்போலேயல்லப்
 பார்த்திபன்போலேவைத்துப் பட்சமாய்நடத்துவேன்நான்
 ஆத்திரங்கொள்ளவேண்டாம் அடுத்தவரறியவேண்டாம்
 காத்திராயோகம்பெற்றாய் கன்பவுள்சடைகுவாயே.

வசனம்—உன்னையோர் பார்த்திபன்போல நடத்த யோசித்திருக்
 கிறேன் ண்பரே.

(யோசேப்பு அப்புறஞ்சென்று புலம்பல்)

விருத்தம்.

ஆலைவாய்க்கரும்பதானேன் அரவின்வாய்த்தேரையானேன்
 காலையுப்பட்டயானைக் கன்றெனம்புலம்பலானேன்
 மேலைவானவனுக்கேரா வினைநனைக்கடக்கவெந்த
 மூலையிலொதுங்குவேனே முதல்வனையருள்செய்வாயே.

வசனம்—இது என்னைகொளேம்! நான் பொறியிற்ற்ப்பட்ட எல்பொ
 ல அகப்பட்டுக்கொண்டேனே. இதைவிலக்கியருளும் பரமபிதாவே

யோசேப்பு தரு.

(என்னடர் என்றனை என்றமெட்டு)

தேவநேசமில்லாத் தோகைதன்கண்ணியிற்
 சிக்கிடவேவழிதேடுகிறான்
 பாலநினைவை நினைந்துபதியைப்
 பறவாய்ப்பண்ணாதுளம்வாடுகிறான்

தீயிற்புழுப்பற்று மோவென்னுளத்தினிற்
 றீயஎண்ணம்வந்தி ஏறிடுமோ
 தாயெனநான்கினைக் கவவள்தூர்ச்சிந்தை
 தன்னைவைத்தாலமனம்மாறிடுமோ

தலைவனறைக்குட் கருமயிருக்குது
 தப்பாமலங்குசென்றிடுவேன்
 பலபலயோசனை பண்ணியென்னையெட்டிப்
 பார்க்கவந்தால்நானுமோடிடுவேன்

வசனம்—நாயே நான் உனதுபுத்திரன், என்னை அத்தலைமை
 யில் நடத்திக்கொள்வாய் அம்மணி!

காதலி தரு.

(என்னடா என்றனை என்றமெட்டு)

வாப்திறந்தேஉன்னைக் கேட்டதினிலென்றன்
 மானத்தையுனக்குவிற்றுவிட்டேன்
 நியாயமல்லஎன்னை மோடிசெய்யாதேநீ
 கில்நிலநா னுனைப்பற்றிவிட்டேன்

பொது விருத்தம்.

போத்திப்பார் யோசேப்பில் நேசம்வைத்துப்
 புகழ்ச்சியுடன் தன்மனைக்கா ரியஸ்தனாக்கிக்
 காத்திரமா யெண்ணியங்கு வைத்துச்செல்லக்
 காரிகையு மிவன்மேலே காதுக்கொண்டான்
 ஏத்திகொர்த் தருக்கேற்கா தேனமறுத்தான்
 இட்டசால் வைவையிடித்தான் விட்டுப்போனான்
 ஆத்திரமாய்ப் பரதவித்துச் செய்வதேதென்
 றறியாம லகநொந்தா ளரிவைதானே.

காதலி தரு.

[வசரங்கலமணியாடவாடா என்றமெட்டு]

பல்லவி

உளரைந்திடச்செய்து ஓடினானே

சரணங்கள்

ஊராரொல்லாருமதித்திடு ஓவியமென்றெண்ணு	
உரத்துடனே மறுத்ததுட்ட	
உத்தண்டனின் சித்தமென்ன ஓ கோ	... உள
மடமாதர்மாய்கைக்குட்படா மானிடனுமுண்டோ	
வனிதைநாடக் குமரனோட	
வந்ததுவோ இர்தநாளில் ஆ ஆ	... உள
கரும்பானதை விரும்பாதகற்றிய பெரும்பாதகனிவனே	
கன்மனமோ சின்னக்குணங்	
காட்டிலூர் தாட்டிகமென் ஓ கோ	... உள
செத்தைதன்னி லுலவிடுபல்வி மெத்தையிலேறிடுமோ	
சித்தமிரும் பொத்திதேவித்	
தியன்செய்த மாயமென்ன ஆ ஆ	... உள

வசனம் - நல்லது போனது போகட்டும், அந்த அடிமைப்பயலை
 நான் பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன்;

காதலி விருத்தம்.

மன்னவனில்லைபென்று மனதிலேயோர்மங்கொண்டு
சொன்னமாவிகைதனக்குத் தொடர்திகாரியென்று
உன்னியேதுணிவுமொண்டு ஊழியனருகில்வந்து
என்னைச்சுன்னைகள்புரிந்தா னென்னென்றுசொல்வேன்பாங்கி.

காதலியுந் தோழிகளுந் தரு.

(ஆதிசுவமைத்தேனவர என்றமெட்டு)

காதலி--என்னசொல்வேன் பாங்கிகளே—இவன்சதியை |
ஏதுசொல்வேன் பாங்கிகளே
உன்னமனம் சொந்திடுதே—சினைக்கும்போது
உள்ளச்சினம் வந்திடுதே
உரமதோடு கருவமாக
மருவரினைந்து சருவிகளுனே—என்ன.

தோழி--இவனைமனை யாற்றள்ளுவாய்—எங்கள்ராணியே
ஏதுன்சிக்க மெனவிள்ளுவாய்
கவனித்திருந் தானேதுட்டன்—அவனைப்பார்த்தால்
காரியவா னானசிட்டன்
களவுள்ளுமும் வெளிநல்லெழிலும்
தெளிவும்பொலிவும் உளபாதகனும்—இவனை.

காதலி--பசுத்தோல்போர்த்தபுலியே—அவனைப்பார்த்தால்
பற்றுதேம னக்கிலியே
அசுத்தநடை யுள்ளபயல்—அவன்செய்தது
அதிகதுணி வானசெயல்
அதிபன்வரஇச் சதியைபோதிக்
கெதியிலடக்கப் பதில்செய்வேனே—பசுத்.

தோழி--அதுவரைக்குங் காவல்வைப்பீர்—காவலரை
அச்சறுக்கை செய்யச்செய்பீர்
பொதுமகளென் நெண்ணினனே—அத்துட்டன்மனம்
பொருந்திச்சேட்சை பண்ணினனே
புலைபன்கர்வங் குலைபச்செய்யத்
தலைவன்வந்து நிலைசேருவரே—அதுவரை.

தோழி வசனம்—இத் துட்டனை எசமான் வரும்வரைக்கும் அறு
க்கையில் வைப்பியுக்கள் அம்மா.

காதலி வசனம்—எமது காவலரைச் சிக்கிரம் அழையுங்கள் பாங்கி
கள்.

காதலி விருத்தம்.

காவலரேளீர்கேளீர் காரியகர்த்தனாக
ஏவலன்றன்னைவைத்து என்ப்பாணநாதர்போனார்
கேவலமாகவேன்னைக் கிட்டிச் செய்குண்டைசெய்தான்
கூவினேனோடினானீர் கொடுவந்துகாவல்செய்வீர்.

வசனம்—யோசேப்பென்றும் அடிமைப்பயலை மனைக்கதிகாரியா
ய்வைத்து எனது தலைவன்செல்ல அவன் கர்வங்கொண்டு என்னை
யனுகிச் செய்குண்டைசெய்தான். நான் கூக்குரலிட இதோ இருக்குந்
சால்வையையும்விட்டு ஒடிப்போனான். அவனைத் தேடிப்பிடித்தக்
காவல்செய்வீர் காவலரே!

காவலர் வசனம்—அப்படித் தணிவா? அவனைப்பிடித்து அழக்கையா
யாய் அடைத்தவைக்கிறோம் அம்மணி!

காவலர் தரு.

(வன்னமாதேபாக்கிகளின் என்றமெட்டு)

துட்டெனக்கெயெனத்தேடித் துரிதமாய்ப்பின்புகுவோடி
சுட்டெனக்கைப்பற்றிடுவோம் சங்கதியைச்சொற்றிடுவோம்
பார்த்தாலோர்குலமடா பாய்த்தாற்சார்த்தாலமடா
ஆர்த்தோடிப்பார்த்திடுவோம் அவனையிங்குசேர்த்திடுவோம்
அதிகாரியானுடா அறிவிழந்துபோனாடா
கெதியிலாவடிமையடா கெட்டதுகொடுமையடா
அக்கவன்நடப்பதுபார் அவ்வாண்கடப்பதுபார்
தங்கிடாதோடிப்பிடிப்போர் தலைவியெண்ணத்தையுடிப்போம்

காவலர் விருத்தம்.

அதிகாரியாகவந்த ஆணவந்தாலேஉற்றும்
மதியாமற்போத்திப்பாரின் மாநிலைச்செய்குண்டைசெய்தாய்
சதிகாராவுளதுபோலித் தத்துவம்மெய்யென்றெண்ணி
மதிமோசம்போனாய்வாராய் மறிப்பிடப்போகிறோமே.

வசனம்—அடே யோசேப், நில்! நில்! உன்னை அச்சுறுக்கையாய்
வைத்தக் காவல்செய்வோம் வாடா.

யோசேப்பு தரு.

(என்னசெய்வேனடா என்றமெட்டு)

தேவேயெனக்கிர்த்தத் திமைவந்திடலாமோ
திருவுள மிதுதானே

ஆபிரகாமிசாக்கை ஆந்ருபஸியாற்காத்தாய்
அடியேனைக் கரைசேர்த்தாய்

அண்ணமார்தனைப்பார்க்க அப்பர்சமுதம்விட்டேன்
 அவர்கொடுமைக் குட்பட்டேன்
 போத்திப்பார்கண்களிற் பொருந்துந்தயவுபெற்றேன்
 பூவையாற் சதியுற்றேன்

காதலி தரு.

(பேம்போம்இதுவுங்கணமா என்றமெட்டு)

பல்லவி

பார் பார் அவனைக்கெடுப்பேன்—அவன்
 பதைக்கச் சிறைக்குள்விடுப்பேன்—பார்

அனுபல்லவி

நேராயென்சொல்மறுத்தான் நேசந்தனைவெறுத்தான்
 பாராமலோடிவிட்டான் பாரிற்றன்னாலேகெட்டான் ... பார்

சசனம்

பின்னிதம்பேசிடாமல் என்னைவிரும்பிவாழப்

பிரியமுறாதமிழ்பேயன்—தன்

பேச்சுமழகுங்கர விசங்கதியென்றெண்ணிப்

பேடிபோலோடின தீயன்

தன்னுத்தியோகம்பிழை என்னநினைத்தான்பார்ப்பேன்
 சணத்திற்றலைவன்முன்போய் நினைத்தகருமந்தீர்ப்பேன் ...பார்

வசனம்—நல்லதிருக்கட்டும், தலைவன்வருகிறார் வந்தவுடன் நான்
 இதற்கொரு யோசனை எடுக்கிறேன், அவனைத் தொடுக்கிறேன், சி
 றைக்குள் விடுக்கிறேன். தலைவனைக் காண்போம்.

போத்திப்பார் விருத்தம்.

சந்தரவடிவமுள்ள தோகையேஆகஞ்சொர்ந்து

சந்திரமுகமும்வாடித் தனித்திங்கேவந்ததென்ன

வந்தநினையுமுண்டோ வருத்தங்களேதுமுண்டோ

சிரதைகூர்ந்தறிவதற்குத் திடமுடன்தெரிவிப்பாயே.

வசனம்—வாடியமுகத்துடனே அவசரமித்தமாய்வந்த காரியத்
 தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் பிராணாயகி.

காதலி தரு.

(சாமீவருவாயிப்போ என்றமெட்டு)

பல்லவி

ஐயோ எனதுதுரையே—மா

அவமானம் வந்ததையா

சாணங்கள்

மெய்யாயுமதுயீட்டுள் வினைமிருகத்தைவிட்டார்
போய்யோசால்வையைப்பாரும் பொல்லாமுனையைநட்டார் ...ஐ

இச்சித்தவ்வெயிரேயன் என்னருகில்நாடினான்
சச்சரவுசெய்திட்டேன் சால்வையைவிட்டோடினான் ... ஐ

அன்னியவடிமையை அதிகாரியாக்கலாமோ
சின்னமனுடருக்குத் திறலறிந்திடப்போமோ ... ஐ

எருதுகொழுத்தபோது இடையனைமதியாது
கருதுமீனர்க்கறிவு கருத்தினிலுதியாது ... ஐ

வசனம்—இதென்ன அசியாயம், இந்த எயிரேயனுக்கு இந்தச்செருக்கா? உமது இடத்தைக்கண்டொனே இப்படித்துணிந்தான், நான் போகிறேன், உமது சித்தப்படியேசெய்யுந் தலைவர்.

போத்திப்பார் தரு.

(ஆருய்யுன்பேரைக்கூறுவையே என்றமெட்டு)

பல்லவி

ஏது ஈனன் மாதை மோகித்தான்—ஓகோ
இன்னுமென்றன் நிறல்தன்னை
அன்னியன் அறிந்திடானே—ஏது.

அனுபல்லவி

காதகனெனவறிந்தால் மோதுமென்றன்மனைக்குளோர்
போதும்புகவிட்டிடேன்றப் பாதுசிறையிடுருவேன் ... ஏது

சாணம்

சிறியருணாதையவன் மறைவினில்வைத்திருந்து
தெரிவைதனையிச்சித்திட்டானே—ஐயோ
செருக்காலடிமையென்ற வருக்கம்மறந்துசெல்வப்
பெருக்காலிக்கர்வந்தொட்டானே
செத்தைபுறும்பல்லிதனை மெத்தையில்வளர்த்தினதென்
புத்தியினம் ஆகாஅவன் சத்துவமடக்கிடுவேன் ... ஏது

போத்திப்பார் விருத்தம்.

கிறைசெல்வம்வந்தபோது நெஞ்சினில்கிணையார்தெய்வம்
அறைவதுமறியமாட்டார் அஞ்சிடாரெவர்க்குமீனர்
இறைவனைமதியாவந்த வெயிரேயன்னைப்பிடித்து
மறியல்லீட்டினிலடைத்து வைத்திடும்மதமும்போமே.

வசனம்—அந்த எயிரேய அன்னியன் தன்னைத் தானறியாமற் சன்னதங்கொண்டானே, எருதுகொழுத்தா விடையனை மதியாது.

வாய்க்கொழுப்புப் பிடரியால் வடியவேனும், அவனை மறியல்வீட்டிற் கொண்டுபோய் வைப்பீர் சேவகரே.

சேவகர் வசனம்—ஆப்படியே செய்கிறோம் மகராஜ்.

யோசேப்பு தரு.

[பத்தினிகண்ணகையே என்றமெட்டு]

போறேன்சிறைச்சாலை இது பூங்கொடியாள்வேலை
ஆறேன்மனந்தடு மாறேன்தாறுமாறு
கூறேன்னெகதீசா விதி மீறேன்சருவேசா

ஆறுதெனதுஉளம் தோகை ஆகாமியத்தாற்சினம்
மீறிப்பொய்வார்த்தையைக் கூறச்சிறைக்கேக
விட்பாளோலிஸ்பரா உணைத்தொழு திட்டென்சர்வேஸ்பரா
வசனம்—அல்பாவும் ஒமேகாவுமாகிய ஆண்டவனே, எனக்கு அல்
வவழி காட்டியருள்வாய் சவாமீ,

சேவகர் தரு.

(உக்காலிற்ன என்றமெட்டு)

பசுத்தொல்போர்த்தவனுளியே பாசாங்கிணைக்காட்டினாயே
புசித்திட்டவீட்டினிற்றீயே போட்டாயோஅடடாநாயே
போத்திப்பாருடைவீட்டினுக்குடொருந்திவந்தாய்கேட்டினுக்கு
ஏற்றிராதுன்றன்பாட்டினுக்கு இழுக்குவைத்தாயேநாட்டினுக்கு
சுற்றேனுநீசலிக்கவில்லைச் சாற்றுநின்றஎங்கன்சொல்லை
அற்பமென்றெண்ணுகிராய்தொல்லை அடைவாய்தப்பிடுதல்வல்லை
எருதுகொழுத்திட்டபோது இடையன்றினையுடுமண்ணாது
வருகுவாய்தடைபண்ணாது மனதினில்மகிழ்ச்சியேது

சேவகர்வசனம்—உடம்புனைந்தகழுதை உப்புக்களஞ்சென்றூற்போ
ல்ப் பிரதானவீட்டுக் கரும்பார்ந்தாப்போலே கெறுவம் வந்துவி
ட்டதா? வாரும்பின்னாய் உன்னை மறியலில்வைப்போம்.

யோசேப்பு வசனம்—கன்மைசெய்யக் கன்மம்வினைதல் இயல்பு
தான். ஆலைவனுத்தரவுக்கமைகிறேன் வீரரே.

சேவகர் வசனம்—மெத்த யோய்க்கியனாய்ப் பேசாதே, வாய்பொ
த்து.

மதுவசனம்—சட்டெனவா, இதற்குள் புகுந்துகொள், பூட்டா
கபாடத்தை.

யோசேப்பு விருத்தம். (தேவாரமுமாம்)
 மெய்மையேமுன்றும் பிறையென்பார்துவே
 வென்றிமீம் வரவரவளரும்
 பொய்மையேபூர்ண சந்திரனதுவே
 பொன்றியே வரவரத்தேயும்
 கைமெய்யாய்நடந்த கருமமென்றாலும்
 கருதிய விசாரணையிலையோ
 துய்யவேமுன்னர் துஞ்சாதுகர்த்தாய்
 சுகமின்னுமுறவருள்புரியே.

வசனம்—மெய் மூன்றாய்பிறையாய் வளரும், பொய் பூரணச்சீரி
 ரன்போற் றேயும், எனது உண்மை உண்மையாய் முடியும், கடந்த
 கருமமானாலும் விசாரணையின்றி மறியலிடல் நீதிபரிபாலனமுறையா?
 கடவுளை! அநியாயமாய்ப் பாண்கிணத்தில் சாகாமல் என்னைக்
 கைதுக்கினீர் இப்போதுக் கைதுக்கிக் காப்பீரென்று காத்திருக்கிறேன்
 சுவாமீ!

பார்வோன் விருத்தம்.

இன்றென்றனுணவுதன்னி லீனர்கள்நஞ்சையிட்டுக்
 கொன்றிடநினைத்தார்மந்திரி குணமுற்றுப்பிழைத்துவிட்டேன்
 தின்றிடுமுணவின்சேட்டன் திருந்துபானச்சிரேட்டன்
 என்றவர்களைபென்முன்ன ரிச்சணமழைத்திடாயே.

வசனம்—இராத்திரி காணுண்ட உணவில் நஞ்சிட்டிருந்ததாய் அ
 னுமானிக்கிறேன், ஆதலால் பானபாத்திரத் தலைவனையும் சுயம்பா
 கிகள் தலைவனையும் மதுசமுதத்தில் அழைப்பிப்பாய் பிரதான.

மந்திரிவசனம்—அப்படியே அழைப்பிக்கிறேன் அரசனே.

மந்திரி மறுவசனம்—சுயம்பாகித் தலைவனையும் மதுபானத் தலை
 வனையும் அரசன்சமுதத்துக்கு அழைத்துவருவாய் காவலா.

காவலன்வசனம்—அப்படியே செய்கிறேன் அமைச்சே.

சுயம்பாகி தலைவன் வருதல்.

(அங்குகாளிருந்தவனை என்றமெட்டு)

கேக்குடனேலட்டுமிட்டாய் கிரமத்தவறாதசொட்டாய்
 சீக்கிரத்திற்செய்தவைப்பேன் திருத்தியாக்குகற்றுகுத்தப்பென்
 விருப்பாய்முந்திரிதேன்வா துமைப் பப்புடனேநற்கோதுமை
 அரைத்துச் சீர்சேர்த்துவிடவன் பெருத்திடுப்பஞ்சடுவேன்
 சீரமெல்கொத்தமல்லி சேர்த்துச்செய்வேன்விவிதஜெல்லி
 ஆரெஞ்சுப்பஸ்பினெகுகேக்கும் அரிதாய்ச்செய்திடுவேனோக்கும்

பாலிற் பழவிரசம் விட்டுப் பருத்தகோழி முட்டையிட்டு
 ஏலம் சாதிக்காய் நற்சீனி யிட்டப் பஞ்செய்வேன் நிதானி
 கொடி முந்திரி பிளமின்பழம் கூட்டி வெண்ணெய்சேர்த்திட்டுளம்
 படினமாகக்கேக்குச் செய்வேன் பார்வோன் தனக்கீந்து முய்வேன்
 இறைச்சியுடன்கோழி முட்டை ஏலம் இஞ்சிகறுவாப்பட்டை
 முறைப்படிசேர்த்திட்ட அப்பம் முதலாளி மார்க்கு விருப்பம்

வசனம்—ஆகா! பஞ்சுக்கேக், பிளேம்கேக், றீஸ்கேக், பிளேன்
 கேக், பிரான்சுபால், மக்ரம், எத்தனைவிதமான ஆரென்ஸ்பல்ஸ்,
 ஜின்ஜர்பிரட், ஆட்டுஜெல்லி, கோழிச் செல்லி முதலிய உணவுகள்
 எனக்குச் செய்யத்தெரியும், நம் பலகாரவகையைப் பார்வோனும்
 மெய்ச்சுகின்றாரே! அவருயிரும் என்னைகயிலென்றால் சந்தேகமா?

பானபாத்திரத் தலைவன் வருதல்.

[கண்களுந்தேடுகுதேசாமி என்றமெட்டு]

பல்லவி

மதுபானத்தலைவன் நானே—கிட்டி
 வருவாரைப் பணந் தருவாரை நானுந்
 கருவறுத்திடுவேவேனே

சரணங்கள்

புதிதாய்ப்பழகுவோரைப் புறஞ்செல்லாதழைப்பேன்
 போந்தவரையடுத்திப் புத்தியாய்ப்பிழைப்பேன்
 போதைபவர்க்குவினாப்பேன் ... மது

பார்வோன் மதுபானப் பாத்திரேட்டனுநான்
 பார்த்திபர்விருதுறு பவர்கொப்பாட்டனுநான்
 பரிசுபெற்றவன்பிட்டன்நான் ... மது

நல்லசாராயமென நடபடி காட்டி
 நணுகாது நோயென நான் பொய்யைத்தீட்டி
 நாசஞ்செய்வேனாசையூட்டி ... மது

கொஞ்சம்ருசிபாரென்று கூறியேகொடுப்பேன்
 குடித்தாலடுத்தித்துக் கொடுத்தான் மடுப்பேன்
 கூடினவர்களைக்கேடுப்பேன் ... மது

அரிசிவறுத்தபினை யதனுடன்சேர்ப்பேன்
 அனைவர்களையும் வெறி யாக்கிடப்பார்ப்பேன்
 ஆயாசந்தனைத்தீர்ப்பேன் ... மது

காவலன் விருத்தம்.

கடிதினிலப்பங் கவனமாய்ச்செய்து
படினமாயிந்து பணமீட்டுவோனே
முடியணியரசன் முன்னதாய்க்கூட்டி-
நொடியில்வாவென்றார் நோக்கமாய்வருவாய்.

வசனம்—உன்னை அரசன் சீக்கிரமாய் வரும்படி அழைக்கிறார் கய
ம்பாகித்தலைவனே.

சுயம்பாகித்தலைவன் விருத்தம்.

ஏதெனை அழைத்தார்ராசன் என்னகான்குறைசெய்திட்டேன்
வேதனைசெய்குவாரோ மிகமனம்பதறுதையோ
குததுசெய்யவில்லைச் சுத்தமாய்நடந்துவந்தேன்
நாதனெயென்னைக்காப்பாய் நானொன்றுமறிகிலேனே.

வசனம்—ஏது என்னை இராசன் சட்டென அழைக்கிறமாய் நெ
ரியவில்லையே! நானொருதப்பிடிமுஞ் செய்யவில்லையே காவலரே!

காவலன் வசனம்—ஓய்! உன்னையும் எங்கள் ராசன் அழைத்தார்
வருவாய் பாண்டாத்திரத்தலைவனே,

பாண்டாத். வசனம்—அப்படியே வருகிறேன் காவலரே.

விருத்தம்.

சுயம்பாகித்தலைவன்

இறைவனேபோற்றிப்போற்றி எங்களைப்புரப்பாய்போற்றி
குறைவிலாதரசசெய்யுங் கொற்றவரபோற்றிப்போற்றி

பாண்டாத்திரத்தலைவன்

நிறைகொலுவின்முன்பாக ப்நர்ந்தெமையழைத்ததேதோ
நறைகொளுமலர்ப்பூம்பாத நராதிபாகவிலுவாயே.

சுயம்பாகி. வசனம்—கோடிநமஸ்காரம் கும்பிடுபோட்டேன் பா
ர்த்திபனே.

மதுபாண. வசனம்—எங்களைத் தமது திருச்சமுக்கத்துக்கு அழை
த்த கருமத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் ஆண்டவனே,

பார்வோன் விருத்தம்.

வண்டர்க ளேகாளின்று வழமையாயுணவுதன்னை
உண்டபின்வருத்தமுற்று உணவில்நஞ்சென்றறன்றாய்க்
கண்டனனதனலுய்மைக் கறிஞ்சிறையதனில்வைத்துக்
கொண்டின்மைதனையறிந்து கொடியனைக்கொல்லவேனே.

வசனம்—இருவரும் பத்திரம்பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். இராத்திரி
சுன் போசனஞ்செய்த உணவில் நஞ்சுகலந்திருந்தது அதன்மீம்ந்
தம் உங்களில் சந்திக்கிறேன். தீரக்கவிசாரணை செய்யும்வரையில்
சிறைச்சாலைக்குப் போங்கள். குற்றஞ்செய்தவனைக் கண்டுபிடித்தால்
அவனைக் கொல்வது நிச்சயம்! நிச்சயம்!! அறிபுகள் நீசரே.

விருத்தம்

சுயம்பாகித்தலைவன்

கன்னத்திற்கேரவார்த்தை கடவுளேகேட்கலாமோ
தின்னத்தந்தெம்மைக்காத்த செம்மலிற்சினங்கொள்வேனோ

பானபாத்திரத்தலைவன்

வன்மத்தையுடையேனானல் மனந்திடுக்கிடுவேனெல்லாம்
நன்மைக்கேதேவன் செய்வார் நமக்கொன்றும்வரவிடாரே.

சுயம்பாகித்தலைவன் வசனம்—கடவுளை! நீன் உண்டவீட்டுக்கு இ
ரண்டகம்பண்ணுவேனோ? இதைன்ன அநியாயமானபழி என்மீது
வந்திருக்கிறது.

பானபாத்திரத்தலைவன் வசனம்—குற்றமுள்ள நெஞ்சல்லவா குடு
குடு என்னும். கடவுளை நீ செய்வதெல்லாம் நன்மைக்கேயென
விசுவசிக்கிறேன் சுவாமி!

இராசன் வசனம்—இவர்களைப் பிடித்துப்போய் அறுக்கையான்
சிறையில் அடைத்துவையுங்கள் வீரரே.

காவலர் வசனம்—அப்படியே செய்கிறோம் மகாராஜ்.

இருவாந் தரு.

(பாலனிநந்தவிடம் என்றமெட்டி)

சுயம், என்னசதிவந்தது சுஸ்பரணே—எனக்
கேதுசதிவந்தது சுஸ்பரணே
மன்னன்மறிப்பிட்டானே சுஸ்பரணே—அவன்
மனதிற்கினந்தொட்டானே சுஸ்பரணே

பானபா, தின்றநஞ்சேகொன்றிடம் எம்பரணே—ஏதும்
செய்தாற்கேடுதுன்றிடம் எம்பரணே
ஒன்றுமறிந்திடேனே எம்பரணே—சற்றும்
ஊனஞ்செறிந்திடேனே எம்பரணே

சுயம், வீரர்வெருட்டுகிறார் சுஸ்பரணே—அவர்
விழியைப்புரட்டுகிறார் சுஸ்பரணே
சீருஞ்சிறப்புமற்றேன் சுஸ்பரணே—இந்தத்
தீயசிறையிலுற்றேன் சுஸ்பரணே

பானபா, உண்மநிறைவேறட்டும் எம்பரணே—எனது
உள்ளத்துயராறட்டும் எம்பரணே
வண்மைத்திடந்தருவாய் எம்பரணே—எனக்கு
மகிமைதரவருவாய் எம்பரணே

வசனம்—ஆதியும் அந்தமுமில்லா அனாதீஸ்பரா அடியேனைக் காத்திரட்சியுஞ் சவாமீ!

காவலர்வசனம்—இவர்கள் இருவரையும் மறியலில் அடைத்து வைக்கும்படி இராசா கட்டளையிட்டார் தலைவனே.

சிறை, தலைவன் வசனம்—அப்படியே செய்கின்றேன். இங்கேவாருங்கள்.

சிறைச்சாலைத்தலைவன் யோசேப்புவுக்குச்சொல் விருத்தம்.

உன்றனைப்பார்த்தாலேதும் ஊறுசெய்தவனாயில்லை நன்றாக நடக்கின்றாய் நீ நல்லெண்ணமுன்னில்வைத்தேன் என்றும்போற்சிறையிருந்து இட்டம்போல்நீநடந்து இன்றுதொட்டிச்சிறைக்குள் ளிருப்போரைநடத்திடாயே.

வசனம்—நீ கற்குணசாலிபோற் காணப்படுகிறாய். இன்றுதொட்டிச்சிறைச்சாலையினுள்ளவர்களை நடத்திவருவாய்; இப்போது கொண்டுவரப்பட்ட இருவரையும் நீயே விசாரித்தவா வாவிபனே.

யோசேப்பு வசனம்—அப்படியே மகாபாக்கியம் தலைவனே.

சுயம்பாகிதலைவன் மனைவி வருதல்.

மனைவி விருத்தம்.

சாலையிலெழுந்துசென்ற கணவரையின் னுங்கானேன் மாலைபாய்விட்டதின்கே வாராதனிதமதீததோ வேலையில்நிற்கிறாரோ வினைபங்களேதுமுண்டோ ஆலைவாய்க்கரும்புபோல ஆகமுங்கலங்கின்றேனே.

வசனம்—அதிகாலையிலெழுந்துசென்றதலைவன் இன்னும் வரவில்லையே சென்றுதேடுவேன்.

மனைவி தரு.

(போறேனிதோ என்றமெட்டு)

கண்டிர்களோ சண்டிர்களோ காதலனைக் கண்டிர்களோ மண்டலத்து மாண்டிரே மணவாளனைக் கண்டிர்களோ

புருவவமேய்க்கும் பாலியரே பூமான்றனைக் கண்டிர்களோ எருதுசாய்க்கு முழுவர்களே என்னாதனைக் கண்டிர்களோ

வலைவனைக்கும் மாண்டிரே மகிபதியைக் கண்டிர்களோ சிலைதொடுக்கும் வேடர்களே செம்மல்தனைக் கண்டிர்களோ

சிலைமெய்யும் செணியரே சீராளனைக் கண்டிர்களோ சாலைகட்டும் தபதிகளே தலைவனைநீர் கண்டிர்களோ

முத்தப்போன்ற பல்லழகன் முதன்மைபெற்ற சொல்லழகன் சித்திர முகவழகன் சிறிபதியைக் கண்டிர்களோ

தலைவனைக்கண்டு தலைவிசொல் விருத்தம்.

ஐயையோதலைவாநீசெய் யநீதியதேதுமுண்டோ
மெய்யெல்லாம்பதறிமிக்க விதனமும்பெருகுதையா
செய்ததேதரசனுக்குச் சினமும்மேல்வைத்ததென்ன
துய்யனே அடியாளுக்குத் துரிதமாய்ச்சொல்லுயிரே.

வசனம்—நீர் சிறையில் அடைபடுவதற்கு இராசனுக்குச் செய்த குற்றமென்ன? அதைத் தெரிவிக்கவேண்டும் பிராணநாயகா!

சுயம்பாகி விருத்தம்.

அரசனினசனந்தன்னில் ஆரோநஞ்சிட்டதாலே
சிரசுபத்திரம்பாரென்று சிறையினிலடைத்துவைத்தார்
பிரசமாமொழிமின்னாளே பேசியிங்காவதென்ன
பரமனைப்பணிந்துவிட்டிற் பரிந்துசென்றிருந்திடாயே.

1. வசனம்—இராசனுக்கு உணவில் ஆரோ நஞ்சிட்டார்களாம். அதற்கு நீங்கள் தான் உத்தரவாதிகளென்று எங்களைப் பிடித்தடைத்திருக்கிறார். வேந்தன்சீறி லாந்துணையில்லை. ஆதலால் நீ வீட்டுக்குச்சென்று தெய்வாட்ச்சனை செய்துவருவாய் பிராணநாயகி.

சுயம்பாகியும் மனைவியுந் தரு.

(துரையேயுன்னைப் பறையனாக என்றமெட்டு)

மனை. நாயகாரீருந் தீயசிறையிலுந் தீரோ நலிவுற்று
துயமுகமும் மலங்கிடவாச்சுதே
தோகைமனது சலங்கிடவாச்சுதே—நாயகா.

சுயம். நாயகியீது நம்முடையுழ்வினை யாமே—நம்மாலென்றும்
போயிருந்துன்னுடை பூஸ்திதிகளைப்பார்
பூண்டபொறிவிட்டுப் போய்விடுமோநீதேர்—நாயகி.

மனை. உம்மைநான்பிரிந் தென்னவிதமிருப்பேனே—ஓ!ப்ரானே
செம்மையுடனேயித் தேசத்திலுய்வேனே (சா
சிந்தைவருந்திச் செகத்தினில் வைவேனே—உம்மை.

சுயம். இந்தத்தீமையை எந்தேவாரீக்கமாட்டாரோ. என்னன்ன
சிந்தையதாய்வேள்வி செய்தவரைப்போற்று (மே
தீர்த்தமாடினோன்பு செய்தனைக்காப்பாற்று—இந்த.

சுயம்பாகி, வசனம்—இனி என்ன செய்யலாம், தேவாட்ச்சனை செய்வதைவிட வேறுவழியில்லை. நீ மனையிற்போயிருந்து அவ்விதமே செய்துவருவாய் பிராணநாயகி.

சபைவிருத்தம்.

ஞானமுள்ள யோசேப்புச் சிறையிருக்கும் வீடதிலே
 நராதிபன்றன்
 பானபாத் திரத்தலைவ னுடன்சயம்பாகி யின்தலைவன்
 மேற்பாரித்த
 ஈனமுறு குறைதனக்கா யிருவரையுஞ் சிறையிலிட்டங்
 கிருக்கவெவ்வே
 றானகன வுகளையிரு பேர்களுன்கண் டேதிதென
 வங்கலாய்த்தார்.

வசனம்—இந்தப்பிரகாரம் யோசேப்புச் சிறைச்சாலை விசாரணை
 க்காரனா யங்கிருக்கும்போது அவனுடன் சிறையிலடைபட்டிருந்த
 பானபாத்திரத்தலைவனும் சுயம்பாகிகளின் தலைவனும் வெவ்வேறான
 இரண்டு கனவுகளைக்கண்டு பொருள்தெரியாமல் விசாரமுற்றிருந்
 தார்கள். அப்போது யோசேப்பு அவர்களையனுதி விசாரிக்கிறவித
 ங்காண்க.

யோசேபும் சுயம்பாகித்தலைவனும்

பானபாத்திரத்தலைவனுந் தரு.

(சிங்கத்தினால் காண்வருந்தி என்றமெட்டு)

யோசே. இன்றுமுகம் வாடிநீங்கள் இருக்கின்றதேது
 என்னகுறை யென்றனக்குச் சொல்லுமிப்போது

வசனம்—இன்று நீங்கள் முகவாட்டத்துடனிருப்பதேது சொல்
 வீர்.

சுயம். துன்றமிரு சொப்பனத்தை இன்றிரவுகண்டோம்
 தொடர்ந்தபொருளறிந்திடாமற்சோகமேகொண்டோம்

வசனம்—நாங்கள் இரண்டு கனவுகளைக்கண்டு அர்த்தத்தெரியாமல்
 மலைக்கிரேயும் அன்பரே.

யோசே. சொற்பனத்தை விளக்குபவர் தற்பானன்றோ
 சொல்லுமதை நானறியத் தூரிதமாயின்றே

சொற்பனத்தின் தாற்பரியத்தைப் பார்பானே தெரிவிக்கவேண்
 மும். அதேதென்றுசொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

பானபா. தளிர்ந்துப்பூத்துமுக்கவராய்ச் செழித்ததிராட்சைப்
 பழத்தைப்பிளிந்து பார்வோன்கையில் அளித்ததே
 காட்சி

வசனம்—தளிர்கொண்டு முக்கவராய்ப்பிரிந்த திராட்சக்கொடிச
 னிருந்தன. அவைகள் அரும்புசனாய்ப் பூக்களாய்ப் பழங்களாய்வா
 வும் அப்பழங்களைப்பறித்த பாத் திரத்துப்பிளிந்து பார்வோன் கை
 யிற் கொடுக்கவுந் தரிசனம்சண்டேன். இதன்பொருளைதையா

யோசே. மூன்றுநாளிற்பார்வோ னுண்ணைமுன்போலவைப்பான்
முன்போலநீ பாத்திரத்தை முயன்றவர்க்குய்ப்பாய்

வசனம்—அதன் கிளைகள் மூன்றுதினங்களும், அம்மூன்று தி
னங்களின்பின் பார்வோன் உனது பணிவிடையினை த்து உன்னை
முந்திய உத்தியோகத்தில்வைப்பார். நீயும் அவருக்குப் பிரமாணிக்க
முன்னவனாய்உந்து அவருக்குப் பாணபாத்திரத்தைக் கொடுப்பாய்.
இதுவே அதன்பொருள் தலைவனே.

பானபா. ஆண்டவனே ஆ! இதுமா ஆசீர்வாதமே
அப்படிய டப்பதுதான் அழியாதமே

வசனம்—அப்படியா அதவேந்தி யிருசந்தோஷம்மீயா.

யோசே. வாழ்வடையும் போதிலென்றன் றுழ்வவைக்கவனி
மன்னர்க்கெண்ணைப் பற்றிச்சொல்லு மாயமிவ்வனி

வசனம்—உனக்கு நல்லகாலம் வந்தபின் என்னையுங்கவனி. நான்
எயிரேயநாட்டிலிருந்து வஞ்சனையாய்க்கொண்டவரப்பட்டு இச்சிறை
யிலடைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். நீ முன்போல இராசமாளிகையில் ப
ணிவிடையா யிருக்கும்போது என்னைப்பற்றியும் அரசர்க்கு அறிவி
க்க மறந்துவிடாதே தலைவனே.

சுயம். பலகாரஞ்சீர் கூடைமுன்றென் தலைமீதிருக்கப்
பட்சிகள்வந் துண்ணக்கண்டேன் அச்சமேபெருக்க

வசனம்—எனது கனவையும் சொல்லுகிறேன்கேளும். எம் சிர
சின்மீது மூன்று கூடைகளிருந்தன. மேலாயிருந்த கூடையில் பல
காரங்களிருந்தன. அவைகளைப் பட்சிகள்வந்து பட்சித்தவிட்டன.
இதன் தாற்பரியமென்ன தலைவனே

யோசே. வெட்டிக்கொல்வான் மூன்றுநாளில் வேந்தனுனையி
ன்னும்
துட்டநாய்நரி கழுகாதிபன தொடர்ந்துண்ணுண்ணும்

வசனம்—மூன்று கூடைகளும் பின்வரலிருக்கும் மூன்றுதினங்க
ளாம். அதன்பின் பார்வோன் உன்னைச் சிரச்சீசத்தஞ்செய்விப்பார்.
உனது மாமிசத்தைப் பட்சிகள் புசிக்கும் சுயம்பகிராகள் தலைவனே.

சுயம்பகி வசனம்—இந்த உபகாரவர்த்தையை எனக்குச்சொ
ன்னதேபோதும். இந்தவயசில் நீயுமெத்தனைபொருள்சொல்லிப் ப
லித்தப்போயிற்று. உன்னலுலை நீபோய்ப்பார் களைத்துப்போனாய்
தம்பி.

பார்வோன் விருத்தம்.

நிலைபெறமுன்னெனக்கு நேசனும்பானபாந்ரத்
தலைவன்மேற்குற்றங்காணச் சமுதியிற்சிறையில்வையத்தென்
கலையுணரமைச்சீசயத்தக் காவற்கூடத்திருந்து
மலைவுறாதவனையிங்கே வரும்படிசெய்துவாயே.

வசனம்—நான் சந்தேகத்தினிமித்தம் பாணபாத்திரத்தலைவனைச் சிறையில்வைத்தேன். அவன் மாசற்றவனாய்க்காண்கிறான். அவனை நமது சமூகத்துக்கழைப்பிப்பாய் பிரதான்.

மத்திரி வசனம்—அப்படியே அழைப்பிக்கிறேன் பார்த்திபனே.

பாணபாத்திரத்தலைவன் விருத்தம்.
படியினைப்புரந்து பரிந்தாசியற்றும்
நெடியமாணிக்கம் நீலம்வச்சிரஞ்சேர்
முடியணியரசே முன்னிலைதன்னில்
அடியிணையழைத்த தறைந்திடுவீரே.

வசனம்—நவரத்தினங்களழுத்திய மருடந்தாங்கும் இராசாதிராசனே என்னை அழைத்தசருமத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டும் ஆண்டவனே,

பார்வோன் விருத்தம்.

உன்றன்மேற்குற்றமில்லை உன்னைநான்சிறையில்வைத்தேன் என்றதைமனத்தெண்ணாமல் இராசநேசன்கொள்வாய்நீ முன்றரும்வேலைதன்னை முறையுடனீந்தேன்நீயும் குன்றாமலதைகடத்திக் குணமொடுவாழுவாயே

வசனம்—நான் விசாரணைசெய்தவரையில் உன்னைக் குற்றமற்றவனாகக் கண்டேன். ஆதலால் நீ முன்பேல நமதுவேலையி லமருவாய் பாணபாத்திரத் தலைவனே.

பாணபாத்திரத்தலைவன் வசனம்—மகாபாக்கியம் ஆண்டவனே.

பார்வோன் விருத்தம்

நயம்பேசுகிணையஞ்செய்த நாசமோசஞ்சேர்வஞ்சச் சுயப்பாகித்தலைவனான துட்டனைக்கட்டிச்சென்று வயஞ்சேரும்வீரரேநீர் வாளினூற்சொசைவெட்டிப் பயங்கொளமரத்திற்றாக்கிப் பற்றிவந்தறிவிப்பீரே.

வசனம்—வாருங்கள் மழுவர்களே, நமக்கு உணவில் எஞ்சிட்ட படுபாதகனான சுயம்பாகித்தலைவனை மறியல்வீட்டிவிருந்து பிடித்துக் கொலைக்கனத்துக்குக் கொண்டுபோய் சாவிர்க்கமின்றி அவன்சொசைத் துண்டித்துக் கொன்றுவிடும் வீரரே.

மழுவர் வசனம்—அப்படியே செய்கிறோம் பார்த்திபனே.

மழுவர் மறுவசனம்—அரசனுக்கு எஞ்சிட்ட படுபாதகா உன்சொசைத் துண்டிக்கும்படி இராச கட்டளையாயிற்று. சட்டெனஎழுந்து வருவாய்.

சுயம்பாகி வசனம்—ஐயோ என்குலை பதறுதே! நான் ஏன்கேனும் ஓடித்தப்ப விட்டுவிடுங்கள் எல்லஉரக்கத்தருகிறேன் அண்ணமாரே! மழுவர்வசனம்—எல்ல உரக்கமா தரப்போகிறாய்?

மழுவரும் சுயம்பாகிதலைவனுந் தரு.

[உக்காலின்ன என்றமெட்டு]

மழுவர் பார்வோனுந்ருளுஞ்சிட்டாயோடா
பதைக்கச்சிரசையரியவாடா
பேர் பிபானவஞ்சககிரீமுடா
பெருங்கொலைக்களம் நெருங்கிப்போடா

(என்னடா என்னை ந்தோட்டி என்றமெட்டு)

சுயம்பா. ஐயோ அண்ணமாரே அடிக்கவேண்டாம் என்னை
ஆத்திரமாகவே இடிக்கவேண்டாம்
கையைச்சினந்துநீர் பிடிக்கவேண்டாம் அண்ணோ
கடிதாயதனைநீர் ஒடிக்கவேண்டாம்

மழுவர் தின்றமண்ணுக்குத் தக்கசோகை
சேர்ந்திடும்வெற்றி வீருதாய்வாகை
துன்றுமலர்மார் பணியுமோகைத்
துரைக்குச்செய்சதிக் கிதுநல்லீகை

சுயம்பா. கொன்றிடப்பிடித்தெனை இடிக்கிறீரே ஐயோ
கூர்மையானபல்லைக் கடிக்கிறீரே
நின்றுநின்றுநீங்கள் துடிக்கிறீரே ஐயோ
நினைத்தகருமந்தனை முடிக்கிறீரே

மழுவர் தரு.

(இங்கிலீஷ் கோட்)

நடந்துவாடாபைய நாங்களுன்சிரங்கொய்ப்ப
நாபதிக்குருஞ்சிட்டாய் நாசகாலமேதொட்டாய்
நெருப்புடன்விளையாட நினைந்தாய்குருதியோட
சரிப்போமுன்றலையாடச் சார்நரிநாய்கொண்டாட
எருதுகொழுத்தபோது இடையனைமதிபாது
தருதினாய்குநீது கத்தினும்பயனைது

சுயம்பாகி தரு.

(என்னகாலம் என்றமெட்டு)

பல்லவி

என்னசெய்வேன் ஏதுசெய்வேன்
எவ்விதமா யினியுய்வேன்

அனுபல்லவி

மின்னுள்மிக வேங்குவாளே விதனமதி லோங்குவாளே...என்

சரணங்கள்

உதவிபுரி வாரிலையோ உலகசெல்வ மோர்நிலையோ
அதிவிதனமாகுதையோ அருஞ்சிரசைக்கொய்தல்மெய்யோ...என்
மதுவருந்திச் சதிபுரிந்தேன் மதியுணர்ந்து நான்பரிந்தேன்
விதிலசமோ நானிறக்க மெல்லியல்தனைமறக்க ... என்

கால்கள்நடு மாறுகுதே கனதுயரம் மீறுகுதே
சேல்விழியாள் தேடுவாளே சிந்தைகொந்து வாடுவாளே...என்
வசனம்—சானிவிப் பிழைப்பேனே! எந்தேவி என்னசெய்வா
ளோ தெய்வமே!

மழுவர் விருத்தம்

கட்டாசையைப்பின்னே காவலன்றைக்குநஞ்சு
இட்டாசைகொல்லப்பார்த்தாய் இரங்கிடாதெழில்சேர்வாள்சை
தொட்டாவிவன்றன்சென்னி துண்டாகிநிலத்திலிழ
வெட்டாமீண்டுசென்று வேந்தனுக்கறிவிப்போமே.

வசனம் - இவனைப் பின்கட்டாய்க் கட்டி ஓரேவீச்சில் கொன்று
விடுவோம் தோழா.

கயம்பாகி தரு.

(தில்வாந்திரி என்றமெட்டு)

யீயோதுவர் என்னைக்கொல்ல அணுகின்றாரேசாமி
வைமீதுநான் செய்தசெயல் மறைத்திடுமோழும்
கைகாடுல்லாம் பதறுகுதே கண்களுங்கலங்கி
கண்ணீராறு யோடுகுதே கருதளமுமலங்கி
இனியாரெனக் குதவிசெய்வா சேக்கம்வருகுதையோ
எனதுமனைவி தனையெண்ண இதயமுருகுதையோ
அக்பாயத்தை விரைத்தேன்வினை வறுக்கப்போகிறேனே
அவலமாக நானுமின்று யீயோசாகிறேனே

எவருமறி யார்களைன்று இதயத்தெண்ணினேனே
எய்துந்திமை யைபறியாம லீனம்பண்ணினேனே

தவறுபுரிந் தாலுமனறிற் றுங்கிடலாகாதோ
சதிக்கொடுபு ரியுநீர்வை தவறியேபோகாதோ

ஆவிதனை விட்டிழக்கும் பாவிநானுனேனே
அவகடஞ்செய் திட்டவச லுவிபாயப்போனேனே

கூனியழங்கு ரூலொலியைத் தேவனேகேட்காயோ
கொன்றிடப்பீயா கிரூரிந்தக் கொடுமைபரீக்காயோ
மழுவர் வசனம் - அவ்வளவில் நிறுத்து, இதோ விழப்போகிறதி
சிரசு.

மழுவர் விருத்தம்.

வன்மனைவெட்டிக்கொன்றோம் மரத்தினிற்சிரசைத்துக்கிப்
புன்மைசேர்கழுகாக்கை புலிநரிவிருந்ததாகத்
தின்னவேவிட்டுச்சென்று செம்மலுக்கித்தச்செய்தி
தன்னையோதிடுவதற்குச் சட்டெனஎழுந்துவாராய்.

வசனம் - சண்டாளனின் சிரசை வெட்டிக் கொன்றுவிட்டோம்
இச்செய்தியை அரசனுக்கு அறிவிப்போம் வருவாய் தோழா:

மழுவர் விருத்தம்.

மின்மணிக்கிரிடஞ்சூடி விளங்குசிக்காசனத்தில்
பொன்னணிபூண்டிருந்து பூமியாள்பூபாலானாம்
உன்னுடைதபவுதப்பி யுறுசுயம்பாகிதன்னைச்
சின்னமாய்வெட்டிக்கொன்று சிரசினைத்துக்கினோமே.

வசனம் - நவரத்தின மணிமகுடம்பூண்டு அரசசெய்யும் பூபதியே!
உமதுசொற்படியே சுயம்பாகித் தலைவனைச் சிசுச்சேக்குசெய்த அங்
னது சிரசைக் கம்பத்தில் தூக்கிவிட்டோம் மகாராஜனே.

சுயம்பாகி தேவி விருத்தம்.

சுற்றினென்கோயிலெல்லார் தொழுதுபுலாசஞ்செய்தேன்
பற்றினெனீசன்பாதம் பரிந்துகீராடிவந்தேன்
சற்றுமோவிரங்கிடாமல் தலைவனைக்கொன்றிட்டாராம்
அற்றதேயென்றன்வாழ்வு அறுதவிபாகினேனே.

தரு.

(செதியிங்கிலியே என்றமெட்டு)

பல்லளி

என்னசெய்குவேன் - இனிநான் - ஏதுசெய்குவேன்
எப்படிப்புவியிலுய்குவேன்

சரணங்கள்

உன்னவுளகோகுதே ஒளியாத்துயராகுதே - நான்
உருகத்தவிக்கலானேனே ... என்ன

என்றன்பிராணநாதா இனியமொழிசொல்போதா - துயர்
எப்படிச்சகித்திருப்பேனே ... என்ன

*படபடக்குதேநெஞ்சம் பாரிலெனக்கார்தஞ்சம்—எனைப்
பார்ப்பவராருமில்லையே ... என்ன

சோகம்பெருகுதே துடித்துள்ளுருகுதே—இனித்
துணையெனக்கார்தெய்வமே ... என்ன

விருத்தம்.

அரசனைமகித்திடாமல் அநீதிசெய்திட்டாரென்று
கரமதைவரிந்துகட்டிக் கடுஞ்சிறைதனிவிருத்திப்
புரமதிலடித்தலைத்துப் பொருந்தியதலைகொய்தாரோ
சிரமதைக்காணப்பெற்றேன் தெய்வமேதியக்கின்றேனே.

வசனம்—ஐயையோ உன் அமிர்தவசனம்பகரும் வெட்டுண்ட ரு
கத்தைமாத்திரம் நான் காணப்பெற்றேனே தலைவா.

பார்வோன் கனவுகண்டு சொல்விருத்தம்.

ஒருவருமினையில்லாத பூகசாமர்தயத்தோடு
வருவனமுன்னறிந்து வழுத்திடவல்லமந்திரி
மருவுமின்றிரவுதன்னில் வாய்க்நுநான் தயிலும்போது
இருகனவுகளைக்கண்டேன் யான்விசாரங்கொண்டேனே.

தரு.

(கண்டுகொண்டேனே என்றமேட்டு)

பல்லவி

கனவுகண்டேனே! மந்திரி

கனவுகண்டேனே

அனுபல்லவி

கிணைவற்றித் துளையில்காணிரு

... கனவு

சரணங்கள்

ஆழியில்கின்றெழுந்த ஏழுபலமிழந்த
ஆக்கன்பலமுள்ள ஏழு ஆக்கடனைமெள்ள
அண்டிவிழுங்கக் கண்டுதுயாங் கொண்டேனேமந்திரி ...கனவு

மீண்டுறங்கிடக்கேளு மெலிந்தகதிர்களோழு
மீதுவ்வுஷ்டிக்கதிர் தன்னை விழுங்கிடவேயெதிர்
விள்ளமுடியா துள்ளமலைந்தேன் விளக்குவாயித்தை ...கனவு

வசனம்—இன்றிரவில் நான் தயின்றிப்பின்னர் இரு விபரீதமான
கனவுகளைக் கண்டேன் அவையாவன:—சமுத்திரத்தினின்று எழுந்
துவந்த மெலிந்த ஏழுபசுக்கள் கரையினின்று மேய்ந்த கொழுந்த
ஏழு பசுக்களைப் படலிக்கக்கண்டு திகிலுற்றேன். மறபடியும் நித்தி
ரைசெய்தபோது ஏழு சாவிக்கதிர்கள் புஷ்டியான ஏழு கதிர்களையும்

பட்டித்துவிட்டன. இதைக்கண்டபின் என்மனம் வியாகுலமடைகின்றது. இதன்பொருள் என்னவென்று யோசித்துச் சொல்வாய் மந்திரி.

மந்திரி விருத்தம்.

ஆண்டவரவிகன்பொரு ளறியவல்லராய்க்
காண்டிடுமறிஞ்சைக் கடிதழைப்பிடும்
கூண்டிடுமிதன்பொருள் குறித்துச்சொல்வரேல்
வேண்டியவெகுமதி விரும்பியீயுமே

வசனம்—இதன்பொருள் எனது யுத்தியுளடங்கவில்லை. மம்மரி விருக்கும் சாஸ்திரிகளையும் மந்திரவாதிகளையும் குறிசொல்பவர்களை யும் அழைப்பித்தகக் கேட்டால் சொல்லவுங்கடும். எவர் சரியான அர்த்தம் தெர்விக்கின்றாரோ அவருக்குத் தக்க சன்மனைஞ் செய்வீ மகராஜனே.

இராசன் வசனம்—அப்படியே தெரிவிக்கக்கூடியவர்களை அழைப்பிப்பாய் மந்திரி.

சாஸ்திரிகள் மந்திரவாதிகள் குறிசொல்பவர்கள்
வரவு.

[வந்தனம் தந்தோம் என்றமெட்டு]

சாஸ்திரிகள் பல்லவி
சாஸ்திரர்நாமே—சோதி
சாஸ்திரர்நாமே

சாணம்

சாஸ்திரர்நாமே குத்திரங்களை
ஆஸ்திராய்க்கொண்டெண்ணியே—சார்ந்து தேர்ந்து
தகுபலாபலன் தெரிவிக்கும்

சாஸ்

வசனம்—சாதகம், திதிநிலை, வாரநிலை, நாண்மீனிலை, யோகநிலை, கரணநிலை, ஓரைநிலை, கிரகநிலை, என்னும் ஏழுவகையுறுப்புக் களினிலையைச் சேர்த்திடநூலால் கண்ணுணர்ந்து சோதிடசாஸ்திரம், யோகசாஸ்திரம், மந்திரசாஸ்திரம், சகுனசாஸ்திரம், காருடம் கட்டம் முட்டி சிந்தனை என்பவைகளைத் தெரிந்து விபரிக்கவல்ல சோதிடர் நாமறிவீர் சபையோரே.

மந்திரவாதிகள் பல்லவி
புதிதிகள்நாமே—மந்திர
வாதிகள்நாமே

சாணம்

சாதிகளுக்குத் தம்பனமாரணம்
சல்லி பெல்லி குனியம்—சார்ந்து கூர்ந்து
நாறுநாறுதாக்கச்செய்

... புதி

வசனம்—ஆகாயப்பிரவேசம், ஆகாயசமணம், பாகாயப்பிரவேசம், அதிரிசயம், இந்திரசாலம், மகேந்திரசாலம், அக்ஷினித்தம்பம், சலத்தம்பம், வாயுத்தம்பம், திட்டித்தம்பம், வாக்குத்தம்பம் எல்லாம் கற்றுணர்ந்து வப்பயிடும் மந்திரவாதிகள் நாமே சபையோர்களே!

(குறிசொல்பவர் பல்லவி)

வல்லவார்நாமே - குறி
சொல்பவார்நாமே

சரணம்

எல்லையில்லாத சனங்கடம்மை

எய்துப்பாடு சாய்த்திடும்—ஏற்ற மாற்றம்

இயம்புந்திறமைமேனிப

... வல்ல

வசனம்—ரேகைசாஸ்திரம், வதனசாஸ்திரம், முகக்குறி, கைக்குறி, வரைக்குறி, நகைக்குறி முதலிய குறிகளைப் பகுத்தறிந்து வகுத்துரைக்க வல்லவர் கம்மைவிட எங்குண்டோ சபையாரே!

சாஸ்திரியாதியர் தரு.

(மருமலர்ப்பூ திருமலர்ப்பூ என்றமெட்டு)

சாஸ். தேசமன்னர் திறையனக்கும் ராசனேசலாம்
செகத்தில்க்க எகிப்தையாளும் மகத்துவாசலாம்
ஆசையெட்டும் போற்றிநிற்கும் அரசனேசலாம்
அவனியாளு மரசர்தங்கள் சிரசனேசலாம்

மர். உன்னருமுத் தண்டபார்வோன் மன்னனேசலாம்
உலகினர்கள் பரவிஞ்சும் பன்னனேசலாம்
சொன்னதான மன்னதானஞ் சொரிபவாசலாம்
தூய்மைகுன்றா தேயரசு புரிபவாசலாம்

குறி. சாஸ்திரிக னெமையழைத்த காத்திரமென்றே
தறுகண்ணர்க ளாலுமக்குக் குறைவுண்டோமன்ன
நாஸ்திரிகள் தொல்லைபோநா னுவரலாறும்
நாமறியப் பூவுலகாள் நாதினேகூறும்

வசனம்—சலாம் சலாம், எங்கனையழைத்த கருமமேதென்று தெரிவிக்கவேணும் மகாராசனே.

இராசன் விருத்தம்.

சாஸ்திரவல்லுனர்களேயின்றிராவிற்

சபனத்தில்கரையதனிலின்றுமேயந்த

காத்திரவேழ்பசுக்கடனை ஆற்றினின்று

கரையில்வந்தமெய்திவெழ்பசுக்கள்குழந்து

மாத்திரையில் விழுங்கக்கண்டேனடுத்து
வலிமையுள்ள எழுத்திரைச்சாவிபான
குத்திராமமேழுத்திரவிழுங்கக்கண்டேன்
சோகித்தேனி தனர்த்தஞ்சொல்லுவிரே.

வசனம்— பலதூல்களையும் மீயந்திரிபறவுணர்ந்தவர்களே, நான் இ
ன்றிரவு தயிலம்போது நதியோரமாய் ஏழு புஷ்டியுள்ள பசுக்கள்
பேய்த்துகொண்டிடுதற்கவும் அவைகளை நதியில்நின்றமுதோன்றிய ஏழு
மெலிந்த பசுக்கள் விழுங்கவுத்தண்டு திகிலூற்றேன். நான் மறுபடியுந்
தயிலுகையில் ஏழு புஷ்டியான கதிர்கள் ஒரோதாளில் நிமிர்ந்துநிற்க
அவைகளை ஏழு சாலிக்கதிர்கள் பட்சித்தப்போட்டன. இதனால் ந
மக்கும் நமது இராச்சியத்திற்கும் ஏதுவ கேடுபொண்டாமோ தெரி
ந்துசொல்லுங்கள் கலைவல்லுனர்களே.

சோதிடர்வசனம்— யோசித்துச் சொல்லுகிறோம் அரசே.

சோதிடர்வசனம்—இதென்ன பாரிழுவாயிருக்கிறது. இதனர்த்
தம் சோதிடசாஸ்திரம் சதுசாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் கனவுந
ல்களிலுண்டோ? அறப்பாங்கழுதை கொண்டுவாடா அத்தப் பாரி
ழவு நூல்களைப் பார்ப்போம். அப்படா ஒன்றும் விளக்கவில்லையே!
பசுவைக்கண்டத நலம், கதிரைக்கண்டது பாம். ஆனால் மெலிவு
நலியென்ற இரு அம்சங்களை இடையில்வந்து இடறுகட்டையாயிருக்
கின்றன. இச்சிறகு என்சொல்வது: உமக்கு எட்டமென்றால் வெட்
டிப்போடுகாரே. இவதென்ன சங்கடபாயிருக்குது.

மந்திரவாதிகள் வசனம்—மந்திரவர்க்கானால் புருடலிட்டுப்போய்
விடலாமே! இராசாவுக்குக் கண்டபடி சொல்லிவிட்டுப் பின்பு விழி
க்கவேண்டிவருமே! மந்திரசாஸ்திரம் ஆகாயகமனம் பரகாயப்பிர
வேசம் அதிரிசயம் இந்திரசாலம் மயேந்திரசாலம் அக்கினித்தம்பம்
சலத்தம்பம் வாயுத்தம்பம் திட்டித்தம்பம் வாக்ருத்தம்பம் முதலிய
னவெல்லாம் தெரிந்திருத்தும் இதன்வகை சொல்லக்கடவில்லையே
நஸ்பரா.

குறிசொல்பவர் வசனம்—சும்மா ஏதுமொகாரைச் சொல்லுங்கள்.
அப்பால் பார்க்கலாம்.

மந்தவன் வசனம்—ஓய்! நமக்கொன்றுத் தெரியாதென்று சொல்
லிவிட்டு ஒடிப்போவோம்.

சோதிடர் வசனம்—வாருங்கள் உபாயமாய் ஏதுஞ்சொல்லித் த
பிக்கொள்குவோம்.

சாஸ்திரிகள் விருத்தம்.

நவக்கிரகங்கடன்னின் கட்பாட்டிசைச்சிசும்
அவப்பகைகளைப்பாரிய்த்தும் அதிலொன்றுந் தோன்றவில்லை
தவத்தினார்கூடிவைருஞ் சன்னிதானத்திறிசென்று
உவப்புடன்கனவின்சாரம் யோசித்துவிடைசொல்வோமே.

வசனம்—மகத்தவம்பொருட்சிய அரசனே, நமது அவக்கிரக பலா பலக்கிரகக்கொண்டு உமது கனவின் குணகுணங்களைச் சொல்லக்கூடியதாயில்லை. நமது சாஸ்திர கட்டிடத்திற்சென்று தக்கயோசனை செய்து பின்பு தெரிவிக்கிறோம் இராசனே.

குறிசொல்பவர் விருத்தம்.

மன்னனேகனவினர்த்தம் வாலிசொல்லாததாலே
 இன்னதென்றறிவதற்கு எங்களாற்கூடவில்லை
 இன்னுநாமெமதுவாலை யிடஞ்சிலநாளிருந்து
 பின்விடைபகர்வதற்குப் பிரியவுத்தாரந்தாரீர்.

வசனம்—நாம் கற்ற பல மந்திரவிக்தைகளாலும் இதனர்த்தம் வினக்கவில்லை அதனால் எமது தேவருக்குப் பலிரெலுந்தி அவர்களிடம் கேட்டறிவிக்கச் சிலராளனுமதிதரவேண்டும் பெருமாளே.

மந்திரவாதிகள் விருத்தம்.

வையிட்டவாழ்கையேந்தும் மன்னவுன்கனவினர்த்தம்
 மையிட்டஞ்சனக்கதைப்பார்த்தும் வந்தொன்றுத்தோற்றவில்லை
 கையிட்டகருமெல்லாந் கைகடுமெந்தேவர்க்கு
 நெய்யிட்டிப்பூசைசெய்து நின்னவாவைத்தீர்ப்போமே.

வசனம்—நாம் அஞ்சனம்பார்த்தும் தேவரையழைத்தும் தக்கபதில் தெரியவில்லை. இதனால் அபாயமுண்டாகாத இன்னும் எம் தேவர்களுக்குப் பூசைநைவேத்தியஞ்செய்து தக்க விடையறிந்தபின் தெரிவிக்கிறோம் மகாராசனே.

இராசன் வசனம்—அப்படியே சிலநாட்களுக்குள் தெரிவியாவிட்டால் தண்டிக்கப்படுவீர்கள் உங்கள் கௌரவாபத்திரமழிக்கப்படும், பேய்வாசுருங்கள்.

பானபாத்திரத்தலைவன் விருத்தம்.

நாதனைசொல்லக்கேளீர் நான்முன்னர்சிறையிருந்த
 போதிலொரெயிரேயன்றான் பொருத்தமாய்க்கனவைச்சொன்னு
 ஒதிப்படியேயெல்லா முண்மையாய்கிறைவேறிற்று (ன்
 ஆதலால்மறியல்கிட்டால் அவன் நனையழைத்திடரே.

வசனம்—புரவலனே! நான் சிறையிருக்கபோதில் எனும் அப்பக்காரனும் இரண்டு கனவுகளைக்கண்டு அங்கிருந்த யோசேப்பு என்னும் ஓயிரேய வாலிபனுக்குச்சொன்னோம். அவன் பொருத்தமான அர்த்தத்தைத்தெரிவித்தான். அதின்படியே உண்மையாய் நிறைவேறிற்று. அவனை அழைப்பித்துக்கேட்டால் தப்பாது அர்த்தஞ்சொல்லுவான் ஆண்டவனே.

பார்வோன் வசனம்—மெய்தானா?

பானக்காரன் வசனம்—மெய்தான் ஆண்டவனே.

பார்வோன் வசனம்—சுல்தியில் வரூங்கள், சிரைக்கடத்தில்குக்
கும் யோசேப்பு என்னும் எயிரேய வாலிபனைச் சேக்கிரம் அழைத்து
வரூங்கள் வீரரே.

சேவகர் வசனம்—அப்படியே செய்கிறோம் ஆண்டவனே.

[மறியல்வீட்டிந்போய்]

சேவகர் வசனம்—அதாரப்பா யோசேப்பு என்னும் எயிரேயவாலி
பன்? நீயா? உன்னை எங்கள் இராசா சேக்கிரம் வரும்படி அழைக்கி
றார், சுல்தியில் வருவாயாக.

யோசேப்பு வசனம்—அப்படியே வருகிறேன் வீரரே.

சேவகர் வசனம்—இதே வந்துகிறீரார் ஆண்டவனே.

பார்வோன் விருத்தம்.

சொப்பன்மிரண்டுகண்டேன் துலங்கவைகளினர்த்தத்ததைச்
செப்பிடுவோரில்லாமல் திகைத்துளங்கலக்குகின்றேன்
இப்பொழுதவையினர்த்தம் இயம்பரிவல்லோனென்றார்
தப்பறச்சொன்னாயானால் சங்கைகளமிகச்செய்வேனே.

வசனம்—இன்றிரவு நான் இரு சொப்பனங்களைக் கண்ட பொரு
ளறிவிப்பாரில்லாமற் கலக்குகின்றேன் நீ அவைகளைத்தெரிவிப்பா
யானால் மிகுந்த சங்கைசெய்வேன் வலிபனே.

யோசேப்பு வசனம்—சொப்பனத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிவிப்ப
து கடவுளாலாகவேண்டும். ஆயினும் அச் சொப்பனமேதென்று
நானறியும்படி தெரிவியும் ஆண்டவனே.

பார்வோன் தரு.

(சொல்லச்சொல்லத் துன்பத்தொலையுமே என்றமெட்டு)

பல்லளி

இன்றிரவுநான் கண்டசொப்பன—அர்த்தம்
ஏதோவகை யாதோவகை நீதோந்திட யானோதுவேன்...இன்

அனுபல்லளி

இன்றிரவு கண்டகாட்சி ஏதறியேன் கனவின்கூட்சி
நன்றாய்ச்சொல்வாயென்று நனின்றிரிதைநீயின்று
நல்லாய்ச்சொல்சோதிடரை வெல்வாய்மென்மேலும்வாய்...இன்

சரணங்கள்

நயிலாற்றி னண்டைநானிற்க—அந்த
நதிரின்றுய ரழகுற்றிடு ஒயிலாசெழு பசவர்க்கமும்
வயிராப்புல் மேயமேவி வசக்கெட்டவேழ் பசவுந்தாணிப்
பயமாகவே பசவேழையும் பட்சித்தன மனக்கோழையும்
படிதும்பெறு சோதிடர்சொல முடியாதுள டு வாயினர்...இன்

ஆலோசனை செய்தபின்மீண்டு—தூயில்

ஆழ்குஞ்செழு மையுமுளவெழு கதிர்களுமொரு தானுலனியே
 மேலோங்கியே வளர்ச்சியேழு மெலிந்தகதிர்கள் தோன்றினும்
 விறலாபெழு கதிருங்கெட மறமாயவை பட்சித்திட
 விழித்தேன் தந் தளித்தேன் தூயி லொழித்தேன் கிடை யளிப்பா
 யினி ... இன்

வசனம்—சான் ஷிலாற்றினருகில்நிற்கும்போது அழகும் புஷ்டி யுமுள்ள ஏழுபசுக்கள் அதினின்ற ஏறிவந்த புல் மேய்ந்துகொண்டிருந்தன அவைகளை மெலித்தஏழுபசுக்கள்வந்துபட்சித்துவிட்டன. சான் இதைக்குறித்து ஆலோசனைசெய்துகொண்டு தூயில்கையில் மீண்டும் ஓர் சொப்பனங்கண்டேன். அதாவது ஒருதாளிலே அழகும் செழுமையுமான ஏழுபசுக்கள் சிங்க, அழைச் சாலியாய்த்தீய்ந்த ஏழுபசுக்களும் பட்சிக்கக்கண்டு கண்விழித்தேன். இதைச் சோதிடருக்கும் மந்திரவாதிகளுக்கும் அறிவித்தேன். இகன் பொருளைச் சொல்லமாட்டாமற்பிசாணர்கள்; நீ சொன்னாயானால் அதிக சங்கை செய்கிவன் வாலிபனே.

யோசேப்பு தரு.

(சாமிக்கருவாய்ப்போ என்றமெட்டு)

பல்லளி

சொப்பன அந்தமறைவேன்—ஏகன்
 துணையினைக் கொண்டிபறைவேன்

அனுபல்லளி

தப்பறக்கண்டவிரு சொப்பனமும்மெய்யாய்
 ஒப்பிதமுள்ளதுதான் ஓர்பொருள்தானேயியா ... சொப்

சரணங்கள்

ஏழுதடித்துக் கொழுத்தபசுக்களையும்
 ஏழுசெழித்து வளர்த்தகதிர்களையும்
 ஆழயோசிக்கி வடர்ந்துசெழித்தேழு
 ஆண்டென்றேறிக் தன்பிலுடனேவாழும் ... சொப்

அப்பால்மெலித்திட்ட ஆலெழுடன்சாவி
 ஆனகதிமேழுக்குந் தானேரேயர்த்தம்
 சொப்புவேனெழு வருடங்களும்பஞ்சம்
 சேர்த்திமிதனைநீ ரோர்த்துபாருமும்நெஞ்சம் ... சொப்

செழித்தவேழாண்டி னிற் சேரும்வினையினிற்
 சேகரிப்பினைத்தி லோர்பாகமக்களை
 அளிப்பிரதைப்பஞ்ச காலைத்திலூர்நையா
 தானவையச்சனைக் தானேயமைப்பிரையா ... சொப்

வசனம் தேவன் திருவருளால் உமது சொப்பனத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். உமது தேசத்தில் ஏழுவருஷம் கல்ல விளைவுண்டாம். அடுத்த ஏழுவருஷமும் விளைவுருளாதிப பெரும் பஞ்சமுண்டாகும். ஆதலால் முக்கிய ஏழுவருஷ விளைவில் இத்திலேவர்பாகத்தைச் சேர்த்து வைத்திருந்து பிரதிபவருஷப் பஞ்சகாலத்தில் உயிர்கள் மானாமல் கொடுத்து உதவிசெய்யவேண்டும். அசற்கு ஞானமுள்ள ஒருவனை மந்திரிபாக்கவேண்டும் ஆண்டவனே.

பார்வோன் வசனம்—ஆகா! சந்தோஷம்! வெகுசந்தோஷம்!

பார்வோன் விருத்தம்.

மந்திரி இந்தவாலன் மனதினிற்கடவுள்தானே வந்தறிவித்தாரிந்தை மனுடருட்தக்கோனான இந்தவாஸிபனைப்போல எவருண்டோ இங்கிலத்தில் எந்தன்நாடதனைக்காக்க இவனைதக்கோன்கண்டாயே.

வசனம்—இவனுடன் தேவன் கூட இருக்கிறார் இவனைப்போல கமக்கொருவருளாரா? இவனை எந்தேசத்தைப் புரிபாலிக்க கல்லவனென் நெண்ணுகிறேன். உமது யோசனைபென்ன மந்திரி.

மந்திரி வசனம்—அய்வண்ணமே காணும் சிலக்கிறேன் மகராஜ்.

பார்வோன் தரு.

(உள்ளிடத்தில்சொல்லாமல் என்றமெட்டு)

பல்லளி

கேசமுன்மீதுவைத்தென் யோசேப்பேரியெனது தேசமதனை யாளுவாய்

அனுபல்லளி

மோசய்வருதல்பின்னும் முழுதுமறிந்துமுன்னும் ஆசையுடனேசொன்னும் அமைத்தே தனித்தேசமன்னும்...கேச

சரணம்

உனைப்போல்ஞானமுள்ளோனிய குண்டோவரண்மனைக்கு உவந்ததிகாரியீசைய யாரும் உன்சிறுடங்குவார்கள் என்சிக்காசனத்திற்குள் ஓங்கல்வானறிவாயே

எனதுமுத்திரையுழி இட்டேனுனதுகையில் கதோமெல்லியவுழிப் பிதனையணிவாய்மெய்யில் ஏற்றபொன்சரப்பணி யினையிதேவணிவாய் இரண்டாம்சரத்தேது யாவரும்பணிவார் சாற்றுமுந்தாய்மீறச் சனரொவர்துணிவார். கார்ந்துனைநிகர்ப்பவன் தரையினிலினியார் ... கேச

வசனம் - உன்னையன்றி ஞானமுள்ளவன் வேறா? என் சிங்காசனத்தைத்தவிர மற்றெல்லாவற்றக்கும் உன்னை அதிகாரியாக்கினேன், எனது முத்திரைமோதிரத்தை இட்டுக்கொள். இந்த மெல்லிய ஆங்கியைத் தரித்துக்கொள், பொன் சரப்பணி ஆகியவற்றை அணித்துக்கொள். இந்த இரண்டாம் ரதத்தில் வறி இரத்தத்தேசத்தைப் பரிபாலிப்பாய் யோசேப்,

யோசேப்பு வசனம் - அப்படியே தேவகிருபைப்படி ஆகட்டும் மன்னே,

பார்வோன் விருத்தம்.

தயவுன்மேல்தேவன்வைத்தார் சாத்காப்பன்னேயாவென்னும் பெயரையுந்தரித்தேன்போத்திப் பிராவின் புத்திரியாளான குயின்மொழியாளாஸ்நாததைக் கோதையாபுனக்களித்தேன் வயமுடனிந்தவரை வளம்பெறப்புகட்டிடாயே.

வசனம் - உன்மேல் தேவன் கிருபைவைத்தார், உனக்கு சாத்காப்பன்னேயா வென்னும் சாமந்தரித்தேன் ஆசாரியனாகிய போத்திப் பிராவின் புத்திரி ஆஸ்நாததை உனக்கு மனைவியாகக்கொடுத்தேன் இரத்ததாரை உன் ஞானத்தினால் ஆண்டு எடுத்துவாய்.

யோசேப்பு வசனம் - யிரு பாக்கியம்! இவ்விற கருணைகூர்ந்ததற் காக என்றியறிதவான வந்தனைக் கூறகிறேன் ஆண்டவனே,

பார்வோன் விருத்தம்.

கட்டழகுறயோசேப்பைக் கருதியளகித்துநாட்டின் அட்டதிக்கறியவென்கி முதிபதியாக்கினேன்நான் பட்டவார்த்தனர்கள்போற்றப் பரிந்துகட்டியவர்கள்கூற முட்டிட்டுத்தொழும்படிக்கு முறைப்பறையறிவிப்பாயே.

வசனம் - எனது மனதக்கேற்றவனும் எம்தேசத்தைக்காக்க வல்லவனுமான இப்பூபாலனை இவ்வூருக்கதிபதியாக்கினேன், எல்லாகும் இவரை இறைஞ்சிப் போற்றும்படியும் கட்டியகாரர் முட்டிட்டி ஹைஞ்சிக் கட்டியவர்கூறும்படியும் இவர் பவனிசெல்லுணையில் வீதியவக்காரஞ்செய்யும்படியும் நான் கட்டியிட்டேனென்று பிரசித்தப்படுத்துவிப்பாய் மந்திரி.

மந்திரி வசனம் - அப்படியேசெய்கிறேன் மகராஜ்.

மந்திரி விருத்தம்.

நிறைகொலுமுன்னர்நிற்கும் நேசசேவகனேயார்சில் நறைகொளுவாகைமாலே கனியுறவணிப்பூபாலன் அறையுரைப்படியேயெங்கும் அறிந்திடகிருபைக்கூறிப் பறையறையுஞ்சாம்பாலைப் பண்டியாடுவாச்செய்வாயே.

வசனம்—இராசகட்டையைப் பிரசித்தஞ்செய்யுஞ் சாம்புவனை கடிதிலைழயும் சேவகரே.

சேவ. வசனம்—அப்படியேசெய்கிறேன் அமைச்சே.

சாம்புவன் வருதல்.

சாம்புவன் வருத்தம்.

சாதியில்முதலாஞ்சாதி சங்கத்தைவென்றவன்நான்
ஆதிஸ்திரிபறைச்சி அலள்வயிற்றதிகமாளும்
நீதியோதவ்வைவள்ளி நிறைந்தவள்ளுவர்க்பிலன்
கோதிலாவுருவைமாரி குவலயத்துதித்தாரன்றே?

தரு.

(அங்குள்ளிருந்தவனை என்றமெட்டு)

பந்தியில்நான்முந்தினவன் பராசரெங்கள்சந்ததியான்
எந்தன்குலங்கபிலனல்லோ இழிதகமையானசொல்லோ

ஒளவையொதி திருவள்ளுவர் அதிகலைஞராய்க்கொள்ளுவர்
வெளவிரந்தன்சீர்விள்ளுவர் மதிக்காதெங்களைத்தள்ளுவர்

விடையோன்சடலையில்மதங்கி வேட்டிச்சிபைச்சேர்ந்ததேது
தடையறவள்ளிநண்பனைச் சாமியெனலாமோவோது

அரிச்சந்திரமகாராசனை அடிமையாகக்கொண்டவனார்
விருத்தச்சிலைநந்தினை விலகிநிற்கக்கண்டவனாரார்

கோரோசனைபால்நெய்ஸ்வாமி கூட்டிச்சேர்ந்துக்கொள்ளுவதே
வராதுமாட்டிறைச்சிதனை ஈனமென்றுதள்ளுவதேன் (ன்

மந்த்ரஞ்சொல்லி ஆட்டைக்கொன்றுமறையவர்கள்வய்க்யமென்று
தந்த்ரமாகச்சாப்பிடுவார் சண்டாளராய்க்கூப்பிடுவார்

மாக்கறியின்புமுனைவத்தின்பார் மச்சமாம்சங்குற்றமென்பார்
துறைத்ததேனீநோக்கிப்பாரார் நுணுக்கம்பேசவருபவரார்

இன்னுமிழிகுலத்தரென எங்களைநீர்சொல்லுவீரோ (ரோ
முன்னும்பின்னுமாராய்ந்தபின் முறையோடெம்மைவெல்லுவீ

வசனம்—எங்கள் குலத்தின் மேன்மையை எவரறியப்போகிறார்,
ஆண்டைகளைக்கேட்டுப்பார்த்தால் கீண்டவரார் குறுத்தவாரொன்று
தெரியும், அதெல்லாமிப்போது விபரிக்கவேண்டியில்லை. இராசன் சமு
த்தக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது, நான் நய்க்கை போய்வருகி
றேன்.

மற வசனம் - வயவரையடக்குந் திறலுடைய பார்வோன் அரசனின் மதிமந்திரியான துரையே அடியனை அழைத்தாரும்த்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுந் சுவாமி!

மத்திரி னிருத்தம்.

சீர்சேரும்யோசேப்பென்னும் செம்மலையதிபனாகப் பார்வோனும்நிருபிக்கிட்டார் பணிந்துகீழடங்குமென்றும் பேர்போந்ததெருக்களெல்லாம் பெருமலங்காரஞ்செய்து நேர்மேலியிறைஞ்சுமென்றும் நினைபறையறைகுவாயே.

வசனம் - யோசேப்பு என்னும் ஒரு ஞானவானை பார்வோன் இவ்வுரின் பரிபாலகனாக்கினார். அவரை யாவரும்பிணக்கித்து இறைஞ்சும்படியும் அவர் சொற்களையும்படியும் தெருக்களை அலங்கரித்து அவரை எதர்கொண்டு வணங்கும்படியும் ஊரொங்கும் பிரசித்தப்படுத்துவாய் சாம்புவனே.

சாம். வசனம் - அப்படியேசெய்கிறேன் துரையே.

வசனம் - தேசத்தயர்ந்த பரிபாலன் யோசேப்பென்னும் பூபாலன் இவ்ஞாதிபனானார். டொம்! டொம்! டொம்!!

சாம்புவன் தரு.

(கிக்கிங்கும் பத்தாவே என்னும் தவளைப்பாட்டுப்பண்)

பல்லவி

டொண் டொம் டொம் ஆண்டைகளேசாமி - டொண்.

அனுபல்லவி

மண்டலாதிஸ்பானார்சாமி வந்தாரயோசேப்பெருமான் ... டொண்

சரணங்கள்

பார்வோன்கி ழானும்புசமுநீளும்
பார்த்திபனை ஏற்றுங்கள்போற்றுங்கள்
ஊராரே கூடுங்கள்பாடுங்கள்
உற்றதுதி கூறுங்கள்தேறுங்கள் ... டொண்

தோரணங்கள் ஆக்குங்கள் தூக்குங்கள்
துவசமதை ஏற்றுங்கள்போற்றுங்கள்
சேருமலர் சிந்துங்கள்முந்துங்கள்
தென்னம்பாழை வெட்டுங்கள்கட்டுங்கள் ... டொண்

ஆடவரே ஆடுங்கள்பாடுகள்
அரிவையரே நாடுங்கள்கூடுங்கள்
சேடுறையும் பாலரேவாலரே
தெருவில்மலர் சிந்திடமுத்துயீர் ... டொண்

மண்டலாதிபதி வாசற் கட்டியகாரன் வரவு.

(அன்னமேளானென்செய்கேன் என்றமெட்டு)

பல்லளி

தேசநேசன் யோசேப்பாசன்
சிட்டபூபாலனின் கட்டியகாரர்நாமே

சரணங்கள்

காசினியான் பாசன்பார்வோன்
கட்டளை சிரசணியோமே முட்டிபட்டி பன்னிவோமே ...தேச
தேவநேசன் திகழுல்லாசன்
தீட்டுமுரை கேட்டிவிர் நாட்டினர்நெறி காட்டிவிர்...தேச
யாவரும்வந் தவரடியை
எண்ணமுடன் போற்றிவிர் தண்மலரைத் தூற்றிவிர்...தே

வேறு தரு.

(கள்ளுக்குடியாதேயடா என்றமெட்டு)

சோதிவதனமுறுதாரன் யோசேப் துரைசகலர்க்குமுபகாரன்
விதிவலம்வருமீவ்வேளை யாரும் விழுந்துவணங்குமவர்தானே
நிருபனுத்தரவுதேடாது கரம் நீட்டமுடக்கிடக்கூடாது
ஒருவருமீணையற்றனானி அவர் உன்னதமாம்வெகுமானி
எல்லையில்லாவதிகாரன் யார்க்கும் இல்லையென்னுதவுபகாரன்
சொல்லைக்கொளாதவருப்பார்வண்டர் துடுக்கினைநிலைபெறவையார்
நிரைநிரையாய்வந்துபோற்றும் யாரும் நீண்டவிஸ் தேத்திரம்சா
ற்றும்
விசைமலர்மலையைத்தூக்கும் விதி விசித்திரமாய்வடிவாக்கும்
வாழைகள்பாழைகள்வெட்டும் என்கும் வடிவுநதிதுத்தியேகட்டும்
காளைகள்சோபனம்பாடும் பல கனவான்களும்வந்துகடும்
பன்னிற்றத்துக்கலைத்தூக்கும் நல்ல பந்தர்கள்சந்திரிலாக்கும்
உன்னரும்வினைசுன்மீட்டும் இராசர்க் குரியதுசாரங்கன்காட்டும்
புணம்—எண்டிசைபுகழும் மண்டலாதிபதன் சிங்கணைத்தலிசில்
துங்கெழுந்தருள்கிார் யாரும் போற்றுகள், ஸ்துதிசார்துங்கள்,
கியா சுவாமி பராக்கு.

மண்டலாதிபதி கொலுவர் றுத்தல்.

மண்டலாதிபதி விருத்தம்.

அன்றெனை அண்ணமாரின் அனியாயத்தாலேகாத்தாய்
புன்றெழில்செயநினைத்த பூவையின் கரத்தால் மீண்டாய்
நின்றிடுகிறைக்கடத்தின் நெருக்கிடையீக்கிவைத்தாய்
இன்றெனை இவ்வூராளும் இறைவனாய்வைத்தாய்ஸ்வாமி.

தரு

[அமலாஎனக்கணுக்கிரகம்செய்தருளும் என்றமெட்டு]

பல்லளி

பரணே எனைப் பரிந்துபுரந்தாந்தயா கரணே

அனுபல்லளி

திருவரு ளதுசெய்து வருவோனே
திடமண தடியற்குத் தருவோனே

... பர

சரணம்

வருவினைகெட வரிசைகள் பெருகிட
மருவிடரற வுறுபகையருகிட
பெருமுதவிக டரைமிசைபுரிபர
குருவெனவரு மருபினே மிகுவர

... பர

தேவாரம்.

இடத்துடனென்றத்தைக்கு ஏணியாற்காட்சிகாட்டிக்
கடற்கரைமணல்போலுன்றன் கருதுசந்ததியாமென்று
திடத்துடனேநல்வாக்குத் தீட்டியதேவாவென்னை
நடத்தியாதரித்தேயாள்வாய் நமஸ்காரஞ்செய்திட்டேனே.

வசனம்—என்றும் வியாபகமாசி எல்லாவற்றிற்கும் ஆகிராரணம்
எ யேகேவாறே! என்னை இதுவரையும் வழிகடத்தியதுபோல இ
ன்னும் என்னுடன் கடலிருந்து என்னை கடத்தியருளுஞ் சுவாமி!

மந்திரி போற்றி விருத்தம்.

கொண்டலானதைகர்த்த சுந்தலையுடையமாதர்
வண்டலாழிபூஞ்சோலை வளர்ந்திடக்கழனிபெல்லாம்
விண்டலர்பொழியரல்ல விளைவுறுமெசித்துநாட்டின்
மண்டலாதிஸ்பாராநின் மலரடிபரவினேனே.

வசனம்—எசித்துகாட்டின் மண்டலாதிஸ்பாராநாய் பார்வோன் அ
ரசால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பூர்தி நின் பாதாசலித்தம் நமஸ்காரம்
பெருமானே!

சோபனகாரர் சோபன் ஞ்சொல் லுதல்.

(சிறிராமசந்திரனே என்றமெட்டு)

மண்டலாதீஸ்பரவே அண்டினோம்பாஸ்கரீன
கொண்டாடவந்தோமெமைப் பார் பார் பார்
கூடினோம்புகழ் பாடினோமே—மண்ட.

தொண்டருமதுபாதம் தொண்டனிட்டுமேசேநம்
உண்டாகாதெங்களுக்குரை தீர் தீர் தீர்
தோத்திரஞ்செய்து ஏற்றினோமே—மண்ட.

வேறு.

[வந்தனமே மிகு வந்தனமே என்றமெட்டு]

சோபனமேமிகு சோபனமேநற்
சுருணகசீலற்குச் சோபனமே
மாபிரதாப வதிபதியாய்வந்த
மன்னவற்குச்சொல்வோம் சோபனமே
மட்டற்றிடு சிட்டக்குண இட்டத்தொடு வரும்அதிபனை
வாழ்த்திச்சொல்லுவோம் சோபனமே ... சோப

எண்டிசைபும்புகழ் கொண்டிடுமுன்னத
மண்டலாதீஸ்பர மன்னவனை
கண்டுஅவர்பதந் தொண்டனிட்டேகளி
கொண்டிடஇத்தினம் அண்டினமே
கடகரடக் கரிகாலாள் புடைமருவுற் றிடவுல்காள்
காவலன்சொற்படி மேவினமே ... சோப

திண்டிறல்சேருமுத் தண்டகெம்பீர
சிகாமணிபாதந் தெரிசிக்கவே
அண்டிவந்தேபுமைத் தொண்டனிட்டுமெமை
ஆளுவையேஎன்றும் வாழுவையே
ஆடலரியே நெனமருளித் திடமனமா யரிசுபுரிந்
தாற்றுவையேபெமைத் தேற்றுவையே ... சோப

வேறு.

* (பொன்னேயின்னேசேடியரே என்றமெட்டு)

மண்டலா தீஸ்பா மகிபதியே
மதித்திங்கு வந்துசொன் னோந்துதியே
வகுத்துயர்ந்திடு மெகித்துநகரினை
வளமுடனரசுசெய் தருளரிதியே

திருபா கிருபா கரதுரையே
 நீடுழி வாழுக நீத்தரையே
 நினைந்தவல்லப முறைந்துபுகழ்பெற
 நீனிமரசசெய் வீர்திரையே

தேசவிசாரணை.

(அகிலப்ரபஞ்சம் என்றமெட்டு)

- மண். எனித்தநகர் தன்னிலுள்ள மகத்துவப்பழமை
 இங்கறியக் கூறிடுவா யிர்நகர்வளமை
- மர். தொகுத்துரைக்கிற் புராதனவள மிகுத்ததிவ்வுரே
 சொல்லிவிவ்வுர்க் கிணையாய்வேறு ரில்லையென்பாரே
- மண். மாசந்தோறும் மாரிபெய்து வருகுதாமந்திரி
 வருஷிக்கும்மழை யால்விளைவு பெருகுதாதந்திரி
- மர். தேசம்நீல நதியினாலே செழிக்குதேயையா
 சீராய்மழையும் பெய்வதாலே தீங்கில்லைமெய்யாய்
- மண். எப்பயிர்க் னிநதிலத்தில் செப்பமாய்வருது
 இந்நகரின் தேவைக்காம்பல னெப்படித்தருது
- மர். தப்பறக்கோ துமைநற்சோளந் தருபலன்மிகுதி
 தவறாததன் செழிப்பினாலே தழைக்குதிப்பகுதி
- மண். தக்கமழைத் தாழ்ச்சியுற்றால் சலங்குறைபாதோ
 சலங்குறைந்தா னுரிற்பஞ்சந் தான்நிறையாதோ
- மர். இக்காலவ ரையப்படி யெய்திடகில்லை
 ஏற்றகாலந் தன்னிலம்மழை யில்லையெல்லொல்லை
- மண். இன்றுமுதல் விளைநிற்பத்தி வீர்பங்குசேர்ப்பாய்
 இதனைப்பஞ்ச காலத்துவைத் திடவகைபார்ப்பாய்
- மர். வென்றிகொள்பூ பாலாநீரும் விருப்பொடுகூறும்
 விதிப்படியே நடப்பாருன்றன் விதிநிறைவேறும்

மண்டலாதிபதி விருத்தம்.

இந்தநாட்டியல்புதன்னை இயம்புமந்திரியெயென்னை
 முந்தவேகாத்தவந்த முதல்வனிநருநினாலே
 சந்தமிவ்வுரோங்கித் தழைத்திடக்கிரியைசெய்யச்
 சிந்தையாரிடங்கடோறும் சென்றுபார்த்திடுவோம்வாராய்.

வசனம்--எமக்கு ஒப்புலிக்கப்பட்ட இப்பகுதியைச் செழிக்கச்
 செய்யவேண்டும். ஆதலால் எங்குஞ்சுற்றித் தேசத்தின் நிலையைப்
 பார்த்துவருகோம் மந்திரி.

மண்டலாதிபதியும் மந்திரியும் நகர்வளம்பார்த்தல்.

(மாவுக்கொய்யாவும் என்றமெட்டு)

மண். தேரும்பார்வோனின் போர்வல் லாருங்குடிசனரெல்
லோருங்குழுமியேவந் தெய்தியபார்
ஊருந்தெருவுந்தங்குஞ் சேரியிடங்களைங்கும்
நேருந்தோரணங்களை நிரைத்தனர்பார்

மந். அட்டதிக்குமதிக்கக் கட்டியகாரர் துதிக்கக்
கட்டளைபோல்வணக்கக் காட்டினரே
திட்டத்துடனுவந்து பட்டவர்த்தனர்வந்து
சட்டப்படியேதலை சாய்த்தனரே

மண். திரண்டதூகவிசர் மருண்டநடனகாரர்
திரடிளாய்முன்னே செல்வதுபார்
மிரண்டபரிமீதோங்கி யுருண்டபரிசைதாங்கி
வீரகூரரும்பக்க மேவுதல்பார்

மந். மந்திரதந்தரர்கூடி அந்தச்சமூககாடி
வந்துகுழுமிக்காட்சி தந்தனரே
கொந்தளகத்துப்பதி னைந்தொடிமார்கள்சுதி
கட்டித்தம்வினைபை மீட்டுகின்றார்

மண். தாரைதம்பூருவில் பேரிகையோடுதகிற்
காரர்கூடித்தந்திறல் காட்டுதல்பார்
சேரும்வாணங்கனியி நேரும்பீரங்கிவொடி
ஊரெங்குமதிர்ந்திட வொலிப்பதுபார்

மந். குடிசுப்புடையினீட நடனமாதர்களாட
கூடிநடந்தானந்த நீடினரே
படைகள்பெரியப்புடை பாவிக்கநிரினைடை
பற்றிராசாங்கபத்தி யுற்றனரே

பஞ்சம் அதிகரித்தலும்

யாக்கோபு புத்திரர் தானியங்கொள்ளவரலும்.

சபைவிருத்தம்.

பார்வோனால் யோசேப்பு மிகவுயர்த்தப்
பட்டின்பு சொப்பனம்போற் பலிதமுண்டாய்
ஒரேஊ வருடமுந்தா னியத்தைச்சேர்த்தான்
உதயலித்த வருடமுத லுயர்ச்சிசூன்றிக்

- கார்மேகம் மறுத்துவிட விளைவில்லாமல்
- கடினபஞ்ச மேய்தால் கலக்கமுற்றுப்
- பாரோர்கள் பரிதபிக்க யோசேப்பங்கே
- படியளந்து மிடிமையறப் பாவித்தானே.

வசனம்— இத்தப்பிரகாரமாக யோசேப்பு அதிபதியாய்ப் பார்வோனால் உயர்த்தப்பட்டபின்பு ஏழுவருடங்களாக எல்ல விளைவுண்டாயிற்று, அவ்விளைவில் ஐந்திலேர்பாகத்தை அரசாங்க பொக்கிஷசாலையில் சேமித்து வைக்கப்பட்டது. அப்பால் அடுத்த வருஷத்தொடக்கிப் பெரும் பஞ்சமுண்டாக அத்தேசமும் அடுத்தகிராமங்களும் பஞ்சத்தினால் மிக வருந்தின. அதனால் பொக்கிஷசாலையைத் திறந்து யோசேப்புச் சனங்களுக்கு உதவியாய் விக்ரமஞ் செய்தான். அதைக் கேள்வியுற்றுச் சகோதரருந் தானியக்கொள்ள வருகிறவிதங்காண்த.

யாக்கோபு தரு.

(அதிபதி அரிச்சந்தரன் என்றமெட்டு)

பஞ்சமப்பாமக்கான் பசுந்தபஞ்சம்முன்னர்
 பார்த்திராதகொடிய பஞ்சமப்பா
 தஞ்சமற்றோர்க்காகத் தானியங்கள்எகிப்துத்
 தலைவனக்கேதிறந்து விற்கிறாராம்.
 பத்துப்பேரும்ங்கே பரிந்துசென்றுஇந்தப்
 பணத்துக்குத்தானியம் பற்றிவாரும்
 எத்துக்காரருண்மி சனருண்டுபணம்
 பத்திரம்நீர்சென்று பண்பாய்நீரும்
 பிரியமக்காளிந்தப் பென்சமீனைஎன்றன்
 அருகில்விட்டுச்சென்று விரைவில்வாரும்
 கருமியின்றிவினாய்க் கதைக்கவேண்டாமமக்கான்
 கர்த்தன் துணைசெய்வார் கடிதில்வாரும்

வசனம்—அ! ஆ! எவ்வயசிலே இதுபோன்ற கொடியபஞ்சத்தைக் காணோனே! தானியமின்றிச் சாகப்போகிறோமே! பிள்ளைகளே! எகிப்தில் அதிகாரி ஏழைகளுக்குத் தானியக் கழஞ்சியத்தைத்திறந்து விற்கிறாராம், பென்சமீனொழிந்த ஏழைய பத்துப்பேரும் அங்குபோய் இந்தப் பணத்துக்குத் தானியத்தை லாங்கிலருக்கள். பத்திரம், பணம் ஆட்கொல்லியல்லவா? தேவன் உம்முடனே இருப்பாராக, பிள்ளைகள்வசனம்—அப்படியே செய்கிறோம் பிதாவே!

சகோதரர் தரு.

[போவோம்வாரீச்சகிகள் என்றமெட்டு]

வாரீர்லோவோம்வாங்கடி வளருகின்றஎகிப்தைநாடி
 சேருந்தானியங்கள்வாங்கிக் திரும்புவோமவ்வுரைநீங்கி

தக்கபனமெடுக்கிறாராம் தானியங்கள் கொடுக்கிறாராம்
 இக்கணமேராங்கள் போவோம் இல்லையேற்பசியாற்சாவோம்
 கோணறையெகிப்துநாடு குறுகிக்கழுதைகளோடு
 தானியப்பஞ்சம் விள்ளுவோம் தக்கதானியங்கொள்ளுவோம்
 யீயர்சொன்னதெல்லாங்கேட்டோம் அவருரையைத்தட்டமாட்
 டோம்

மெப்பாய்நடந்தால்மதிப்பார் விளங்கிடஆசீர்வதிப்பார்

வசனம்—**உருந்தார்ப் பிரயாணத்தால் அலுப்படைந்தாலும் எதி
 ப்ததேசத்திற்குச் சேமமே வந்துசேர்ந்தது பெரிய சந்தோஷம்,
 உருங்கள் அதிபதியிடம் போவோம்,**

சகோதரர் விருத்தம்.

தலைவனேசரணமையா சார்கானுந்தேசந்தன்னில்
 நிலையுறுபஞ்சமுண்டாய் நீள்பசியால்வருந்தி
 சிலபணங்கொண்டுவந்தோம் செம்மலேதானியத்தின்
 விலையைநீர்வாங்கிக்கொண்டு மெவிந்தவர்க்கீர்திடீரே.

வசனம்—**மகாட்பிரபு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்!! நங்கள் பஞ்சமி
 குதியால் கானுந்தேசத்திலிருந்து தானியங்கொள்ளவந்தோம், சீரு
 ளைசெய்து தந்தனுப்பவேண்டும் ஆண்டவனே.**

சபைவிருத்தம்.

கண்டவுடன் யோசேப்புச் சகோதரரென்
 றறிந்துகண்ட கனுவையெண்ணிக்
 கொண்டிரக்க முள்ளடக்கிச் சகோதரரை
 விழித்துவெளிக் கோபங்காட்டித்
 திண்டிறலாய் வருத்தியதின் செய்யுநன்மை
 செய்யவெண்ணித் திவ்யதேவ
 தொண்டன்மிண் டுனவரோ டார்ப்பரித்துச்
 சிற்றமுடன் சொல்லுவானே.

வசனம்—**யோசேப்பு சகோதரரைக் கண்டவுடன் மட்டிடும் த
 னக்குச்செய்த குற்றத்தை மனதிருத்தாமல் கேசத்தை உள்ளடக்கிக்
 கோபித்துப்பேசும் விதங்காண்க,**

யோசேபும் சகோதரருந் தரு.

• (ஆருகியுக் பேரைக்கூறுவையே என்றமெட்டி)

யோசேப்பு

பல்லளி

வேவு டார்த்திட மேவி வந்திரோ—நீங்கள்

மெள்ளமெள்ள வுட்புகுந்து கள்ளவாயில் பரர்க்கிறீரோ—வே.

அனுபல்லவி

தாமிரிக்க ஆவலுடன் மேனியெங்கள் கோவினூரைப்
பாவிக்காரீர் கொள்ளுகொள்ளக் காவையுக்குன் றையுந்தாண்டி
வேவு

சகோதரர்

(என்னடாஎன்னைத்தோட்டி என்றமெட்டு)

வேவாரளல்லநம்முர் மிளிர்கானுந்தேசம்மீர்
விசாரித்துப்பார்த்திடும் யீயா—நாங்கள்
மிகுபன்னிருபுதரர் மெய்யாய்
பூவில்ஒருவன்மாண்டான் புனிதகனிஷ்டனூரில்
பொய்யல்ல அறிவீர் துய்யா

யோசேப்பு

சரணம்

உங்கனையதார்த்தரென இங்கெனக்குக்காட்டிடவே
அங்கொருவனுண்டெனநீர் சாதிக்கீநீர்
எங்கனாமடிப்புச்செய்ய இங்குவந்ததில்லையென்று
சங்கையாளர்போலநின்று வாதிக்கீநீர்
வேங்குணரைமட்டிடுமென் சங்கைசேர்சமுதத்தினில்
துங்கமுன்னொர்போலநின்று போதிக்கீநீர்
இங்குநீர்சொன்மொழிதனிற் நங்குமுண்மைகண்டறிய
பொங்குமென்சமுதத்துங்கள்தப்பியையழைத்தாலுய்வீர் .வே
வசனம்—உங்கள் இளையசகோதரன் இங்கேவந்தாலன்றி நீங்கள்
இங்கிருந்த புறப்படுவதில்லையென்று பார்வேன் நாமத்தைக்கொ
ண்டு சத்தியஞ்செய்கிறேன். அதுவரையும் இவர்களை மறிப்பிலடை
ப்பீர் சேவகரே!

சேவகர் வசனம்—அப்படியே செய்கிறோம் மகராசனே!

சேவகர் மறுவசனம்—உரஜுப்பட்டது உலக்கைக்குத்தப்புமா? இ
னி யோசனைசெய்தாவதென்ன? வாருங்கள் மறியல்லீட்டிற்கு, இத
ற்குட்புகுங்கள் பூட்டா கபாடத்தை.

சகோதரர் தரு,

(என்னவீதிவந்தது என்றமெட்டு)

பல்லவி

என்னசதிவந்தது—மறிப்பி—விருக்கனிதிவந்தது

அனுபல்லவி

அந்நியநாட்டினில் நாமெல்லோருமவந்
தவதிப்படலாச்சே

சரணங்கள்

பஞ்சத்தினால்வருந்தி—வந்தோர்க்கிர்தப்—பாடுவரலாமோ
பெஞ்சமீனைச்சுட்டிப் பேசியதாலிர்தச்
சஞ்சலம்வந்ததையோ ... என்ன

தம்பிக்குச்செய்தபழி—எமது—தலைமேலிருக்குதையோ
நம்பிக்கைத்துரோகத்தை நாஞ்செய்ததாலிது
நண்ணினதோதெய்வமே ... என்ன

சிறையிலிருந்ததென்ற—லெவருஞ்—சிரித்தேயிகழ்வாரே
துறைதெரியாம லிறங்கினவர்போலத்
துன்பத்துள்ளானேமே ... என்ன

யோசேப்பு விருத்தம்.

பொறுக்கருங்குற்றஞ்செய்த புல்லரையடக்கிராளும்
அறுக்கையாக்காவல்லசெய்யும் அதிபராக்சிரமத்தோரே
வெறுப்புடன்சிறையில்வைத்த மிளிர்கானுந்தேசத்தாரைச்
சுறுக்கிலென்சமூகந்தன்னிற் றேன்றிடஅழைத்திடரே.

வசனம்—மூன்றுநாளின்முன்னே சிறையிடப்பட்ட சாளுனியரை
இங்கே அழைத்துவாருங்கள் வீரரே.

சேவகர் வசனம்—அப்படியே செய்கிறோம் மகராஜ்.

சேவகர் மறுவசனம்—எமது அதிபதி உங்களைத் தம்மிடம் அழை
த்துவரும்படிசொன்னார் சல்தி வருவீராக.

சகோதரர் வசனம்—அப்படியே வருகிறோம் வீரரே.

சேவகர் வசனம்—இதே வந்தூற்றிற்குள் மகராஜ்.

யோசேப்பு விருத்தம்.

தேவனுக்குப்பயப்படுகிறேன்நீங்க
ளுயிருடனேசெல்லவேண்டும்
ஆவலுடன்நீங்கள்சொன்னதுண்மையென
லொருவனைநீர்விட்டகன்று
மேவுமிடையவன் றன்னைக்கட்டிவந்து
உங்கள்சொல்லைமெய்ப்பித்திட்டால்
சாவதில்லையாவர்களுஞ் சேமமாப்ப
போகலாந்தவறிடரே.

வசனம்—நான் தேவனுக்குப் பயப்படுகிறேன் உங்கள் சொல்லு
உண்மையென நான் அறியும்வரையும் ஒருவனைச் சிறையில்வைத்த
ம்ற்றவர்கள்போய் இனையவனைக் கூட்டிவாருங்கள். இவன் பேரெ
ன்ன?

சகோதரர் வசனம்—சுமியோன் ஆண்டவனே!

யோசேப்பு வசனம் சிமியோனப் பிடித்துக் கட்டிச் சிறையில் வைப்புகள் வீரரே.

சேவகர் வசனம் -- அப்படியே செய்கிறோம் மகராஜே.

ரூபன் வசனம் -- இளைஞனுக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்யாதிருக்கின்றான் நான் சொல்லவில்லையா? அவன் இரத்தப்பழியல்லவா கம்மிடம் வாங்கப்படுகிறது.

யோசேப்பு வசனம் - சற்றறில்லங்கள், நான் உன்னையிற்பேய்வருகிறேன்.

யோசேப்பு தரு:

(பத்தினிகண்ணகையே என்றமெட்டு)

என்னசெய்வேன்றாதா இதற் கேதுசெய்வேன்போதா
முன்னமேசெய்வீனை முற்றும்மறந்தாலும்
முற்கோபங்காட்டுகிறேன் நானும் முற்கோபங்காட்டுகிறேன்

அப்பரைத்தப்பியரை நானும் எப்போகண்டாறுவேறே
தப்பிதஞ்செய்தும் தமையன்மாரல்லவோ
சஞ்சலம்நீங்கிடுமோ இந்தச் சஞ்சலம்நீங்கிடுமோ

அபிராமுடைதேவனே செய்குற்றத்தை அண்ணருணருகிறார்
எபிரேயபாஷை எனக்குத்தெரியாதென்
றெண்ணியிரங்குகிறார் அவர் எண்ணியிரங்குகிறார்

வசனம் -- என் மனதடக்கக்கடாத விதனம் வருகிறதே! எப்படியும் தக்கத்தை மனதுளடக்கி இவரை வருத்தித் திருத்தக் கிருப்பே செய்வேண்டும் ஈஸ்பரானே!

யோசேப்பு விருத்தம்.

வேவாளரல்லவென்றும் மிருசமாநானரென்றும்
நாவாலேநீர்சொன்னாலும் நம்பிடக்கடவில்லை
போவீர்தானியங்கள்வாங்கிப் புகன்றதம்பியையழைத்து
மேவீர் அப்பாலுங்கட்கு மிருசங்கைபுரிசுவேனே.

வசனம் -- நீங்கள் அங்கேயிருக்கிறுனென்றுசொன்ன உங்கள் தம்பியைக் கூட்டிவந்தாற்றான் சங்கைபெறுவீர்கள், அதவையும் இவன் சிறையில் இருக்கவேண்டும். சீக்கிரம் புறப்பட்டிடுப் போங்கள் பிரயாணிகளே.

சபைவிருத்தம்:

இவர்களைவிடுத்தபோது உவலாளர்களைவளி
அவரவர்க்குத்தான்ய மளந்தின்னடப்பத்துள்ளே
எவர்களுமறிபாவண்ணம் இவர்பணமமறைத்துவைத்துக்
கவனமாய்வழிக்குத்தினும் கருதியிட்டுதிடுபென்றானே.

வசனம்—இவர்களைப் போலிட்டபோது ஏவலாளரை இரட்சிய
மாய் அழைத்து அவரவர் பணங்களை வாங்கி அவரவர் பைகளைத் தர
னியங்களால் நிரப்பி அவரவர்கள் கொண்டுவந்த பணங்களையும் அவை
களுக்குள் வைத்து வழிக்கு உணவுக்கொடுத்தி அனுப்பும் 19 கட்ட
ளையிட்டான் என்றனீக.

சகோதரர் விருத்தம்

(8)

ரும்பிடப்போனவர்களை யிறகோயிலிடிந்தே விழுந்தகொடுமையெ
வெம்பிசியினால் மெளரித்துவந்தவெமைவெவாளரென்னவேந்தன்
நம்பியேசிறையிலிட்டும் நற்காலத்தால்தப்பி நமதுதம்பி
வெம்பிடவேசிறையிருக்க விதியாச்சேயப்பருக்கென்விளம்புவோ
மே.

வசனம்—சாரைவாய்ப்பட்ட தேரை தப்பினதுபோல நாம் தப்பி
னோம். தம்பி தனியே சிறையிருந்த புலம்புகோரிட்டதே! அப்பருக்
கென்னசொல்லுவோம், பென்சனையும்விடச் சம்மதிப்பாரோ தே
ரியவில்லையே கடவுளே!

சகோதரர் தரு.

(அரணைகங்காதானே என்றமெட்டு)

கெட்டகாலம் நட்டகாலம் கிட்டினதோ தேவே
கட்டழகன் யோசேப்பினைக் கடத்தினிட்ட பவமோ
அப்பாச்சிமோ னுக்காய்ச்சோபம் அடைவார்பரி தாயம்
எப்படியுந் தேவகோபம் இருக்குநதம்மேல் கியோ
சியியோளில்லை யென்றார்கத்திச் சினப்பாரென்ன புத்தி
அமைவாகநா மவரையெத்தி அழைப்போம்பென்ச மீனை

ருபன் வசனம்—இச்சத்திரத்திற் தாமதித்துப்போவோம் பொதி
யிருக்களுக்குத் தீனிடவேண்டும், அடப்பங்களை அவிழுக்கள்,

யூதா விருத்தம்

பட்டகாலேபடும் கெட்டகுடியேகெடும் பைக்குள்ளேபணமிட்ட
தார

(9)

நட்டமெத்திடுவேனை வந்ததோழந்தீவ நாய்ப்பரிபவக்கொடுமை
மட்டிட்டக்கூடாத மாயமிதுபாயமெது மாவிரைவதாயநடந்து
இட்டமாயிவைபெலா மெமதுதந்தையருக் கிப்பிடுகொமெழயி
ற்கள்.

வசனம்—இதென்ன பொல்லாக்கு, நாங்கள் கொடுத்தபணம் இ
ந்தச் சாக்குகளுக்குள் வந்தவகையதோ? உது கட்டகாலத்தால்
இதிலும் ஏதும் வில்லங்கம்வருமோ தெரியாது. இவைகளை அப்பா
க்குப் போய் அறிவிப்போம்.

யாக்கோபின் சமூகத்தில் சங்கதி தெரிவித்தல்.

சகோதரர் அகவல்.

துதிபெறுதந்தாய் தொடர்ந்துநாமெகிப்தின்
அதிபதியிடம்போய் அடிபணிந்திட்டோம்
எமைவேவுகாரரென் றெண்ணியேகோபித்
தமைவறவூர்பெய ரனைத்தையுங்கேட்டான்

எல்லாஞ்சொன்னோம் எம்மிலோர்சிறுவன்
வல்லகாணுனில் வசிக்கிறுனென்றோம்
அதனைநம்பாமல் அருஞ்சிறைதன்னில்
விதனமுற்றிடவே மேலிடச்செய்தான்

முன்றாநாளழைத்து மொழிந்திடுமுண்மைச்
சான்றிணையறியத் தம்பியையழையும்
என்றதன்பிணையா யெழிற்சுமியோனை
அன்றவன்சிறையி லடைத்துவைத்தான்

வேண்டியதானியம் விருப்பொடுதந்து
மீண்டெமைபனுப்ப மேலிடம்வழியில்
பொதியிணையவிழ்ச்கப் புந்தியோய்நாங்கள்
விதனமுறும்படி மேலிமுன்கொடுத்த

எம்பணமுடிப்புத ளிருந்திடக்கண்டு
தம்பித்துவின்று தம்பிடம்வந்தோம்
உண்மையையுரைத்தோ முமதுகட்டளைபோல்
வண்மையாய்நடப்போம் மதித்தறிவீரே.

வசனம்—எசுப்தினதிபதி எங்களை வேவுகாரரென்று சிறையிலி
ருத்தினான். நாங்கள் எங்கள் வரலாற்றைச்சொன்னபோது தம்பி
யொருவன் ஊரிலிருத்திருனென்றுசொன்னமையால், எங்களை மூ
ன்றமூரன் அழைத்த, தம்பியை ஏனக்குக் கூட்டிவந்து காட்டினீ
ரானால் நான் உங்கள் பேச்சைகம்பி யாவரையும் விடுதலைசெய்வே
ன் அதவரையும் இவன் பிணையாயிருக்கட்டுமென்று சிமியோனை
மறிப்பிலிருத்தி எங்களை விடுவித்தான். வழியிற் பார்த்தையில் நாங்
கன்கொடுத்த பணமுடிப்புகளும் எங்கள் பைக்குள்ளேஇருந்தன. அ
தன் மாயமேதென்றறியோம் பிதாவே.

பிதா வசனம் - ஆ! ஆ! இதைன்ன அகீதி, வயிற்றுக்கொடுமைக்கா
ய் உம்மையனுப்ப வேறொரு கொடுமையைச் சம்பாதித்துவந்தீர்
என தெட்டமே!

யார்கோபு தரு.

(இந்திரவே என்றமெட்டு)

என்னசெய்வேன் ஐயையோரா நேதுசெய்வேன்
இருந்தபுத்தி ஈனும்போகவோ

முன்னொருவன் போனதுக்கம் முடியுமுன்னே
இன்னுமொரு வணையிழக்கவோ

வஞ்சனையாப்ப் பையிற்பணம் வைத்ததாரோ
வானவனருள் நானறியேனே

பென்சமீன்பேர் சொன்னதுங்கள் பெருமடமை
பிதாவைஉலகாற் பிரிக்கச்சொன்னீரோ

திருமகன்முன் என்னைவிட்டுச் சிதைந்துவிட்டான்
சமியோனையும் சிறையில்விட்டாரோ

உருகுசுதே எனதுள்ளம் உலைமெழுகாய்
உள்ளதையும் பறிகொடுப்பேனே

வசனம்—பென்சமீனையும் தொலைக்கப்போகிறீர்களா? உங்கள்பா
ட்டிற் போங்கள். இத்தன்னாமையான காலத்தில் ஒன்றின்மேலொ
ன்றாய்த் துக்கசம்பவம் வருசுதே ஜெகதீசா.

சபைளிருத்தம்.

யாக்கோபு மனங்கலக்கிப் பென்சமீனை

இழக்கவரு மென்றுபயந் திருக்குறளில்
சாக்கினிலே புத்திரர்கள் கொண்டுவந்த

தானியங்கள் குறைவுபட்ட தன்மைகண்டு
வாக்கினாற் சொல்லரிய துக்கமுற்று

மறுபடியுந் தானியம்போய் வாக்காவிட்டால்
நீங்கரிய பஞ்சத்தாற் சாவோமென்று

நேசமைந்த ரையனுப்ப நினைத்திட்டானே.

வசனம்—யாக்கோபு துக்கித்திருக்கும்நாளில் மறுபடியும் தானிய
ங் குறைவுபட்டது. அதனால் மீண்டும் புத்திரரை எகிப்துக்கு அனு
ப்ப நினைத்துச் சொல்லும் விதங்காண்க.

யாக்கோபும் யூதாவும் ரூபனுந் தரு.

(அப்பாமகனேபாம்பு என்றமெட்டு)

யாக். பஞ்சங்கொடியதாச்சே பற்றுந்தானியம்போச்சே
பரிந்தெகிப்துக்குச்செல்லுவீர் மக்கான் மக்கான் மக்கா.

யூதா. பென்சமீன்தனைக்கூட்டிப் பெயராமல்கால்நீட்டிப்
பிரிந்தெகிப்துக்குச்செல்லேன் அப்பே அப்பே அப்.

யாக். இவன்பெயர்சொல்லுநானேன் இவனும்கிரியில்நானே
 இறங்குவென்றழிதனிலே மக்கள் மக்கள் மக்கள்
 யூதா. சாகாதிருக்கில்மீண்டும் தனியங்கொள்ளவேண்டும்
 தம்பிவநவான்சத்யம் அப்பரே அப்பரே அப்பரே
 யாக். யோசேப்பிற்கு அபிட்ரான்உயர்சீமோன்சிறைப்பட்டான்
 உடன்பென்சமீனும்போகவோ மக்கள் மக்கள் மக்கள்
 ரூபன் சசார்பென்சமீனும் இங்குருவிடிலென்றன்
 இருபுதல்வரைபுகொல்லும் அப்பரே அப்பரே அப்ப
 யாக். இத்தேசக்கந்தவஸ்தும் ஏற்றவாதுமைவித்தும்
 இனிமதேனுங்கொண்டுபோம் மக்கள் மக்கள் மக்கள்
 ரூபன் பத்திரமாகச்செல்லோம் பார்த்திபர்க் குண்மைசொல்
 வேரம்
 பன்னமைக்காப்பரையா அப்பரே அப்பரே அப்பரே
 யாக். மலந்தனில்பணமுண்டு வேறுபணமுங்கொண்டு
 விரைவினிற்போய்ஞ்சீம மக்கள் மக்கள் மக்கள்

யாக்கோபு வசனம் - வேறு வழியில்ல மையால் பென்சமீனாயுங்
 கூட்டிப்போகான். பத்திரம், இவன் திரும்பிவர விட்டால் என்னைக்
 குழியில்லக்கப்பண்ணுவீர்கள் போகும்போது கத்தலாக்கம், பிசின்
 லதலம், தேன, வானுமைக்கொட்டை சூதியவைகளைக் காணிக்கை
 யாகக் கொண்டுபோவதுடன், முன் உங்கள்சையிற் காணப்பட்ட ப
 ணங்களையும் புதுதாய்த் தானியம்காக்க வேறுபணங்களையுங் கொ
 ண்டிப்போவீர்கள். ரூபனை பென்சமீனுக்கு நீயே உத்தரவாதி.

ரூபன் வசனம் - அதற்குத் தடையா? இவனைக் கொண்டுவராமல்
 நான் இங்கே வரமாட்டேன் பதாவே!

யாக்கோபு வசனம் - ஆசீர்வாதம், போய்வாருங்கள் மக்கள்.

யூதா வசனம் - வாருங்கள் கழுதைகளை ஒட்டிங்கள், பணங்கள்
 பத்திரம்,

யாக்கோபும் பென்சமீனுந் தரு.
 (எங்குபோயினும்சேயனே என்றமெட்டு)

பென். அங்குசெல்ல அஞ்சுநேன் ஆதலாலுன்னைக்கெஞ்சுநேன்
 தங்க அண்ணனுர் அடித்துமாண்டான்
 சொல்லிற்சியியான் துயரிற்புண்டான் - அங்கு.

யாக். அஞ்சுவண்டாய்பாலனே ஆண்டவானுகலனே
 பெஞ்சமீனேநீ சென்றாந்சியியான்
 பெயர்ந்துவருவான் அயர்ந்துநீதான் - அஞ்சு.

பென், என்னையும் மறிப்பிருத்தினால் என்செய்வேன் மிகவருத்தி
அன்னையும் மிகக் கலங்குவாள் [னால்
ஆறுத்தயரால் மலங்குவாள்

யாக், வேவுகாசரென்றெண்ணினான் விவிதயோசனைபண்ணின
மேவுமுண்மையும் வெளிப்படிப்போக (எ
வேன் கிமிதுவெம் மாண்டவன்செயல்—வேவு.

பென், உரைப்படியங்குசெல்கிறேன் உண்மையவர்க்குச்சொல்கி
தரைக்குளையுண்மை தான்மறையுமோ (நேன்
சத்தியத்துடை சித்திகுறையுமோ—உரைப்.

சகோதரர் தரு.

(பத்தாத்தசதி என்றமெட்டு)

பல்லவி

செகத்தினில் மிகுத்தள வெசித்துக்கேகுவிவாம்

அனுபல்லவி

மிகத்தயவாய் மகத்துவத்தை வகுத்தவண்ணமே ... செக

சரணங்கள்

பெரிபகமுதைகளைப் பின்னமில்லாமலோட்டிப்
பென்சமீனையுங்கட்டி ... செக

அரிபநம்முண்மைதனை அதிபதியுங்காண்பார்
அடங்காமகிழ்ச்சிபூன்பார் ... செக

அதிகபஞ்சத்தினாலே அப்பருமுடன்பட்டார்
ஐயையோகவலைதொட்டார் ... செக

மதியுடன்காட்டிடை மலைகளெல்லாங்கடப்போம்
மனதஞ்சாமல்லடப்போம் ... செக

யூதர் வசனம்—நமஸ்காரம் அதிபதியே! உமது உத்தரவின் பிரகா
ரம் எங்கள் தம்பியைக் கூட்டிவந்திருக்கிறோம் மகராஜ.

யோசேப்பு வசனம்—எல்லதம் இந்த ஆளுடன் கூடிப்போங்கள்.

யோசேப்பு வீருத்தம்.

இயம்பியபடிவந்தார்கள் இவர்மீதுகுற்றமில்லை
பயஞ்செற்கிறையிருக்கும் பையனையழைத்துவந்து
செயம்பெறுமிவர்களோடு சேர்த்தென்றன்மனையில்விட்டுச்
சயம்பரகிதன்னைபென்முள் சுறுக்கினில்வரச்செய்வாயே.

வசனம்—இவர்களைக் கூட்டிப்போய் எனதுமாளிகையிலிருக்கும்
படிவிட்டுச் சயம்பரகியை வரும்படியெய்வாய் காரியஸ்தனை.

காரியஸ்தன் வசனம்—அப்படியே செய்கிறேன் மகராஜ.

* சுயம்பாசி வசனம்—நமஸ்காரம் மண்டலாதீஸ்பரா,

யோசேப்பு விருத்தம்.

அன்புடன்பணிகள்செய்யும் அருஞ்சுயம்பாசிவாராய்

முன்பாகவங்குவந்த முயற்சிகேர்மணிதருக்கு

இன்பாகவிருத்தரிக்க எண்ணினேனாயத்தஞ்செய்

பின்பவருடனிருந்து பெருவிருந்துண்பேன்றானே.

வசனம்—அடே சுயம்பாசி விருத்துக்கு ஆயத்தஞ்செய் இவர்களுடன் இன்று நான் மத்தியானம் விருந்துண்ணவேண்டும். சல்தியில் போ.

சுயம்பாசிவசனம்—அப்படியே செய்கிறேன் மண்டலாதீஸ்பரா.

யூதாவசனம்—ஏன் எங்களை வீட்டுக்கனுப்பினார்? முன் நம்பையுட்காணப்பட்ட பணத்தைப்பற்றியோ தெரியவில்லையே!

அரண்மனைக்காரியஸ்தனுக்கு

யூதா சொல் விருத்தம்.

முன்வந்து தானியத்தை வாங்கிப்போனோம்

முறைமையாய்க் கொடுத்தபணம் எம்பைக்குள்ளே என்னவிதமாகவோ விருத்தக்கண்டோம்

எடுத்ததையும் கொண்டுவந்தோம் யாரிமன்செய்வோம்

பின்னூர்தா னியம்வாங்கப் பணமுங்கொண்டு

பிரகாமல் வந்திட்டோ மிதைநீர்பாரும்

இன்னூர்தா னியந்தாரு மெங்கன்மீதில்

எள்ளளவுங் குற்றமில்லை இதைஏற்பிசே

வசனம்—அரண்மனைக்கதிபனே! நாங்கள் முன்னர் தானியத்தை வாங்கிப் போகும்போது அவரவர் கொடுத்தபணம் அவ்வவர் பைக்குள்ளே காணப்பட்டது. அதென்ன மாயமா அறியோம். நாங்கள் அந்தப் பணத்தையும் புதிதாய்த் தானியம்வாங்க வேறுபணத்தையும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் குற்றவாளிகளல்ல கியா!

அரண்மனைக் காரியஸ்தன் விருத்தம்.

அமைவாகவிருங்களுங்க ளரும்பணம்முன்னர் பெற்றேன்

உமதாத் தேவனுங்கட் குபுத்தனர் பணத்தைப்பைக்குள்

சமதானமாயிருப்பீர் தவறுநீர்செய்யவில்லைச்

சிமியோனுஞ்சிறையால்வந்து சேர்த்தனம்மகிழுவிசே.

வசனம்—பயப்படவேண்டாம், உங்கன்பணத்தை நான் முன்னர் பெற்றுக்கொண்டேன். பைக்குள்விருந்த பணங்களைத் தேவன் உங்களுக்குத்தந்தார். மறிப்பிலிருந்த சுமியோனும் இதோ வந்திருக்கிறான். யாவருஞ்சேர்த்து சந்தோஷத்துடன் அவ்விடத்திலேயே பையிருங்கள் பிரயாணிகளே.

யூதாவசனம்—வெகு உபகாரம் காரியஸ்தனே!

யோசேப்பு வீட்டில் சம்பாஷித்தல்.

யூதாவசனம்—இதோ மண்டலாதிபதி கருகிருர் எல்லோரும் எழுந்துநிலங்கன் நாம் கொண்டுவந்த சந்திப்புக்களை அவருக்குச் செலுத்துவோம்.

மகா மகிமைதங்கிய மண்டலாதீஸ்பானே உமக்கு நமஸ்காரம், எங்கள் வயோதிப தந்தையானவர் இந்தக் காணிக்கைகளை உமக்குச் செலுத்தும்படி கற்பித்தார் இவ்வ அன்பாய் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டுகிறோம் ஆண்டவனே.

யோசேப்பு வசனம்—ஆ! ஹா! மிகு சந்தோஷம்.

யோசேபும் சகோதரருந் தரு.

(தெரியம்சனா என்றமெட்டு)

யோசே. உங்கள்சக சேமமென்ன
உமதுடை முதியதற் தையர்சகமாய்
ஒங்கிவாழ்த்தவ ராங்குறைகின்றாரா
உரைத்திடு மவர்செய்தி திடத்துடனே

சகோ. எங்களுடை யாண்டவனே
எமக்கொரு குறையில்லை எங்கள்தந்தை
ஏற்றதேவனின் மாற்றமில்லிருபையால்
இலங்கிய வாழ்கின்றார் நலம்பெறவே

யோசே. இங்குறைவோன் இளையனே
இவனே தந்தையோ டிருந்தமகள்
ஏற்றதந்தையும் போற்றிவளர்த்தவன்
இவன்ற னேவெனப் புகன்றிடமே

சகோ. சங்கைசெறி பார்த்திபனே
சாற்றிய சகோதரன் றுனிவனே
சார்த்ததந்தையின் கூர்ந்தபட்சம்
தங்கினே னிவன்றன் றராபதியே

யோசேப்பு விருத்தம்.

சொன்னவார்த்தைபைநம்பாதுன் தோற்றத்தைக்காணுதற்குப் பின்னமில்லாதழைத்தேன் பிழையொன்றுமில்லைஉம்மேல் என்னன்பனேலீலாராய் ஏகனுங்கிருபைசெய்து உன்னைஎந்நாளுங்காத்து உதவிசெய்திடுவாரே.

வசனம்—என்றேசுபின்னாய்கிட்டவா, உன்னைக்கடவுள் காப்பாரா க.

யோசேப்பு உள்ளறையிற்போய்ப் புலம்புதல்.

[கூதன்முடிமேலிருக்கும் என்றமெட்டு]

எப்படித்தரங்கிடுவேன் இந்துபர்க்கிடுவேன்
 எனதுசஞ்சலம்போமோ இன்துன்பப்படலாமோ
 சப்ரமஞ்சத்தில்மெள்ளச் சார்த்துகான்துயில்கொள்ள
 சகோதரர்கலங்கவோ தனித்துளமலங்கவோ
 பந்தமாங்கலிந்தாரோ பசியினுல்மெலிந்தாரோ
 தந்தையைக்கான்பேடு சந்தோஷம்பூன்பேடு
 உதிரமுள்ளுருகுதே உறைகண்ணீர்பெருகுதே
 அகிதுயர்தருகுதே அடர்கோகம்வருகுதே

வசனம் - பிரலாபித்துக்காரியில்ல முகத்திற்கண்ணீரைத் து
 டைத்தக்கொண்டு வெளியிலேபோவோம். சுயம்பாகி! விருந்து ஆ
 யத்தமா?

சுய. வசனம் - ஆம் ஆண்டவனே.

யோசேப்பு வசனம் - அதே இரங்கிற அவரை முதலிலும், மற்
 றவரை அதற்கடுக்கவும், மற்றிருவரையும் முறையே அடித்தெத்து
 ம் அதேநிற்பவரை அதற்கடுக்கவும் இப்புறத்திருப்பாரை அதற்கடு
 க்கவும் அப்பாலிருப்பவரை அதற்கடுக்கவும் அதே இருப்பவரை அ
 தற்கடுக்கவும் மற்றவரை அதற்கடுக்கவும் இச்சிறுவனை சற்றிலும்
 வைத்துப் பக்கியமாச்டு ய்வாய். அந்தச்சிறுவனைக்கு மற்றவர்களி
 லும் கிந்தமடங்குபோசனம் பைப்பாய் எனக்குத் தனியாசனத்தில்
 போசனம் திட்டஞ்செய்வாய் சுயம்பாகி.

சுயம்பாகி வசனம் - தங்கள் உத்தரவுப்படியே செய்திருக்கிறேன்
 ஆண்டவனே.

மறவசனம் - போசனம் ஆயத்தமாயிற்று எழுந்திருங்கள். அவ
 ரவருக்குக் குறித்த இடத்திற்போயிருங்கள் பிரயாணிகளே.

யூதர் வசனம் - இ?தது? உயதக்கிரமப்படி அடுக்கடுக்காய் வைக்
 கப்பட்டிருக்கிறோமே! இதைப்படி அவர்களுக்குத் தெரியும்?

ருபன் வசனம் - எல்லாம் இறைவன்செயல். அவர்க்கு ஸ்தோத்தி
 ரம். சாப்பிடுவோம்.

சுயம்பாகி தரு.

(போச்சே போச்சே என்றமெட்டு)

அன்பாயலிக்கும் விருந்தையருந்தும்
 அருந்திலாசன் ஆசுந்திருந்தும்
 எனபோற்சண்டையற் காரணுண்டோ
 இராசன்றேசித்த தென்னகண்டோ

கோழியைநான் பிடித்துரித்துக்
குடர்முதலா னதைப்பிரித்து
தானித்தசரக் குகன் திரித்துச்
சமைத்திட்டேனென்ய யினிற் பொரித்து

வாழைமுருங்கை புடோல்கத்தரிக்காய்
வருக்கைவென்றியா சினிக்கக்கரிக்காய்
தானிப்பசணி பாகல்சரைக்காய்
சமைத்திட்டேனத னேடவரைக்காய்

பதினெட்டுவகை யாம்பச்சடியும்
பரிந்திட்டேனருந் தியேபொச்சடியும்
அதியுருசி ரசத்தைக்குடியும்
அடித்தவர்க்குவா ணீரேவடியும்

ஏலங்கறுவா விட்டதிற்கேக்கு
இஞ்சியுஞ்சேர்த்திட் டேனேஜோக்கு
பாலுஞ்சீனியுஞ் சேர்த்துநாக்குப்
படிந்துருசிக்கச் செய்தேன்றோக்கு

அரியசீனி சர்க்கரைமிட்டாய்
அண்ணலுக்கேற்றது உண்ணும்மட்டாய்
விரியுந்தேன்குழல் மிகுந்தசெட்டாய்
விரும்பிச்செய்திட்டே னருந்நும்மெட்டாய்

வெள்ளாட்டுமூ னையிற்செய்குப்பு
வெண்காயம்மல்லி சோம்புசேர்ப்பு
தள்ளாப்பார்வி சேர்த்தால்வாய்ப்பு
தகுக்காம்புசேர்த் திடுகிற்கார்ப்பு

உயர்ந்தஜம்பயின் இன்பிராந்தி
உவப்பாயுண்ணும் மிகுத்தால்வாந்தி
சுயவையினிது தாகசாந்தி
துள்ளும்றம்மிது சொல்லிற்காந்தி

திருத்தியாயிலை யாவுமருந்தும்
சோயருந்திற் சிறக்கும்விருந்தும்
பெருத்தமனத்தர்க் கெல்லாம்பொருந்தும்
பேஷென்றாலண்ண லுளமுந்திருந்தும்

சயம்பாசி வசனம்—சாப்பிட்டாயிற்று ஆண்டவனே.

யோசேப்பு வசனம்—கல்வது காரியஸ்தனே இக்கேவா ஓர் இர
சியம், இவர்கள் பைகளில் தானியம்நிரப்பியபின் முன்போல அவ

சுவர் பணத்தையும் அதற்குட் போட்டு இனையவன் பைக்குள்ளே பாணபாத்திரத்தையும் வைத்துக் கட்டியனுப்பிவிட்டுச் சற்றுத்தூரூ சென்றபின் போய்ப் படித்துவருவாய்.

காரியஸ்தன் வசனம்—அப்படியே செய்திறேன் ஆண்டவனே.

யோசேப்புவசனம்—உங்கள் பைகளில் தானியம் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது, எடுத்திக்கொண்டுபோங்கள்.

ரூபன்வசனம்—அப்படியேயாகட்டும், பெரிய உபகாரம் போய்வருகிறேன் ஆண்டவனே.

யோசேப்பு வசனம்—சுகமாய்ப் போய்வருங்கள்.

யூதா வசனம்—சமுதையின்கண்மேலேற்றங்கள் நடப்போம்.

பைகளைக் கொடுத்தல்.

அரண்மனைக் காரியஸ்தன்வசனம்—அதோ எபிரேயர் செல்லுகிறார்கள், அவர்களை விரைந்துசென்று மறியுங்கள் காவலரே.

அரண்மனைக் காரியஸ்தன் விருத்தம்,

உபகாரஞ்செய்திட்டோருக் கொருநொடிப்பொழுதினுள்ளே அபகாரஞ்செய்யலாமோ அரசனின்பாணபாத்திரம் விபரீதமாய்க்கவாந்திர விருந்தரேயுங்கள்பையைச் சுபமாகக்கிழிற்றக்குள் சோதிக்கவேண்டும்நாமே.

வசனம்—அன்னமிட்டவீட்டிற் கண்ணமிடலாமா? அதிபதியின் பாணபாத்திரத்தை அங்கே காணாமே, உங்கள் அடப்பங்களைச்சோதிப்பதற்குக் கீழே யூறக்குங்கள் பிரயாணிகளே.

யூதா விருத்தம்.

இம்மொழிபேசலாமோ எம்மிறைபவனின்பாத்திரம் எம்மிடமிருக்குமாகி லெங்கள்போலீனரில்லை தம்மிடமந்தப்பாத்திரம் தங்கவைத்தவன்சாகட்டும் உம்மிடமநாமெல்லோரும் ஊழியஞ்செய்குவோமே.

வசனம்—காங்கள் செய்கின்றிகொன்ற பாதகரா? அரசனின் பாத்திரத்தைத் தொடுவோமா? அப்படியே ஆருடைய அடப்பத்தில் பாத்திரமிருந்தாலும் அவனைக் கொன்றுபோடலாம். நாமெல்லோரும் அரசனுக்கு அடிமையாவோம் அதிபதியே.

காரியஸ்தன் வசனம்—எல்லார் பைகளையும் இங்கே கொண்டுவருங்கள்.

யூதா வசனம்—இதோ கண்முன்பாயிருக்கிறது இஷ்டிப்படி சோதிக்கெய்யலாம் அதிபதியே.

சபைவிருத்தம்.

வருசுகமாகவங்கே வந்தவாபைகளெல்லாம் கொஞ்சநொத்துக்குள்ளே கூர்ந்துசோதினைசெய்ப்போதில்

பென்சமீன்பையினுள்ளே பிறங்குபாத்திரத்தைக்கண்டார்
அஞ்சினூடப்பக்காரர் அதிகாரியதட்டினே.

வசனம்—காரியஸ்தன் சோதனைசெய்தபோது பென்சமீன் பைக்
குள் பாத்திரங் காணப்பட்டதினால் காரியஸ்தன் கோபிக்கும் விதம்
காண்க.

காரியஸ்தன் வசனம்—அடே இதோ பாத்திரம் இருக்கிறதே தி
ருட்பெயல்களே.

காரியஸ்தன் தரு.

(மோடிசெய்யாமலே என்றமெட்டு)

ஆகா மன்னன்சொம்மவம் போகா கள்வரோகீங்கள்
சாகா வழிவகையை வாகாகத் தேடுவீரே

நாடாளும் பூபதியின் வீடா னதிவிருந்த
பிடான பாத்திரத்தைக் கேடாய்க் கவர்ந்தீரே

கோடா தமனத்துடனே முடாரீ கிற்பதென்ன
வரடா அசன்முன்னர் போடா புல்லூரீ

வாருந் திருடர்களெல் லோரும் அதிபன்திரல்
பாரும் அவர்சமுகஞ் சேரும் அதிவிரைவில்

காரியஸ்தன் வசனம்—அடா திருடர்களே காரியம் வெளித்துப்
போயிற்று. உண்டவீட்டுக்கு இரண்டகஞ்செய்துபோட்டீர்கள். அதி
பதியிடம் வாருங்கள்.

பூதா வசனம்—இதை நாங்கள் திருடவில்லை ஐயா!

காரியஸ்தன்வசனம்—உங்கள் பைக்குள்ளே இருந்ததா இல்லையா?
வாய்பொத்திக்கொண்டு சட்டென வாருங்கள் திருடரே.

சகோதரர் தரு.

(தங்களைச் சூடிய என்றமெட்டு)

என்னசெய்வோமிதற் கேதுசெய்வோம்எங்கள் ஏகதேவா
ஏதுமறியாமற் தீதுவரலாமோ ஏகதேவா

முன்னுபுரிவினை முற்றிவந்திட்டதோ ஏகதேவா
மொழியென்னசொல்லுவோம் பழிவந்துகுழந்ததே ஏகதேவா

பார்வோர்பிரதானி பாடுபித்துவார் ஏகதேவா
பாதேசத்திற்சிறை பட்டுமுலலாமோ ஏகதேவா

நேர்வழிபார்த்தையர் நெடுமுச்செறிவாரே ஏகதேவா
கிணைந்துகிணைந்தெமை நித்திரைகொள்ளாரே ஏகதேவா

வசனம்—சாமென்னசெய்யப்போகிறோம், முற்பழிவந்த சூழ்ந்த
தேர தெய்வமே!

சாரியஸ்தன் வசனம்—இதே வந்தநிற்கிறார்கள். இச் சிறுவனின்
அடப்பத்திற் பாணபாத்திரமிருந்தது அரசனே.

யோசேப்பு விருத்தம்.

அட அட திருடரென்று அறியாமல்மனைக்குள்விட்டேன்
இடமுறுமதிபனென்ன எண்ணுமற்பாலைஉண்டு
கிடமதையரவுகக்கும் விதமெனப்பாத்திரத்தைத்
தொடவென்னதுணிவுகொண்டார் துளங்கிடச்செய்குவேனே.

தரு

(வாயைத்திறந்துகொஞ்சம் என்றமெட்டு)

பல்லவி

என்றங்கிண்ணத்தைக்களவாடவோ—அதை
எடுத்துக்கொண்டோடவோ அட—என்றன்.

அனுபல்லவி

இன்றுவிருத்தகுந்தி சுனர்களைபூக மானர்களேயட.

சரணங்கள்

அன்னமிட்டஸீட்டைக் கன்னமிட்டேநாட்டை
 அகலிடநாடியே அதிக்கிரமநீடியே
 மிருபகைருடியே வேதனைதேடியே ... என்

காலத்தின்கோலமோ கள்வரின்சாலமோ
 கயவர்களல்லவோ கருதெனைவெல்லவோ
 செயுநன்றிசொல்லவோ திருடியேசெல்லவோ ... என்

இன்றெல்லோரையுமெத்தி எடுத்தீர்கள்கள்ளப்புத்தி
 என்னுடைபாத்திரம் எடுத்ததேஆத்திரம்
 அன்னவன்மாத்திரம் அடிப்படல்காத்திரம் ... என்

யோசேப்பு விருத்தம்.

என்னகாரியஞ்செய்தீர்கள் என்பேன்றனானவான்கள்
 இன்னமாதிரிகளெல்லாம் இயற்கையாயறிவாரென்று
 முன்னர்நீருணர்ந்திலீரோ முறைகெட்டசெய்கைசெய்தீர்
 உன்னியேநீரிதற்கா முத்தாமிருந்தாற்சொல்வீர்.

வசனம்—என்னைப்பேசுந் ஞானவான்கள் இவ்வித கருமங்களை
 நன்கறிவார்களென யோசிக்கவில்லையா? இக்குற்றிற்கு என்ன பதி
 ல் சொல்லுகின்றீர் பிரயாணிகளே.

யூதா விருத்தம்.

நீண்டனானத்தோயுங்கள் நேரினில்பாதுசொல்வோம்
 மீண்டெதனெலம்நேர்மை விளக்குவோமெமதுநீதி
 யூண்டவக்கிரமந்தன்னைப் பூரணவிளங்கச்செய்தார்
 ஆண்டவாஉமக்கெல்லோரும் அடிமையாயிருப்போமையா.

- வசனம்—நாம் எமது நீதியை எவ்விதம் விளங்கச்செய்வோம்.
 எங்கள் அக்கிரமத்தைத் தேவன் வெளிப்படுத்தினார். நான்கள் எல்
 லோரும் உமக்கு அடிமையாயிருப்போம் ஆண்டவனே.

யோசேப்பு விருத்தம்.

அந்தவிதம்நீதிசெய்யென் ஆரிடம்பாத்திரமிருந்தவனெயென்ற
 சொந்தவழியவனாக விருக்கட்டும்மற்றோர்கள் சுகமதாக [ண்
 எந்தவுதவியுமற்ற தந்தைக்குத்தானியத்தை ஏற்றிக்கொண்டு
 சந்தோஷமாயேகு மிதுவேயென்றீர்மானம் சாற்றினேனே.

வசனம்—அவ்விதமான அரியாயத்தை நான் செய்யமாட்டேன்.
 எவனிடம் பாத்திரமிருந்ததோ அவனே என்னடிமையாயிருக்கட்டு
 ம், மற்றோர்கள் சுகமே உங்கள் பிதாவுக்குத் தானியத்தைக் கொண்
 டிப்போங்கள் பிரயாணிகளே.

யூதா தரு.

[மசானத்தில்வந்ததாடி என்றமெட்டு]

பல்லவி

நம்பியெம்மோடனுப்பினாரையா—எமதுதந்தை
நம்பியெம்மோடனுப்பினாரையா

அனுபல்லவி

வெம்பியழுதாரேகனி விட்டுப்போனுவரானி
அம்புனியிற்றக்கிடாதையா—ஐயோதுரையே ... நம்பி

சரணங்கள்

குற்றம்செய்யவில்லைஐயா குறுகினதேதீமைமெய்யாய்
சற்றுய்ப்பேசச்சத்தியற்றேமே—ஐயோதுரையே ... நம்பி

இவனுடன்பிறந்தேதான்தேசத் தில்லையென்றுதந்தைநேச
கவனம்வைத்தாரவருயிரையா—நாமங்குசெல்லோம் ... நம்பி

தனயன்போகாவிட்டாற்குழி தனிலுறுவேனென்றாற்பழி
எனதுதலைமேல்வருமையா—நான் ஏதுசெய்வேன் ... நம்பி

இவனுக்குத்ரவாதம்நானே என்றுகூட்டிவந்திட்டேனே
இவனுக்காககரானிருக்கிறேன்—இவனைவிடும் ... நம்பி

வசனம்—தயவாய் நான்சொல்வதைக் கவனிக்கும்படி மன்றுகி
ரேன், ஏக்கன் பிதாவுக்குப் பன்னிரு புத்திரருள். அவர்களுள் ஒரு
ருதாய்பெற்ற இருசகோதரரில் பிதாவின் பட்சத்துக்குரிய ஒருபுத்
திரன் காணாமற்போனான், அன்றுமுதல் இவனில் பிதா அதிக நே
சம்வைத்து எப்போதும் தன்னருகில்வைத்துக்கொள்வார். முன் நா
க்கன் வந்தபோது இச்சங்கதியைத் தேவரீருக்குத் தெரிவித்தேன்.
நாக்கன் யிமுற்று அவனைக் கூட்டிவாருங்கள், அவன் வரும்வரையு
ம் இவன் இருக்கட்டுமென்று சிமியோனை மறிப்பிலிருத்தினீர், அ
தைப் பிதாவுக்கு அறிவித்தபோது அவர் யிகவுக் கஸ்திப்பட்டு இவ
னைவிட மனமில்லாதிருந்தார். உணவுக்குத் தானியங்குறைந்தபோ
து வேறு வழியில்லாமையால் இவனை யனுப்பவேரிட்டது. ஆதலா
ல் இவன் திரும்பி வராவியில் நான் இங்கு வரேனென்று யிணையா
ய்சின்று கூட்டிவந்தேன். இவன் வராவியில் துக்கத்துடனே தான்
குழியிலிறங்குவேனென்றார். நான் அப்பாதகத்தைப்பார்க்கமாட்டே
ன். இவனுக்குப்பதிலாய் நான் சிறையிருக்கிறேன். இவனை விடுத்
லைசெய்தால் தேவானுக்கிரகமுண்டு ஆண்டவனே.

யோசேப்பு வசனம்—இயர்க்கத்தவிர மற்றெல்லோரும் வெளியே
போங்கள்.

யோசேப்பு தன்னை இக்ஞனென்று தேர்விந்தல்,

யோசேப்பு தரு.

(மாதவன்குலத்துதிந்த என்றமெட்டு)

என்னைநீரறியீரோ—துணைவரே
யானேயோசேப்பென்று குறியீரோ
முன்செய்தசெயலைஎண்ணீர்—சென்று
முடிந்ததற்காயோ சனைகள்பண்ணீர்
கண்டுகளுவின்வண்மை—அது
கர்த்தனின்சித்தப்படி கண்டதுண்மை
விண்டிடக்கோபங்கொண்டீர்—அது
மெய்யானகனுவென்றிப் போதுகண்டீர்
நாசரைநோக்கிடுவார்—அவர்
தாழ்ந்தவர்தமைமே லாக்கிடுவார்
நேசரைக்கைகண்டமாட்டார்—அவரின்
நீசச்செயற்குஞ்சின மேகாட்டார்

உங்கள் செய்கையை வெறுத்தேன்— இனிமுன் செய்
ணைச் செயலை நினை யாது பொறுத்தேன்

எங்கள் பரமன்சித்தமே— உமக்
கின்பமுடனே தந்தே னென்முத்தமே

வசனம்— அண்ணமாரே, என்னை இன்னுனென்று அறியவில்லை
யா? நான்தான் யோசேப்பு. முன் நடந்தவைகள் திருவுளச்செயலா
ய் நடந்தது. அப்பர் இன்னும் உயிரோடிருப்பதே நான்செய்த பாக்
கியம். கிட்டவாருங்கள் அண்ணமாரே! தம்பி! நீயும் மனச்சோர்வு
ற்றயோ!

யோசேப்பும் சகோதரருந்தரு.

[தில்லாந்திரி என்றமெட்டு]

சகோத. ஐயோஉனை மெய்யாய்நாங்கள்
அறியாயஞ்செய் தோமே
பொய்யோவின்றுன் கையால்நாங்கள்
பொருள்பெற்றுமுய் தோமே

யோசேப் தேவன்செய லீதெனவே
சிந்தைதனில் நினையும்
மேவும்பஞ்சத் தும்மைக்காக்க
விமலன்விட்டா ரெனையும்

சகோத. உன்னைச்செய்த செய்கைக்குன்றன்
முன்னிற்கநா ணுகிரோம்
புன்மனத்தர் பாவம்மலை
போலவேகா ணுகிரோம்

யோசேப் துக்கித்திட வேண்டாமிந்தத்
தோஷமும்மே லல்ல
தக்கோன்பஞ்சம் நீக்கவழி
தனைத்திறந்தார் மெல்ல

சகோத. அழவுமெம்மைத் தொழவுமுன்னை
அடிமையாக விற்கோம்
பழவினைக்கா யுன்னுடைய
பாதந்தொழப் பெற்றோம்

யோசேப்பு வசனம்— பயப்படாதீர்! பஞ்சகாலத்தில் உங்களுக்கு
உதவிசெய்யும்படியே தேவன் முன்னதாய் என்னை இங்கேயனுப்பி
னார். நீங்கள் இச்செய்தியைப் பிதாவுக்குப்போய் அறிவிக்கத் தீவிரி
யுங்கள், இன்னும் கீர்தவருஷம் பஞ்சமிருக்கும். பிதாவிடம்போய்
உன்மகன் யோசேப்பு உயிருடன் இருக்கிறான் என்றும், உம்மைச்
சும்பத்தாருடனும் உள்ள பொருள் பண்டங்களோடும் வரும்படி
அழைக்கிறுனென்றஞ் சொல்லுங்கள், பென்சமீனே கிட்டவா.

கிருத்தம்,

யோசேப்பு

தம்பியேயுனைப்பிரிந்து தனிமையாய் வாழ்த்திட்டேனே
வெம்பியேயழவாயிறநே கிமலனின்கிருபையாய்

பென்சமீன்

பைம்பெபான் குடியவென்னன்னு பாடுகன்பட்டிய்யோ
நம்பிமீனார் தயமையேக நாயகனநனிகாப்பாரே.

வசனம்—ஏல்லாம் திருவுளச் செயலின்படி நடக்கும் அண்ணா.

சபைவிருத்தம்.

(த்தார்

அதிபதியோசேப்பினது சகோதரர்வந் தாரொனக்கேட்டத்தேச
துதிபலகூறிக்கலித்தார் பார்வோனும்மிற்துமகிழ் சுரந்துகவி
விதிதவறாதவர்களுக்கு வண்டிகளும் தானியமும் விரும்பிவிந்திப்
பதிதனி லேவந்திருக்கப் பரிந்துசொல்வாயெனக்கிருபை பாவித்
தானே.

வசனம்—யோசேப்பின் சகோதரர் வந்தாரென்று கேள்வியுந்
ற யாவரும் மகிழ்ந்தார்கள். பார்வோனும் மகிழ்ந்து வேண்டியவந்
றைக் கொடுக்கும்படியும் தனது தேசத்தில் அவர்களை அழைப்பித்
தக் குடியிருத்தும்படியும் அனுமதியருளினுன் என்க.

யோசேப்பு தரு.

(சாமிசீவாடா என்றமெட்டு)

பல்லவி

சோதரர் வாரீர்

அனுபல்லவி

சோதரர்வாரீ ரிங்குபாரீர் துப்பெயித்தின் மாட்சியைச் ...சோ

சரணங்கள்

மாதயவொடுசெல்லுவீர் வரலாறப்பர்க்குச்சொல்லுவீர்

வாவழைத்திடும் விரைவில்வர்களை

வண்டிகளையிங் குண்டுக்கொண்டுபோம்

... சோ

மனதுதேறித்துணிந்திடும் மாற்றுலல்திரமணிந்திடும்

மாநிலலாதிம்முந் நூலுவெள்ளியும்

வந்தபென்சமீன் சொந்தமாகட்டும்

... சோ

பத்துக்கழுதைபதார்த்தமே பாங்காயிர்தேன்திதார்த்தமே
 பரவுகோழிகைக் கழுதைபத்தினில்
 பாருந்தானியம் ஏருய்ப்பர்க்கு ... சோ

வழியிற்சண்டைகன்செய்திடீர் மனமாய்ப்பாழுன்னெய்திடீர்
 வழுக்துமுண்மையைக் களித்துக்குடும்பத்தோ
 டழைத்துவாரும்நீர் தழைத்துவாழுவீர் ... சோ

யோசேப்புபுசனம்—ஒன்றுக்கும் நீங்கள் பயப்படவேண்டாம். எ
 ங்கள் தகப்பனுக்கு இங்கு கண்ட கேட்ட யாவற்றையுந் தெரிவித்து
 அவரைப் பிள்ளைகளுடனும் குடும்பத்தடனும் ஆடுமாடுகள் பொரு
 ள் பண்டங்களுடனும் வரும்படி நான் அழைக்கிறேன் என்றுசொல்
 லிக் கூட்டிவாரும்புகள். தேவன் உங்களுக்குக் கிருபைசெய்வாராக.

சகோதரர்வசனம்—மெத்தச்சத்தோஷம், போய்வருகிறோம்.

சகோதரர் தரு.

[காசிகாதா என்றமெட்டு]

பல்லவி

தந்தை சமூகத்துக்குச் செல்வோம்—நாம்
 தந்தை சமூகத்துக்குச் செல்வோம்

அனுபல்லவி

சந்தரயோசேப்பு விந்தையாபுயிருடன்
 சிந்தையாபவாழ்த்திடுஞ் சந்தோஷஞ்சொல்லவே ... தந்

சாணங்கள்

எங்கள் குற்றத்தைப்பொறுத் தானே—அவன்
 எள்ளவெளி லுந்தன் லுள்ளமகிற்சினங்
 கொள்ளாமலேயன்பு சுந்தனனித்தினம் ... தந்

அற்ப மனுஷனவ னல்ல—மன

அன்புடனெங்கனின் முன்புரைத்திடுனான்
 இன்பசந்தோஷத்தை இனிதுறக்காட்டினான் ... தந்

நெஞ்சில் வஞ்சகமவைக்க வில்லை—நீர்
 திறைகுடந்தளம்பாது குறைகுடங்குத்தாடும்
 அறைமொழிப்படிநமக் கதிகசெல்வம்நீடும் ... தந்

கண்ட சனுவமுண்மை தானே—அவன்
 காட்சிபைக்கறிட ஆட்சிபையழித்திடும்
 குழ்ச்சிசெய்தோமிதாற் நாயருள்வெளித்திடும் ... தந்

ரூபன் விருத்தம்.

தந்தையேமகன்யோசேப்புத் தற்பானரூபினாலே
விந்தையாய்ச்சீவனோடே விளங்குகசித்தகிபனாக
அந்தமாய்வாழுகின்றான் அவனுமைபாவரோமும்
சந்தோஷமாகவங்கே சார்ந்திடவழைக்கின்றானே.

வசனம்—பிசாவே! உமது மகன் யோசேப்பு உயிருடனே எசித்
தக்கு அதிபதியாயிருக்கிறான். உம்மை உமது குடும்பத்தாருடனும்
உமக்குற்ற சகல பொருட்களுடனும் அங்குவந்து வசிக்கும்படி சொ
ன்னான் பிசாவே!

பிதா வசனம்—இது கனவா? நினைவா? அன்றி உண்மையா?

யாக்கோபும் ரூபனுத் தரு.

(சிக்கத்தினால்நான்வருத்தி என்றமெட்டு)

- யாக். இப்படிச்சொல் வார்த்தைதனை பாவர்ஓப்புவாரோ
ஈனமிர்க வாய்ப்பட்டோர்கள் எப்படித்தப்புவாரோ
- ரூபன் அப்பரோநாங் கண்ணாற்கண்டோம் அழைக்கிறாங்கே
அரியாதம் வேசரியாதிய வனுப்பினரிங்கே
- யாக். இப்படிசீர் சொல்லுமுரை இன்னதென்றறியேன்
இறந்தமகன் உயிர்த்திருப்ப தேதென்றுகுறியேன்
- ரூபன் தப்பிதம் நடந்ததுண்டு சாற்றுவெம்புவிர்
தலைவனாய் கிருக்கிறாநிச் சயமாய்நம்புவிர்
- யாக். அப்பப்பாயோசேப்பையாரும் அடித்தேயோட்டினாரோ
அங்கியில்த தந்தைத்தேகாய்த்து ஐயோகாட்டினாரோ
- ரூபன் அவரைவியா பாரிகட்கு இவர்கள்விற்றதுமெய்
அதிதுயர்கொள் வீரென்றுமக் கறைந்தசெய்திபொய்
- யாக். இப்படிக் கொடுமைசெய்ய இவர்களைண்ணினாரோ
ஈனரிசக் கமில்லாமல் இடரைப்பண்ணினாரோ

ரூபன் விருத்தம்.

அன்றுசோல்கனாவா லனைவருமியன்கி
ழாகவோவெனச்சினமீறிக்
கொன்றிடநினைந்தார் குறிப்பொடுதடுத்தாக்
குழியினிற்றள்ளிடச்செய்தேன்

சென்றுநான்கடக்கப் போகுமுன்னிவர்கள்
 சேர்ந்துதம்பிபைவிற்றுவிட்டார்
 ஒன்றுமேசெய்ய வியலாமலிருந்தேன்
 உறுபிழைபொறுத்திடுவீரே.

வசனம்—எல்லோர்க்கும் இறைவனாவதாய்க்கண்ட தரிசனமே சகோதரருக்குச் சினத்தைமூட்டிவிட்டது நான் தடுக்கப்பார்த்ததற்கூடாமையால் பின்பு மீட்கவாமென்ற கருத்துடன் பாண்கிணற்றட்டு நள்ளும்படிசெய்தேன். நான் மீட்குமுதலே அவர்களுக்கு இரக்கம்பிறந்து வியாபாரிகளுக்கு விற்றவிட்டார்கள். இனி நீனைந்தழுததில் பலனில்லை. கறத்தபால் முலைபுகாது பிதாவே!

யாக்கோபு தரு.

(யோசுபாணு என்றமெட்டு)

யீயோஉன்மேல் அழலேதொட்டாரோ
 மெய்யாயுன்னை விற்றுவிட்டாரோ
 தய்யோய்காட்டில் தூரத்தினிட்டேனே
 துயராழியினிற் சூழப்பட்டேனே
 நீனைக்கவென்றன் நெஞ்சபக்கிடுதே
 நீர்த்துவேர்த்து வார்த்தைதிக்கிடுதே
 சினத்தாரவெட்கக் கனத்தைப்பெற்றாயோ
 தேவனருளாற் சீர்த்தியுற்றாயோ
 உடன்பிறந்தார் அடம்புரிவாரோ
 ஒவ்வாமையால் உள்ளம்எரிவாரோ
 விடஞ்சேர்ந்திடும் விரியன்களைப்பெற்றேன்
 விதனமான ததனமாயுற்றேன்
 அன்றுநீயும் அறைகனாமெய்யே
 அமலனருளால் அரசாட்சிசெய்யே
 இன்றுதேவற் கீதோபலியிடுவேன்
 ஏற்றவிடைபெற் நியான்புறப்படுவேன்

வசனம்—அப்பப்பா இப்படுபாதகச்செய்யலை செய்தார்களா! தெய்வமே!

யாக்கோபு விருத்தம்.

எப்தியதரு ம. மினிநினைத்தென்ன யாவுமெம்மிறையவன்செயலே
 கைகிபல்லகன்னு - குத்தினால் தக் கைதனைத்தரித்திடலாமே

வைவதையொழிந்து நமதுதேவனுக்கு நற்பலிசெலுத்தியெவண்
செய்தவர் தமது திருவுளமறியச் செச்சைகொண்டிருவாராயே

வசனம்—இளியென்னசெய்யவாம். கைரீரல் கண்ணுக்குட் ருத்
தினால் கையைத் தறிப்பாருண்டோ? ரூபனே நாம் வாகுக்குத்தத்தக்
கிணற்றண்டைசென்று எம்தேவனுக்குப் பலியிட்டு அவரது திருவு
ளமேதென் தறியவேண்டியிருப்பதால் பலிப்பொருளாய் ஓர் ஆட்டிக்
குட்டி கொண்டுவருவாயாக.

ரூபன் வசனம்—அப்படியே செய்கிறேன் பிதாவே.

சபைநிர்வாகம்.

தயவுறயிசிறவேலுர் தனக்குள்ளயாவற்றோடும்
பெயர்சொபாவுக்குச்சென்று பிதாவீசாக்கின் நேவர்க்கு
உயர்வுறுபலியையிய வுன்னியேகாஷ்டமுட்டி
வயமுறாட்டினைமேல்வைத்து வளர்பலிசெலுத்தினேன்.

வசனம்—யாக்கோபு உள்ளம்பூரித்துப் பெயர்சொபாவுக்குப்போய்
அங்கே தன் பிதாவின் தேவனுக்குப் பலிசெலுத்தின விதங்காண்க.

யாக்கோபு தரு.

(நாத்தசையாமோரி என்றமெட்டு)

பல்லவி

உசிததயாபரா உயர்கிருபாகரா—பரா
உயர்கிருபாகரா—உசித.

சரணங்கள்

விசிதா திகாரண விளங்குசம்பூரண
விமலநான்கிறியேனே விருப்பெதென்றறியேனே ... உசித

ம்மந்தனைக்காத்வா மனக்குறைதீர்த்தவா
வளரெசித்தேதகவே மகனிடம்போகவோ ... உசித

அடியனைப்பாருமே அனுமதிதாருமே
நெடிதன்புகுருமே நிறையாவல்திருமே ... உசித

வசனம்—என் தேவனே! என் பலியை ஏற்று நான் எளிந்துக்குப்
போகலாமேவென்று தெரிவித்தருளவேண்டுஞ் சுவாமி!

யாக்கோபு தேவாரம்.

ஐயனேயருவேனான வமலனேவிமலசோதி
மெய்யனையோசேப்பின்னும் விரிசிலத்திருக்கச்செய்த
துய்யனேயவணையானுந் துஞ்சமுன்கண்ணாங்காணச்
செய்யவேவேண்டிமுன்றன் சேவடிமறநுசினேனே.

வசனம்—ஐஐதீசா! உன் திருவுளமீதே! உன்னை நம்பினவரை நீ சைலிட்டதண்டா? என்மகன் நான் இறக்கமுன் கண்ணாற்காணக் கிருபைசெய்யவேண்டுஞ் சுவாமி!

சபைவிறுத்தம்.

அன்றிரவு தேவன் யாக்கோபின் முன்ன
 ாணுகிரீயஞ்சாமல் எகிப்துக்கேகு
 உன்றனை யக்கெபெரியசா தியாக
 உயர்த்துவேனங்குமுன் னுடன் நான் வந்து
 வென்றியுடன் மீண்டுமிங்குறவே செய்வேன்
 மெலியாதெயெனப்பரக்கேட்டதாலே
 நன்றியுறத்தே தாதிரஞ்செய்கெசிப்தினுக்கு
 நாடிடவேமனந்துணிந்து புறப்பட்டானே:

வசனம்—அன்றிரவில் தேவன் யாக்கோபுக்குத் தரிசனையாகிப் பயப்படாதே, நீ எகிப்துக்குப்போ, அங்கே உன்னைப் பெரியசாதியாய் உயர்த்துவேன். நான் உன்னுடன் அங்கே வருவேன். உன்னைத் திரும்பவும் இங்கே வர்ப்பண்ணுவேனென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதனால் மனந்துணிந்து எகிப்துதேசத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டவிதங்காண்க.

சபை மறுவிறுத்தம்.

உத்தரவுபெற்றபின்ன ருள்ளபொருளாடுமர்
 டொருங்குசேர்த்துப்
 பத்திரமாய்க்கமுதைகளி லேற்றிவந்த பண்டுகளின்
 மேலேயேறிப்
 புதர்ப்பவுத்திரர்குடுய்ய மெழுபதுபேர்களுந்தானும்
 புக்கிருந்து
 சிதரவேசித்தினைநாடி இகிறவேல்மனமகிழ்ந்து
 சென்றிட்டானே.

யாக்கோபு தரு.

(பலேசாட்சணி நம்மராதின்னுடி என்றமெட்டு)

பல்லவி

எகித் தென்னுமா நகரினுக் கேகுவோம்

சரணங்கள்

உள்ளித மைந்தனை, உருகியென் சிந்தனை
 உவப்புடனேகாண உயர்மகிழ்ச்சியுண

...

எகித்

கடவுளை வேண்டியே கானகந் தாண்டியே
உடைமைபொருளோடும் உயர்செல்வம்நீடும் ... எசித்

புத்திரர்க டம்முடன் பொருந்திய பவுத்திரர்
பத்தினியா தியவேழ் பதினமர்களு மிந்நான் ... எசித்

மகனேநான் கானவே மகிழ்ந்தன்பு பூணவே
மிகுவிசைவாய் நடந்து மிரிக்ரானனைக் கடந்து ... எசித்

யாக்கோபு வசனம்—யூதாவே கிட்டவா; கோசேயின்நாட்டிலே எ
ன்னைச் சந்திக்கும்படி யோசேப்புக்குச் சொல்வாய்.

யூதா வசனம்—அப்படியே செய்கிறேன் பிதாவே.

யூதா விருத்தம்.

நம்பினபேரைக்காக்கும் நமதுசோதானையிந்த
அம்புலியதனிலேதம் மாஸ்திகனெல்லாக்கொண்டு
எம்பிதாவருகிறார்நீ யெழுந்துகோசேயின்நாட்டில்
தம்சமுதந்தைக்கண்டு சந்தோஷங்கொளச்சொன்னாரே.

வசனம்—எம்மருமைச் சகோதரனே, எமது பிதா தமக்குள்ள
யாவற்றோடும் வருகிறார். கோசேயின்நாட்டில்வந்து உன்னைச் சந்தி
க்கும்படி சொன்னார் தம்பி.

யோசேப்பு வசனம்—மகா சந்தோஷம், இதோ வருகிறேன். காரி
யஸ்தனே ரதத்தைத் தயார்செய்விப்பாய்.

காரியஸ்தன் வசனம்—அப்படியே ஆரத்தமாயிற்று ஆண்டவனே.

சபைவிருத்தம்.

கோசேயின்நாட்டினிலேதனைச்சந்திக்கும்படியேகுணயாக்கோபு
யோசேப்புக்கறிவிக்கபூதாவையனுப்பவவழைச்சென்று
ஆசையுடனறிவிக்க அவனிரதத்திவர்த்துவந்தேயடிபணிந்து
நேசமுடன் தந்தைகழுத்தினைக்கட்டிக்கொண்டழுதான்நெடிதாய்
மன்னே.

வசனம்—யாக்கோபு கோசேயின் நாட்டில்வந்து தன்னைச் சந்தி
க்கும்படி சொல்லியனுப்ப யோசேப்பு ரதத்திவர்த்துவந்து பிதாவி
ன் கழுத்தைக்கட்டிப்பிடித்தப் புலம்பும் விதங்காண்க.

யாக்கோபும் யோசேப்புத் தரு.

(துரையேயுன்னைப்பறையஞ்சு என்றமெட்டு)

யாக். பாலாஉன்னை மேலுங்கண்டேனோடா ஆ ஆ மகனே
பற்றுதேஎன்னுதாம் பகறுதேஎன்னதாம்
குற்றம்புரிந்தாரோ சற்றுமுள்ளாதேனே ... பாலா

- யோ. மேலோன்செய லீதெனரீரறி விரே ஒ ஓ தந்தையே
காலாகாலங்கண்ட கர்த்தனன்றுவிண்ட
கட்டளையென்றோரும் கருமந்தனைத்தீதரும்...மேலோ
- யாக். இயோஉன்மே லமுக்காயற்றனரே ஆ ஆ மகனே
அன்றுகான்செல்லென்றேன் அல்லற்காளாய்தின்றேன்
ஆறமோஎன்மீநர் தேறுமோஇத்தினம் ... இயோ
- யோ. துய்யோயினித் துக்கமுற்றுவ தென்ன ஒ ஓ பிதாவே
வையகவாழ்வுநீர் மருவுங்குமிழினீர்
வானேன்செய்யார்பேதம் மனமாஅதலீதம் ... துய்
- யாக். அன்றுகண்ட அரியகனவு மெய்யே ஆ ஆ மகனே
இன்றேயுனைக்கண்டேன் இன்பமிகக்கொண்டேன்
ஏகனைப்போற்றுவேன் ஸ்துதிசாற்றுவேன் ... அன்
- யோ. என்றும்பரன் எம்மைநடத்திடு வாரே ஒ ஓ பிதாவே
குன்றுவருட்செய்வார் குறைகளைல்லாக்கொய்வார்
நன்றியைக்கூறுவோம் நாம்மனமாறுவோம் ... என்

வேறு தரு.

(திங்களைச்சூடிய என்றமெட்டி)

- யாக்கோ. உன்னை யிறந்தாரென்
றோதினாரேசெல்ல மகனே—மிக
உள்ளடைந் தென்கண்கள்
நள்ளிருளானதே மகனே
- யோசைப் இன்னு முயிரோ
டிருக்கப்பெற்றேனெயென் தந்தாய்—உன்றன்
இனிய வசனத்தைக்
கேட்கப்பெற்றேனெயென் தந்தாய்
- யாக்கோ. ஹட்ட மிர்கங்களால்
விட்டாயுயிரென்றார் மகனே—எனும்
சொல்ல வொண்ணுத்துய
வெல்லாமடைந்தேனே மகனே
- யோசைப் சிட்டன் செயலிது
நட்டம்வந்திட்டதோ தந்தாய்—என்றாற்
சீர்பெற வென்றதி
தேவனசெய்தார்நன்மை தந்தாய்

யேரேசேப்பு விருத்தம்.

தந்தையேயெமதுதேவன் தயவாலொன்றுகச்சேர்ந்தோம்
இந்தவூரசானுக்கு இச்செய்திசொல்லவேண்டும்
வந்தசோதாரிலைவர் வாட்டிம்கான்கட்டிச்சென்று
சந்தோஷமாயவர்க்குச் சங்கதிதெரிவிப்பேனே.

வசனம்—எங்கள் சந்தோஷ சங்கதியைப் பார்வோனும் அறிய
வேண்டும். இவருள் கீர்தபேருடன்சென்று அறிவித்துவருகிறேன்
பிதாவே.

யாக்கோபு வசனம்—அப்படியே போய்வர மகனே.

யோசேப்பும் சகோதரருந்தரு.

[தேவசேனாபதிவந்தனம் என்றமெட்டு]

பார்வோன்ராசனேவந்தனம் படிபுரப்பவாவந்தனம்
கார்முனில்போன்றாய்வந்தனம் கருணைசெய்குவாய்வந்தனம்
சம்பரமலோலாவந்தனம் சற்குணசிலாவந்தனம்
கெம்பிரதிராவந்தனம் கிருபைசெய்குவாய்வந்தனம்

வசனம்—வந்தனம் மகராஜ்.

பார்வோன் விருத்தம்.

மதியுணர்ந்தெனதுநாட்டை வளம்பெறப்புரந்துகாக்கும்
அதிபதியேநீயிப்போ தடுத்திட்டகருமமேது
புதியவரிவாரிங்கே பொருந்திவந்திட்டதேது
இதயசந்தோஷமாக என்றனக்கியம்புவாயே.

வசனம்—எனது நேசத்துக்குரியவரே, கீர் இங்கேவந்த கருமமெ
ன்ன? இவரார் தெரியச்சொல்லும் அதிபதியே.

யோசேப்பும் பார்வோனுந்தரு.

[மருமலர்ப்பூ என்றமெட்டு]

யோ. எசித்துதேச ராசனான மகதவசம்பன்னு
இவாச்சகோதரர் தந்தையுடன்வந் திருக்கிறார்மன்னு
பார். அகத்தில்நேசம் மிகுத்திட்டேனிவர் அன்பாய்வாழ்ந்தி
டவே [ழந்திடவே
அழகுறுமுங்கள் தொழிலென்னசொல்லும் அமைதிரு

ரூபன் எங்கள்முன்னேரும்நாமும்மேற்ப்பராயிருக்கிறோமையா
பொங்குபஞ்சத்தா லிங்கேதங்க வந்திட்டோந்துப்பா

பார். இந்தத்தேச முனதுமுன்பா யிருக்குத்திபதி
தந்தையஞ்சகோ தாருங்கோசேனிற் றங்கிடவிதி

பார்வோன் வசனம்—அதிபதியே, எனதுதேசம் உனது முன்பா
யிருக்கிறது உனது தந்தையும் மற்றேரும் கோசேன்காட்டிற் றங்கி
அதைச் சுதந்தரிக்கும்படி செய்வாயாக.

யோசேப் வசனம்—பெரிய பரங்கியம் மகராஜ்.

யோசேப்பு மறுவசனம்—எனது அரசர் கோசேயின்காட்டைச் சுத
ந்தரமாய் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவரைக்கண்டு அவரை
ஆசைவதியும் பிதாவே!

யாக்கோபு வசனம்—அப்படியாகட்டும் மகனே.

யாக்கோபு பார்வோனை ஆசிர்வதித்தல்.

விருத்தம்.

கொற்றமாமகுடஞ்சூழிக் குவலயம்புரப்பாய்வாழி
பற்றவர்தமைத்தடிந்து பரிவுடனிருப்போய்வாழி
பெற்றநன்மைகளையுன்றன் பிரசைகட்கருள்வோய்வாழி
இற்றைநாட்டேவனுமமை ரட்சிப்பார்வாழிவாழி.

வசனம்—எடுத்து ராச்சியத்தை அரசாட்சியெய்யும் அரசனே, நீ
ரும் உமதுதேசமும் வாரும்படி சர்வ வல்லப கடவுள் ஆதிர்வதிப்
பாராக.

பார்வோன் வசனம்—அப்படியே யாவதாக முகியோரே.

யாக்கோபு வசனம்—மக்கள், எங்களுக்கு இவ்வளவு தயவுகளை
பித்த பாமபிதாவுக்குத் தோத்திரஞ் செய்வோமாக.

யாக்கோபும் புத்திரருந் தரு.

(இந்திரனே என்றமெட்டு)

யாக். தோத்திரமே திதாதிதர் தோத்திரமே
தூயபா னுக்குத்தோந்ரமே

நேத்திரத்தை வெளித்திட நிலத்திற்செய்த
கிரமலகோ திக்குத்தோந்ரமே

- யோ. தந்தையுடன் சகோதரர் தமைக்கண்ணுறத்
தயவுவைத்த பரற்குத்தோதரமே
- ரூபன் சிந்தைவர்மங் கொண்டுவந் திருக்கறுத்த
திவ்வியகர்த் தர்க்குத்தோதரமே
- சுமி. தம்பியழ வர்ப்புசெய்த சதியையெண்ணுத்
தயவுறச்செய்த பரற்குத்தோதரமே
- லேவி நம்பினரைக் கைவிடாத நாதனை
நானிலம்புக ழிறைக்குத்தோதரமே
- யூதா வன்மனத்தார் எங்களுடை மனமெழுகாய்
வடிந்துருகச்செய் பரற்குத்தோதரமே
- இசகா. புன்மனதைப் போக்கியின்று புதுமனமாய்ப்
புரிந்தேசாதிக்குப் பரந்தோதரமே
- செபி. காசினிமேல் தெய்வச்செயல் காட்டிதற்குக்
கருணையாங்கட வுளுக்குத்தோதரமே
- தான் தாசர்பிழை சகித்தகிக தயவுசெய்யும்
நற்பாணின்பொற் பாததோதரமே
- நத்தலி வந்தனை மாற்றிராங்கள் மனமகிழ
விந்தைசெய்வீம லற்குத்தோதரமே
- காத் புத்தியற்றுச் செய்தனை போக்கடித்த
பூரணநா தற்குத்தோதரமே
- யூசே. சர்வலோக வதிபதி தானெனவே
தரையிற்காட்டிம் பரற்குத்தோதரமே
- பென். கிர்பைவைத்தே எம்மனதைக் கிரசச்செய்த
கிர்த்திசோநா தருக்குத்தோதரமே

சபைநிருத்தம்.

அயலையறியா வண்ண மணுவசையா துதிண்ணம்
தமதுடைபொருமையாலே தம்பியைத்தொலைத்திட்டாலும்
விமலனுமவர்களெண்ணம் வியர்த்தமென்பதனைநாட்டி
உமதெண்ணம்நடவாதென்று உறுதியாய்த்கொரிவித்தாரே.

வசனம்—இச்சரித்திரத்தால் என்னகூழ்ச்சிசெய்தாலும் மனுடர
ல் ஒன்றம் கிறைவேறப்போகிறதில்லையென்றும் எல்லாம் இறை
ன்செயலென்றுத் தெரிந் தியக.

மங்களம்.

(அடிபணிகிறேன் என்றமெட்டு)

பல்லவி

மங்களம் மங்களம்—சித்தியசுக
மங்களம் மங்களம்

சரணங்கள்

எங்குஞ்சிறந்திட யாவும்நிறைந்திட
துங்கஞ்சாந்திடத் தூய்மைபாந்திட

கிறீஸ்தவருயந்திடக் கேடுகள்நைந்திட
அறத்தினர்பொங்கிட அருநீதிதக்கிட

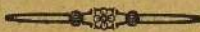
அவனிதழைத்துய்ய அடர்மழையதுபெய்ய
எவரும்பாந்துய்ய இணையடிதுதிசெய்ய

அங்கள்வரசுநீள அருஞ்ஜோர்ஜ்சரசாள்
பொங்குஞ்செவ்வஞ்சுழப் புவியுஞ்செழித்துவாழ

வாழி விருத்தம்.

எம்பெருமானார்மீதி லேற்றபத்தியினைவைத்து
நம்பினபேரையெந்த நாளிலுங்கைவிடாரே
அம்புவிதனிலேயிந்த அருஞ்சரித்திரத்தைக்கேட்போர்
தம்பமாய்ப்படிப்போரென்றுந் தழைத்துநீழிவாழி.

யோசேப்பு டிரூமா முற்றிற்று.

OUTH ASIA SECTION

SOUTH ASIA SECTION

R. 17899.

AR 61

DANIEL POOR LIBRARY
JAFFNA COLLEGE ©

A10044

ARCHIVES